

30th March 1965]

Clause 1.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“That the following amendment to Clause 1 of the Madras Public Buildings (Licensing) Bill, 1964, made by the Legislative Council, be agreed to—

In sub-clause (1), for the figures ‘1964’, *substitute* the figures ‘1965’ ”.

The motion was put and carried.

(3) THE MADRAS PRESENTATION OF PRIVATE FORESTS (AMENDMENT)
BILL 1961 (L.A. BILL NO. 40 OF 1964.)

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI
MANRADIAR : Sir, I move—

“That the following amendments made by the Legislative Council in respect of the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 40 of 1964) as passed by the Legislative Assembly this taken into consideration.

In the Enacting Formula, for the words “Fifteenth Year”, *substitute* the words “Sixteenth year”.

In clause 1, for the figures ‘1964’, *substitute* the figures 1965’ ”.

The motion was put and carried.

Enacting Formula.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI
MANRADIAR : Sir I move—

“That the following amendment to the Enacting Formula of the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1964, made by the Legislative Council, be agreed to—

In the Enacting Formula, for the words ‘Fifteenth Year’, *substitute* the words ‘Sixteenth Year’ ”.

The motion was put and carried.

Clause 1.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI
MANRADIAR : Sir, I move—

“That the following amendment to Clause 1 of the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1964, made by the Legislative Council, be agreed to—

In clause 1, for the figures ‘1964’ *substitute* the figures ‘1965’ ”.

The motion was put and carried.

(4) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1965 (L.A. BILL
NO. 8 OF 1965.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“That the Madras Appropriation (No. 2), Bill, 1965 (L.A. Bill No. 8 of 1965), be taken into consideration ”.

[30th March 1965]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: சார், இந்த மசோதா, நம்முடைய நீண்ட பட்ஜெட் விவாதத்தை முடிக்கக்கூடிய ஒரு மசோதா. இந்த சபை ஆரம்பித்த சமயத்திலேயே, இந்த விவாதங்களைத் தொடங்கும்போதே, பல பிரச்சனைகளை இந்த சபையிலே சொல்ல நேர்ந்தது; அவைகள் பட்ஜெட் விவாதத்திலே பேசுவதற்கு முடியாதவை. ஆகவே, அவற்றை பிரத்தியேகமாக விவாதிக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கோரினோம். ஆனால், சபையின் முதல்வரான கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள், கொஞ்சம் நிதானித்து, அனுமதித்து இருந்தால், அவற்றின் மேல் விவாதங்கள் முடிந்து, இடையில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைத் தவிர்த்து, பட்ஜெட் விவாதங்கள் சுமுகமாக நடந்திருக்க முடியும். பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்த போதிலும், மானியக் கோரிக்கைகள் நல்ல முறையிலே விவாதிக்கப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, இன்றைக்கு நிதியை ஒதுக்கும் சமயத்திலே நாம் இருக்கிறோம். அதே நேரத்திலே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள், கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய மெஜாரிடி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு சமாளித்து விட்டார்கள் என்று சொல்ல நான் தயாராக இல்லை. இந்த சபையிலே எதிர்க் கட்சியினரும் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் அவர்கள் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் யோசனைகளையும் பரிசீலனை செய்து அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த சர்க்கார் நிர்வாகத்தை திறமையாகவும், செம்மையாகவும் நடத்த பல பல யோசனைகள் இந்த சபையிலே முன்பு: கூறப்பட்டிருக்கிறது, இப்பொழுதும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களை ஒரு ஆலோசனைக் குழு போடவேண்டும் என்று சொன்னால், அதை சிரத்தையோடு எடுத்துக் கொள்வதில்லை. எதிர்க்கட்சிப் பிரதிநிதிகளுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு ஆலோசனைக் குழு போடவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் காவது திட்டத்திற்கான யோசனைகளைப் பரிசீலனை செய்வதில், இந்த சபையின் ஆலோசனைக்குழு ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய உறுதியான ம்நபிக்கை. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் திறமைசாலியாக இருக்கலாம். அவருக்கு துணை புரியும் செக்ரடரிகள், ஆலோசகர்கள், மற்றவர்கள் திறமை சாலிகளாக இருக்கலாம். ஆனாலும்கூட, எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக் கூடிய உறுப்பினர்கள், மக்களோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள், தொழிலாளர்களோடு, விவசாயிகளோடு, நாட்டார்பு கொண்டு இருக்கக் கூடியவர்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டின் அபிவிருத்தியில் அக்கறை கொண்டவர்கள். ஆகவே அவர்களுடைய ஆர்வத்தை, பிரதிநிதித்துவத்தை மதிக்கும் அளவுக்கு அவர்களைக் கொண்ட ஒரு ஆலோசனைக் குழுவை அமைக்க வேண்டும் என்கிற யோசனையை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தக் கோரிக்கையை நிராகரிப்பதில் அவர்களுடைய, கனம் முதல் அமைச்சருடைய செயலை என்னால் பாராட்ட முடியவில்லை என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க

30th March 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இந்த சபையிலே எல்லாம் பின்னால் விவாதிக்கலாம் என்று கூறி விடலாம். ஆனால், ஒரு ஆலோசனைக் குழு போட்டால், நம்முடைய ராஜ்யத்தின் தேவைகள் என்ன உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்பதில் என்னென்ன யோசனைகள் இருக்கின்றன, என்னென்ன அவசியம், அதற்கான யோசனைகள் என்ன, எந்தெந்த இனத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகைகளை மாற்றிச் செய்யலாம், எப்படி எப்படிச் செய்யலாம், என்கிற இப்படிப் பட்ட யோசனைகளைச் சொல்ல முடியும். மூன்றாவது திட்ட காலத்திலே, இந்த மாதிரியான முறையில் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அதன் பிறகு அந்த யோசனைகள் அடிப்படையில் நம் முடிவுகள் தேசிய அபிவிருத்திக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டது. அது பலன் உள்ளதாக இருந்தது என்று நம்புகிறேன். இப்பொழுதும் அப்படிச் செய்ய, என்ன தடங்கல் இருக்க முடியும் என்று புரியவில்லை. திட்டக் குழு, தேசிய அபிவிருத்தி குழு, இவை முடிவு செய்த பிறகு, இங்கே விவாதம் செய்வதில் அர்த்தம் இல்லை. இப்பொழுது விவாதிக்க சந்தர்ப்பம் கொடுப்பது தான் பலன் உள்ள காரியமாக இருக்கும். ஆகவே, ஒரு ஆலோசனைக் குழுவை அமைக்க, எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு இன்னும், நிர்வாகத்தைத் திறமையாக நடத்த வேண்டும் என்பதில், நிர்வாகச் செலவுகள் அதிகமாகிக் கொண்டு போகின்றன; செலவிற்கேற்ற பலன் கிடைக்கிறதா என்று பார்க்க, எண்ணிக்கை மட்டும் அதிகமாகி விடுவதோடு இன்றி, அதற்கேற்ற பலன் கிடைக்கிறதா என்று பார்க்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். அதற்கு ஊழியர்கள் திருப்தி அவசியம். திருப்தியான ஊழியர்கள் இருந்தால்தான் திட்ட இலக்குகளை நிறைவேற்றுவது சாத்தியமாகும். ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு ஓரளவுக்கு பஞ்சப்படி உயர்த்தி இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது தான். நம்முடைய ராஜ்யம் இன்னும் தாஸ் கமிஷன் ரிபோர்ட்டில் இருக்கும் சிபாரிசுகளை அமுல் செய்ய முன் வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், அது போதுமானது அல்ல. நிர்வாகத்தில் திருப்தி உள்ள ஊழியர்கள் இருக்கவேண்டும் என்றால், அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு அவசியமான, சம்பளம், பஞ்சப்படி இவையெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு கொடுப்பதற்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. பஞ்சப்படி வேண்டுமானால் மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்குச் சமமாகக் கொடுப்பதாகச் சொல்ல முடியுமே தவிர, மற்ற வாழ்க்கை வசதிகள் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குச் சமமாக இருப்பதாக ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கான வைத்திய வசதிப் பொறுப்பை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஆனால், அங்கிருக்கும் முறை வேறு. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கும் முறை வேறு. நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அரசாங்கம் இலவசமாக வைத்தியம் செய்து கொள்வதற்கு

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [30th March 1965]

அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், விலையுயர்ந்த மருந்துகளை இவர்களுக்கு உபயோகப்படுத்தக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருப்பதால் அவர்களுக்கு நிவாரணத்தினுடைய அளவும் குறைந்து விடுகிறது. அதனால் வைத்திய வசதி சலுகையை அவர்கள் பாராட்டக் கூடியவர்களாக இல்லை. மத்திய அரசாங்க ஊழியர்கள் பணம் செலவு செய்து வைத்திய வசதி செய்து கொண்டால், அந்தப் பணத்தை மத்திய அரசாங்கம் பிறகு ஈடு செய்துவிடுகிறார்கள். அந்த மாதிரி இவர்களுக்கும் வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், 'விலையுயர்ந்த மருந்துகள் ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது' என்ற முறையில் இருக்கும் தடையையாவது நீக்கி விடவேண்டும். அப்பொழுது தான் வைத்திய வசதியினால் ஏற்படக் கூடிய நிவாரணம் பூரண பலன் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும், அவர்களுக்கும் திருப்தி அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும்.

ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்கள் தங்களுடைய குறைகளை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துத் தெரிவித்துக்கொள்வதற்குச் சரியான வசதிகள் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அவர்களுக்கு 'விட்லி கவுன்சில்' போன்று கவுன்சில் அமைத்து, அவர்களுடைய அன்றாடப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வழி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதோடு ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய வேலையின் திறமை மக்களுக்குத் திருப்தியளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறதா என்று ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பார்த்தாலும், அதையும் நான் பாராட்ட முடியவில்லை. ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்கள் அதிருப்தியாக இருக்கக்கூடிய நிலையில், அவர்கள் சேவை மூலம் மக்களும் அதிருப்தியாக இருக்கிறார்கள். இதை எப்படி நிவர்த்தி செய்வது என்பது ஒரு சாமான்யமான பிரச்சனை அல்ல; இதை ஒரு தேசிய பிரச்சனையாகத்தான் கருத வேண்டும். எந்த அலுவலகத்திற்குப் போனாலும், போகக்கூடிய பொதுமக்களுக்குத் திருப்தி ஏற்படுவதில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நன்கு பரிசீலிக்க வேண்டும். நிர்வாகச் செலவைக் குறைத்து, இவர்களுக்கு இன்னும் திருப்தி அளிக்கக் கூடிய முறையில் என்ன வசதிகள் செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பரிசீலிப்பதற்கு நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்பதை இந்தச் சபையில் பல முறை நாங்கள் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடியவர்களைக் கொண்ட குழுவைத்தான் அமைக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை; நல்ல சிறந்த நிபுணர்களுடைய குழுவை அமைத்து, ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்கள் திருப்தியாகப் பணி புரிவதற்கும், அவர்கள் முழு நேரமும் நன்கு பயனளிக்கக்கூடிய முறையில் வேலை செய்து, நம்முடைய நாட்டு மக்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கக்கூடிய முறையில் அவர்களுடைய சேவை இருப்பதற்கும் வழிவகை செய்வதற்கான ஒரு விசாரணையை நடத்தி, அதற்குப் போதுமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அவசியம் இல்லாத சில பிரிவுகள் இருக்கின்றன. எந்த எந்தப் பிரிவுகளை ஒன்றாக

30th March 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

இணைக்கலாம், இன்னும் சில பிரிவுகளை எப்படி இணைக்கலாம் என்று செக்ரடேரியட் லெவலில் இருந்து மாவட்ட லெவல் வரைக்கும் பரிசீலிக்க வேண்டியது அவசியம் ஆகும்.

அதற்கடுத்தாற்போல், பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் இப்பொழுது முக்கிய இடம் பெற்றிருக்கிறது. 1961-ம் ஆண்டிலிருந்து 1965-ம் ஆண்டு வரையில் நான்கு ஆண்டுகளாகப் பல பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இயங்கி வருகின்றன. அவைகள் செய்திருக்கக் கூடிய வேலை என்ன என்பதை 'எவாலுவேட்' செய்து, மதிப்பிட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். அதற்கான சீர்திருத்தங்கள் என்ன செய்யலாம் என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். அரசாங்கம் விதித்திருக்கும் விதிகள் எல்லாம் ஆரம்பத்திலே விதிக்கப்பட்டவை ஆகும்; அனுபவ வாயிலாக விதிக்கப்பட்டவை அல்ல; இந்தத் திட்டங்களைத் தயார் செய்தவர்களுடைய யோசனையிலிருந்து உருவான விதிகளாகும். அவற்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருகிறபோது, நிர்வாகிகளுக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கும் எவ்வளவு சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, எவ்வளவு பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது, இவைகளுக்கான காரணம் என்ன என்பதையெல்லாம் கண்டறிந்து, இந்தப் பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை இன்னும் செவ்வையாகப் பணியாற்றக்கூடிய முறையில் அமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் நான் கூறுவது—கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள், நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றங்கள் இவையெல்லாம் செயல்பட்ட விதங்கள், அதிலே ஏற்பட்ட சிக்கல்கள் இவைகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்கு விசாரணைகளை நடத்தி, இருக்கக் கூடிய விதிகளில் என்ன என்ன திருத்தம் வேண்டும், சட்டத்திலே என்ன என்ன திருத்தம் வேண்டும் என்பதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்ற யோசனையை இந்தச் சமயத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு விலைவாசி உயர்வின் காரணமாகப் பஞ்சப்படி உயர்வு அளிக்கும்போது, நகராட்சி மன்றங்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், பஞ்சாயத்துக்கள் இவைகளிலே பணி புரியக்கூடிய ஊழியர்களுக்கும் உயர்த்த வேண்டும் என்பது தான் முதல் அமைச்சருடைய நோக்கம். அதைத்தான் அவர்களும் அறிவித்தார்கள். ஆனால், உத்தரவு போடுவதில் இரண்டு மாதம், மூன்று மாதத்திற்கு மேலே கூட அதிகமாய்விடுகிறது. நகரசபைத் தொழிலாளர்கள் 'கன்டினெஜன்சி' என்ற நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே போன்று, பப்ளிக் வர்க்ஸ் டிப்பார்ட்மெண்டிலே கூட 'கன்டினெஜன்சி' என்ற நிலையில் பல தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தப் பஞ்சப்படி உயர்வு அளிப்பது சம்பந்தமான உத்தரவு பிறப்பிப்பதிலே இன்னும் கால தாமதம் ஆகிறது. அதனால் அவர்களுக்குச் சில சமயங்களில் பஞ்சப்படி உயர்வு கிடைப்பது கூட கால தாமதத்தில் கிடைக்கிறது. எந்தத் தேதியிலிருந்து

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [30th March 1965]

ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கிறதோ அதே தேதியிலிருந்து இவர்களுக்கும் கிடைக்கும் முறையில் உத்தரவைச் சீக்கிரமாகப் பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களிடத்திலும் இதுபற்றி நான் தெரிவித்திருக்கிறேன் என்றாலும், எனக்கு இருக்கும் தகவல்படி இதுவரை உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படவில்லை என்பதை இந்தச் சமயத்தில் கனம் முதல் அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மாதவரம் பால் பண்ணை விஷயமாக இங்கே காலையில் கேள்வி கேட்டபோது கூட, அந்தக் கேள்விக்குப் பூரணமாகப் பதில் சொல்ல முடியாமல் இருக்கலாம். அதில் கொடுத்திருக்கும் விவரங்களைவிருந்து என்ன தெரிகிறது? நிச்சயமாக நஷ்டம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதுதான். மாதவரம் பால் பண்ணைத் திட்டம் உருவான ரொம்ப நல்ல திட்டம் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அது வரவேற்கப்பட வேண்டிய திட்டம். வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட நாமெல்லோரும் உதவி செய்யவேண்டிய ஒரு திட்டம் அது. ஆனால், அதில் இருக்கும் குறைபாடுகளைக் காட்டி அந்தத் திட்டத்திற்கே வேட்டு வைத்துவிடக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கவலை. எந்தத் துறையிலும் குறைகளை நிவர்த்தி செய்யாமல் விட்டுக்கொண்டே இருக்கக் கூடாது. நல்ல திட்டம் என்பதற்காக எவ்வளவு குறை இருந்தாலும் மக்கள் சகித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றால், அந்தத் திட்டம் மட்டும் அல்ல, இன்னும் அரசாங்கத்தின் திட்டங்கள் எல்லாவற்றிலுமே மக்கள் நம்பிக்கை இழந்துவிடுவார்கள் என்பதை கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தரமான பால், நியாயமான விலையில் கிடைக்க வேண்டும். இந்தப் பண்ணையில் உற்பத்தியாகக் கூடிய பால் ஒரு படி (பழைய பட்டணம் படி) இரண்டு ரூபாய்க்கு மேல் விற்கிறது. ஒரு படி பால் இரண்டு ரூபாய்க்கு சென்னை நகரத்தில் விற்பது நியாயமான விலையா? பாலின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து வாங்கும் பால் விட இந்தப் பால் சிறப்பாக இருக்கிறது என்பதிலும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. அதை உபயோகிப்பவர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால், விலை இவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறது. சர்க்கார் செலவு செய்வது அதை விட அதிகமாக இருக்கிறது. பசும்பாலைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு லிட்டருக்கும் 22 பைசா வரையில் நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி நஷ்டம் ஏற்படக் கூடிய முறையில் திட்டம் இருக்குமானால், பொதுத் துறையை எதிர்க்கக் கூடியவர்களுக்குத் தீரீ போடுவதாகத்தான் ஆகுமே தவிர, பொதுத் துறையை வளர்ப்பதாக ஆகாது. பொது துறையில் இருக்கும் ஒவ்வொரு நிறுவனத்தையும் கண்காணிப்பதற்குப் பார்லிமென்டரி கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல, ராஜ்ய அளவிலும் அரசாங்கம் நடத்தக்கூடிய ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும்—பால் பண்ணைத் திட்டம், ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் போன்ற ஒவ்வொன்றிற்கும்—

30th March 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

சட்டசபைக் கமிட்டி நிறுவி, அடிக்கடி பரிசீலனை செய்து, அதற்குள்ள யோசனைகளைக் கூறுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதன் மூலம் நம்பிக்கை ஏற்படுத்தலாம். அரசாங்கத் திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நடைபெற வேண்டும், அதன் மூலம் தரமான பால் மக்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்ற அக்கறையும் சுவலையும் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்த வேண்டும்; அதற்கு இந்தச் சபையில் இருக்கும் எல்லாக் கட்சிகளினுடைய ஒத்துழைப்பையும் பெறவேண்டும். அதற்காகத்தான் நான் இந்த யோசனையைக் கூறுகிறேன். இது போன்று பார்லிமென்டில் நடக்கிறது. “பார்லிமென்டில் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொண்டு போகட்டும், நாம் ஏன் பின்பற்ற வேண்டும்?” என்று முதல் அமைச்சர் சொன்னாலும் சொல்லக்கூடும். நல்லது செய்தால் அதைப் பின்பற்றலாம் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த யோசனையையும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

வரி விதிப்பைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய ராஜ்யத்திலே நமக்கு முன்னாலுள்ளது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு இலக்கு ஒதுக்கப்பட்டதோ அதை விட அதிகமாக விதித்து வருவதற்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. போடப்பட்ட வரிகள்—புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும்போது—இன்னும் போகப் போக வளர்ந்து கொண்டே போகக்கூடியவையாகவும், ஒவ்வொரு வருஷமும் அதிகமாகக் கிடைக்கக்கூடியவையாகவும் இருக்கின்றன. போட்ட வரி அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வேகத்திலே தான் பட்ஜெட்டும் இவ்வளவு தூரம் விரிவடைந்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் நமக்கு ஒதுக்கக்கூடிய தொகையில் அவர்கள் பழி வாங்கிவிடாமல் நாம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மற்ற ராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமானால், நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார், வரி விதிப்பிலே முதல் வரிசையில் நிற்கிறது. அரசாங்க ஊழியர்கள் சம்பந்தமாக நிர்வாகச் செலவும் குறைவாக இருக்கிறது. இந்தச் சமயத்தில் நாம் இன்னும் சிக்கனம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற யோசனையை நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், மற்ற ராஜ்ய அரசாங்கங்கள், மத்திய அரசாங்கம் ஆகியவற்றுக்கான நிர்வாகச் செலவோடு நம்முடைய ராஜ்ய நிர்வாகச் செலவை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், நம்முடைய ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளமும் சரி, மற்ற செலவும் சரி மிகக் குறைவானது. இந்தத் தியாகத்தைச் செய்துதான் நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம். வரியை நாம் அதிகப்படுத்தி இருக்கிறோம். அந்த அளவிற்கு நம் ராஜ்யத்திலுள்ள மக்கள் அதிக வரி கொடுப்பதன் மூலம் தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். அதே போல், நம்முடைய ராஜ்ய நிர்வாகத்திலுள்ள ஊழியர்கள்—கடைநிலை ஊழியர்களிலிருந்து உயர்தர அதிகாரி வரையில் குறைந்த சம்பளம் பெற்றுக் கடுமையாக உழைத்து வருகிறார்கள். மற்ற ராஜ்யங்களோடும் மத்திய சர்க்காரோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் குறைந்த சம்பளம்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [30th March 1965]

பெற்றுக்கொண்டு வேலை செய்ததன் மூலம் நம்முடைய அரசாங்க ஊழியர்களும் நியாககம் செய்துதான் இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் நிறைவேறியிருக்கின்றன. இதற்காக நம்முடைய அரசாங்கம் பழிவாங்கப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியபோது நமக்கு அவர்கள் எவ்வளவு கொடுப்பதாகச் சொன்னார்களோ அந்த அளவுக்கு அவர்கள் பொறுப்பைக் குறைத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். இருப்பினும் நாம் நம்முடைய வசதியைக் கொண்டு பெருக்கிக் கொண்டுவிட்டோம் என்று திருப்தி அடைந்துவிட்டார்கள். மத்திய சர்க்காருடன் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு பெருக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. நாம் இன்றைக்கு இருக்கின்ற அளவுக்கு நம் வளர்ச்சிக்கு இடையூறு செய்யாமல் திட்டக் குழுவும் மத்திய அரசாங்கமும் இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய யோசனை.

இன்னும் வரி வசூல் அமைப்பிலே நாம் கொஞ்சம் தீவிரமாக இருந்தால் நம்முடைய வருமானம் பெருகும் என்பதை நம்முடைய மூன்று நான்கு வருஷ வரவு செலவுக் கணக்குகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. வரிவசூல் அமைப்பிலே உள்ள பலகிளங்கள் இப்போது தெரிகின்றன, சமீபத்தில் நடந்த சோதனைகள் மூலம். வரியை ஏமாற்றுவதற்கு எந்தமாதிரியான சந்தர்ப்பமும் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய வரி அளவில் நாம் நம்முடைய வருமானத்தைப் பெருக்க முடியும். சோதனைகள் நடத்துவதை ஆட்சேபித்து ஹைக்கோர்ட்டார் கொடுத்துள்ள தீர்ப்பை எதிர்த்து சப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்க கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இன்னும் வரி வசூல் செய்கிறவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கக் கூடிய வகையிலும் இன்னும் புதிய திட்டங்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதோடு நான் என்னுடைய பேச்சை முடிப்பதற்கு முன்பாக கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் இன்றைய தினம் பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களைச் சேர்ந்த முழு நேர ஊழியர்கள் பலர் கைது செய்யப்பட்டு, விசாரணையின்றி சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரும் விசாரணையின்றி சிறையில் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார். அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு இம் மாதிரியாக வைக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன, அதற்கு என்ன ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன என்ற விவரங்களுக்கு நான் போக வில்லை. நியாய அநியாயத்தைப் பற்றிய பேச்சு இப்போது இல்லை. அதன் காரணமாக அனைவர் மீதும் குற்றச்சாட்டுகள் இருப்பது உண்மை என்றும் அர்த்தம் இல்லை. இப்போது முன் எச்சரிக்கையாக தடுப்பு நடவடிக்கையாகத்தான் உள்ளே வைத்திருக்கிறார்கள். ஆயினும் பழிவாங்கும் மனோபாவம்

30th March 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

அரசாங்கத்திற்கு இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆயினும் அவர்கள் குடும்பத்தில் இருந்து பிரிக்கப் பட்டு எப்போது விடுதலை செய்யப்படுவார்கள் என்பது தெரியாமல் உள்ளே வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு நாம் அவர்களுடைய குடும்பத்தைப் பற்றிக் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு முன்பு 75 ரூபாய் அலவன்சாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. நடுத்தர குடும்பங்கள் இன்றையதினம் 75 ரூபாயைக் கொண்டு குடும்பம் நடத்த முடியும் என்று சொல்ல முடியாது. உழைத்து சம்பாதித்துப் போட்டுக்கொண்டிருந்த அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த முழுநேர ஊழியர்களை இப்போது அரசாங்கம் பிடித்து உள்ளே போட்டிருப்பதனால்—அவர்களுடைய அரசியல் கொள்கையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம், கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம்—ஆயினும் அவர்களைப் பிடித்து உள்ளே போட்டிருப்பதனால் அவர்களுடைய குடும்ப அலவன்சை குறைந்த பட்சம் 150 ரூபாயாகவாவது உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும், இன்னும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய உடை, மாதாந்தர வசதிகளை எல்லாம் அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதுவும் திடீரென்று அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதனால் பரோலில் வருவதற்கும் வசதிகள் செய்து தரவேண்டும் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் கட்சி வித்தியாசம் பார்க்காமல் இயன்ற வசதிகளை அவர்களுக்குச் செய்து தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அப்ரோப்-பிரியேஷன் மசோதாவை ஆதரித்து நான் ஒருசில வார்த்தைகள் கூற நினைக்கின்றேன். குறிப்பாக கல்வித்துறை சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை நான் எடுத்துச் சொல்ல நினைக்கின்றேன். கல்வித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் நாம் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறோம். ஆயினும் இன்றைக்கு அந்தத் துறையில் 'டீச்சிங் ஸ்டாப்', 'நான்-டீச்சிங் ஸ்டாப்' என்று இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கம் 'நான்-டீச்சிங் ஸ்டாப்' பைப் பொறுத்த வரையில் எதுவும் கவனம் செலுத்தவில்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனக்கு இன்றையதினம் நான்-டீச்சிங் ஸ்டாப்புகளுக்கு உள்ள கட்டடங்கள் எல்லாம் நன்கு தெரியும் காரணம் இன்றைக்கு அவர்களுடைய சங்கத்திற்குத் தலைவராகவும் நான் இருக்கிறேன். பொதுவாக எந்த நன்மையைச் செய்வதாக இருந்தாலும் அடிப்படையில் இருந்து ஆரம்பித்தால் நன்றாக இருக்கும். டீச்சிங் ஸ்டாப்புகளுக்கு நாம் பல நன்மைகளைச் செய்து இருக்கிறோம். அதேசமயம் அந்த, அந்த கல்வி ஸ்தாபனங்களிலேயே பணியாற்றி வருகிற நான்-டீச்சிங் ஸ்டாபை எடுத்துக் கொண்டால்—எத்தனையோ ஆண்டுகள் பணியாற்றி உள்ளவர்களுக்குக்கூட சர்வீஸ் அக்கிரிமெண்ட் கிடையாது. நினைத்தால் மானேஜ்மெண்டார் அவர்களைப் போகச் சொல்லலாம். இன்னொன்றையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். க்ளார்க்காகச் சேர்ந்தவர்கள் க்ளார்க்காகவே வேலையைவிட்டு பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு

[திரு. வை. சங்கரன்] [30th March 1965]

போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஸ்காலர்ஷிப் வந்ததன் காரணமாக அவர்களுடைய வேலைகளும் பல மடங்கு அதிகரித்திருக்கின்றன. ஆனால் இந்த நான்-டீச்சிங் ஸ்டாப்புகளைப் பொறுத்த வரையில் எந்தவிதமான ப்ராஸ்பெக்ட்ஸும் கிடையாது. ஆகவே 500 பேர்களுக்கு மேல் இருந்தால் ஒரு யு.டி.ஸி போட்டுக் கொள்ளலாம், இரண்டு யு.டி.ஸி. போடும் நிலை வந்தால் ஒரு ஹெட் க்ளார்க் என்று போட்டுக் கொள்ளலாம் என்பதாக எல்லாம் அவர்களுக்கு ஒரு ப்ராஸ்பெக்ட்ஸ் ஏற்படக் கூடிய வகையில் செய்ய வேண்டும். டீச்சிங் ஸ்டாப்புகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சலுகைகள் இவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும். இவர்களுக்கு பென்ஷன் வசதி கிடையாது. 30 ஆண்டுகள் வேலை செய்துவிட்டு வருகிறவர்கள் கூட இந்தமாதிரியாக வெளி வருவது வருந்தத்தக்கது. ஆகவே இவர்களுக்கு பென்ஷன் வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும்.

இன்னும் ப்யூன்கள் நிலைமை பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. இதை எல்லாம் நன்கு கவனித்து டீச்சிங் ஸ்டாப்புகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய நன்மைகளை எல்லாம் இந்த இன்ஸ்டிடியூஷனில் பணியாற்றுகிற நான்-டீச்சிங் ஸ்டாப்புகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதாக நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழ் பண்டிதர்களைப் பற்றியும் நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளேன். திடீரென்று அவர்கள் ஆசிரியர் பயிற்சி பெறாதவர்கள் என்பதாகச் சொல்லி—நான்காம் தேதி, ஐந்தாம் தேதியில் இருந்து உங்களுக்கு வேலை கிடையாது என்பதாகச் சொல்லிவிட்டால் அவர்கள் நிலை என்ன ஆகும் என்று பார்க்க வேண்டும். மதுரையில் மட்டும் இந்த உத்தரவினால் பாதிக்கப்படுகிற ஆசிரியர்கள் 40 பேர். ராஜ்யத்தில் இதுபோல இன்னும் ஆயிரம் பேர்கள் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். க்வாலிபைடு ஹாண்ட்ஸ் கிடையாது. இருக்கக் கூடியவர்கள் ஹைஸ்கூல்களுக்குப் போய்விடுகிறார்கள். அதுவும் ஒரு மூன்று மாதம், நான்கு மாதம் நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் செய்வது நியாயமாக இருக்காது. இதுபற்றி அரசாங்கம் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுவும் காலதாமதம் செய்யக் கூடாது. அவர்கள் வேலை இல்லா நிலையில் நிர்த்தியாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த ஹரிஜனத்துறையைப்பொறுத்த வரையில் ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லா ஹாஸ்டல்களையும் சேவா சங்கம்தான் நடத்த வேண்டும். தனியார் நடத்தக் கூடாது என்ற கொள்கை சரியல்ல. தனியார் நடத்துகிற ஹாஸ்டல்களும் கூட நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு வசதி அளிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு ஒரு மாணவருக்கு 18 ரூபாய் கொடுக்கிறோம், இது போதாது. சங்கம் நடத்துகிற ஹாஸ்டல்களாக இருந்தால் வார்டன், ப்யூன், க்ளார்க் ஆகிய இனத்திற்கு காகவும் பண உதவி செய்கிறோம். தனியார் நடத்துவனவற்றுக்கு

30th March 1965] [திரு. வை. சங்கரன்]

இவை சம்பந்தமான உதவி கிடையாது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் 18 ரூபாய் என்பது குறைவு. ஆகவே இதையும் அதிகப்படுத்தி இன்னும் வார்டன், ப்யூன், குக்ஸ் ஆகியவர்களுக்கும் கூட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இன்னும் ஜூடிஷியல் டிபார்ட்மென்டைப் பொறுத்த வரையில் 1 : 3 என்ற விகிதம் அமுல் செய்யப்படவில்லை. கோவார்டேடிங் டிபார்ட்மெண்டு, ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் டிபார்ட்மெண்டு ஆகிய இடங்களில் எல்லாம் அமுல் செய்யப்படுகின்றன. அதுபோலவே இந்த இலாகாவிலும் மூன்று க்ளார்க்குகள் இருந்தால் ஒரு யூ.டி.ஸி. என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சர்க்கார் துறையை எடுத்துக் கொண்டால்—
பி.டபிள்யூ.டி. போன்ற இலாகாக்களில் பலர் பல வருஷங்களாக டெம்பரரி யாகவே வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே நிரந்தரமாக்கப்படாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். ரோடு இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்று இருக்கக் கூடியவர்கள் ஐந்தாண்டு, பத்தாண்டாக ப்ரமோஷன் இன்றி இருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது. லீவு வசதி கிடையாது, பென்ஷன் வசதி கிடையாது. காகி டிபார்ட்மெண்டில் இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலேதான் ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் கிட்டத்தட்ட பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் வேலைபார்த்தும்கூட, அவர்கள் இன்னும் பெர்மனன்ட் செய்யப்படவில்லை. முனிசிபாலிட்டியிலே உள்ள மீனியல்ஸ் எல்லோரும் இப்படிப்பட்ட பெர்மனன்ட் இல்லாத நிலையிலேதான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு ஃபிக்ஸ்ட் கூலி கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதேபோல் இந்தப் போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டில் இருப்பவர்களுக்கும் வாரத்தில் ஏழு நாட்களுக்கும் வேலையிருக்கிறது. ஓய்வே அவர்களுக்குக் கிடையாது. ஆகவே, அதையெல்லாம் அரசாங்கம் நன்கு பரிசீலனை செய்து அவர்களை யெல்லாம் பர்மனன்ட் செய்துகொடுக்க வழிசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறித் துணிகள் சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கைத்தறி துணிகளுக்கு ஸ்பெஷல் ரிபேட் கொடுக்கும்பொழுது அதாவது தீபாவளி வரும்பொழுது, பொங்கல் வரும்பொழுது, ஒரு 15 தினங்களுக்கு முன்பு இருந்துதான் ரிபேட் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பிருந்தே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் அப்பொழுதுதான் சிறிய சிறிய வியாபாரிகள் அவைகளை யெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு போய் விற்க முடியும். இப்பொழுது 15 நாட்கள் என்று இருப்பதால் சிறிய சிறிய வியாபாரிகள் அவற்றையெல்லாம் வாங்கிக் கொண்டுபோய் விற்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த ரிபேட் வசதியை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்திக்கொள்வதற்காக இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பிருந்தே இந்த ஸ்பெஷல்

[திரு. வை. சங்கரன்] [30th March 1965]

சிபேட் வசதியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே மாதிரி துணி உற்பத்தி செய்வதற்கு கோவாப்ரொடல் சொசைடிகளுக்கு கடன் கொடுக்கப்படுகின்றது. அது அந்த ஸீஸனில்தான், அதாவது பொங்கல் வருகின்றபொழுது, அல்லது தீபாவளி வருகின்றபொழுதுதான் கொடுக்கப்படுகிறது, அந்த நிலையிலே அவர்கள் அதற்கேற்றபடி துணியை உற்பத்தி செய்வதற்கு வசதியாக மூன்று நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னமேயே அவர்களுக்கு இந்தக் கடன்களைக் கொடுப்பதற்கு வழிசெய்ய வேண்டும். டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக முன்கூட்டியே துணி எந்த அளவுக்குத் தேவைப்படுமோ அந்த அளவுத் துணியை உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய கடன்களை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் துணிகள் தேங்கி நிற்காது. ஆகவே, அதற்கேற்றபடி மூன்று நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பேயே அவர்களுக்குக் கடன்கள் அளிக்கப்படவேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, ஒரு கொள்கையைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். நாம் நன்மையான பல திட்டங்களைப் போட்டுச் செயல் படுத்துகின்றபொழுது எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அந்த எண்ணிக்கையைக் கணக்குப் பார்த்து அதற்குத் தகுந்தபடி அந்த எண்ணிக்கை முழுவதற்கும் அந்தத் திட்டத்தின் படிவர்கள் கிடைக்கின்றனவா என்று பார்க்கவேண்டும். நான் இந்த ஓல்ட் எஜ் பென்ஷனைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். என்னுடைய நகரம் போன்ற நகரங்களிலே இன்னும் ஓல்ட் எஜ் பென்ஷன் பெறாதவர்கள் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். பத்தாயிரம் பேர் மனுச் செய்தால் அவர்களில், 3,000 அல்லது 4,000 பேர்களுக்குத்தான் அந்தச் சலுகை கிடைக்கிறது. மொஃபஸ்ஸலில் உள்ள அதிகாரிகளைக் கேட்பால் அந்த அளவு வழங்குவதற்குத் தான் எங்களுக்கு அனுமதி இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே குஷ்டரோகிகள், இன்னும் 70 அல்லது 80 வயதானவர்கள் பல தடவைகள் அதிகாரிகளைக் கேட்டுக்கொண்டும்கூட அவர்கள் பலனில்லாமல் திரும்பவேண்டிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஆகவே குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியினருக்கு நன்மைகள் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு அத்தனை பேர்களுக்கும் அந்த நன்மையைச் செய்யாமல் இருப்பது மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியதாகும். அதிகாரிகள் என்ன இருந்தாலும்கூட பல டிபார்ட்மெண்டுகளிலே பார்க்கின்றபொழுது இரக்க மனப்பான்மை இல்லாமல்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஓல்ட் எஜ் பென்ஷனுக்காக மனுச் செய்து பல மாதங்கள் ஆகியும்கூட இன்னும் சாங்ஷன் செய்யப்படாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, நான் அபிஷியல்களைப் போட்டாவது இதைப் பரிசீலனை செய்து எல்லோரும் அந்த நன்மையைப் பெறும்படி செய்தால் நலமாக இருக்கும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

கடைசியாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். இந்த கோல்ட் கண்ட்ரோல் உத்திர வினால் பாதிக்கப்பெற்ற பொற்கொல்லர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்குக் கொள்கிறேன். இந்த கோல்ட் கண்ட்ரோல் உத்திர வினால் பாதிக்கப்பெற்ற பொற்கொல்லர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்குக் கொள்கிறேன்.

30th March 1965] [திரு. வை. சங்கரன்]

பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். அவர்களுக்கு லோன் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. லோன் கொடுத்தால் அவர்கள் அதைக் கொஞ்ச நாட்களில் செலவழித்து விடுகிறார்கள். ஆகையால் தொழிலதிபர்களை அழைத்துப் பேசி இந்த நகரங்களிலே உள்ள பொறிகொல்லர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நேரத்திலே உங்கரின் அனுமதியின்பேரிலே என்னுடைய கருத்துகளைப் புலப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னையில் நமது சர்க்காரின் பிரிவாகப் பல்வேறு துறைகள் பணியாற்றி வருகின்றன, சென்னையைத் தலைமை ஸ்தலமாகக் கொண்டு. சிக்களம் செய்ய வேண்டும், திறமை பிரகாசிக்க வேண்டும். வேலை தவக்கப்படக் கூடாது என்றெல்லாம் கவலைப்பட்டுக்கொண்டு அக்கறை செலுத்தி கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்திலே பல்வேறு துறைகளும் சென்னையிலே இருந்து பணியாற்றுவதால் காலதாமதத்திற்கும், காரியங்கள் செம்மையாக நடைபெறாமல் இருப்பதற்குமே துணையாக அமைகின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, பொதுப்பணித் துறை இருக்கிறதே, இது முழுக்க முழுக்கச் சென்னையிலிருந்து தெற்கே தான் பணியாற்றப் போகவேண்டும். ஏதோ ஒரு சில மைல்கள் வேண்டுமானால் நிர்வாகத்தில் வடக்கே போய் அமைய முடியும். ஆனால் பல நூற்றுக்கணக்கான மைல்கள் தெற்கு நோக்கித்தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தத் துறையின் தலைமை ஸ்தலத்தைச் சென்னையிலே வைத்துக்கொண்டிருப்பதைவிட, மாநிலத்தின் நடுப் பகுதியிலே, வைத்துக்கொண்டிருந்தால், தவறுகள் அல்லது தீமைகள் விரைவாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அவற்றை நிவர்த்திப்பதற்கு வாய்ப்பளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். செலவும் மிகமிகக் குறையும். ஆகவே, இதை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும்.

அதேபோல், இந்து மத அறத்துறை அற நிலையங்கள் (இந்து ரிஸிஷியஸ் அன் சேரிட்டபிள் எண்டோமெண்ட்ஸ்). சென்னையைச் சுற்றிப் பார்த்தாலும்கூட மொத்தம் 100 கோயில்கள் வேண்டுமானால் தேறலாம். ஆனால் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆலயங்களை நிர்வகிக்கவேண்டிய, நடைமுறைகளைக் கண்காணிக்க வேண்டிய ஒரு தலைமை சென்னையிலே இருப்பது பயனுடையதா? இதைத் தஞ்சையிலோ அல்லது திருச்சியிலோ வைப்பதன் மூலம்—எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அது மையமாக இருப்பதால்—பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் சென்று காண்பதற்கும், கண்காணிப்பதற்கும், ஏற்படுகின்ற தவறுகளை தவிர்ப்பதற்கும் வாய்ப்புக்கள் நிரம்ப இருக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு பாணைச் சோற்றுக்கு தூண்டு சோறுகள் பதம் பார்ப்பது போல எடுத்துக்காட்டுக்காக அவைகளைக் கூறினேன். இதை மனதில் கொண்டு செயல்பட ஆட்சியாளர்கள் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே இந்த அறங்காவலர்கள் அல்லது “மெம்பர்ஸ் ஆப் போர்டு ஆப் டிரஸ்டீஸ்”

[திரு. சா. கணேசன்] [30th March 1965]

போடுகின்றபொழுது பல்வேறு காரணங்களையொட்டி அதைக் கவனிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் உணர்கிறேன். நியாயமாக எல்லா ஆலயங்களும் தங்களுடைய குறிக்கோளிலே செம்மைபாகச் செல்லவேண்டுமானால் அந்த குறிப்பிட்ட ஆலயத்திற்கு யார் யார் அறங்கள் செய்கிறார்களோ, யார் யார் அறங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களை நியமிப்பதுதான் நியாயமும் தர்மமும் ஆகும். எவ்வெருவன் தன் கைப்பணத்தைச் செலவழித்து அந்த ஆலயப்பணிகளைச் செய்கின்றானோ அவருடனிடத்தில் அந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்தால் தான், தீமைகள், தவறுகள், அக்கிரமங்கள், அட்டேழியங்கள் நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு வழியிருக்கும். அப்படியின்றிக் கனவிலுங்கூட ஆலயத்தைப்பற்றிச் சிந்திக்காதவர்களையெல்லாம் பல லட்ச ரூபாய்கள் வருமானம் வரக்கூடிய ஆலயங்களுக்கு அறங்காவலர்கள் என்று போட்டால் அவர்கள் அறங்காவலர்கள் ஆகமாட்டார்கள் என்று மட்டும் சொல்லி அமைகிறேன். அதற்கு மேலே நான் சொல்ல மாட்டேன். இதையெல்லாம் மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். பல்வேறு இடங்களில் எவ்வளவோ குறைபாடுகள், குற்றச்சாட்டுகள் ஏற்படுகின்றன. அனைத்தும் தவறான அல்லது பிழையான அல்லது ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. மிகப் பெரும்பாலானவை அடிப்படையில் உண்மையோடு கூடியவை. அவற்றிலே சில நிரூபிக்கப்பட முடியாமல், தாஸ்தாவேஜு பூர்வமாக நிரூபிக்க முடியாமல் போகலாம். ஆடிட் முறையிலே தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடியதாக அமையலாமேயன்றி, சத்திய நெறியிலே ஆண்டவனுக்குப் பொதுவாக, நெஞ்சிலே கையை வைத்துப் பார்ப்பார்களானால் அவற்றை இல்லையென்று எவரும் சொல்ல முடியாது. இதையெல்லாம் மனத்திலே கொண்டு அறங்காவலர்கள் நியமிக்கப்படுகிறபோதெல்லாம் அந்தத் துறையிலே அவர்களுக்கு ஈடுபாடு இருக்கிறதா; அந்தத் துறையிலே ஈடுபட்டு கைப்பொருளை அதற்காக விநியோகிக்க முன் வருவார்களா அல்லது அதிலே கையாடல் செய்பவர்களாக இருப்பவர்களா என்பதையெல்லாம் பார்த்து நியமிக்கவேண்டும். சிலர் தங்கள் கைப்பொருளைக் கொடுக்கலாம்; மற்றும் சிலர் நல்ல பொருள் வளமற்றவர்களாக ஆனால் உத்தமராகவும், தெய்வ பக்தராகவும், அறிவு நிறைந்தவராகவும் இருக்கக் கூடும். அப்படிப்பட்டவர்களை நியமிப்பது பற்றி நான் மறுக்கவில்லை. வேறு எந்தக் கணக்கையும் விட்டு விட்டு, முதலிலே இந்த ஆள் அந்தத் துறையிலே நம்பிக்கை உள்ளவரா; இரண்டாவது, அக்கிரமமாக, அநியாயமாக நடந்து அறப்பொருளை அபகரித்தவரா? மூன்றாவது, தன் பிரயோசனத்திற்கு இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் தான் அதற்குப் பிரயோசனப்பட வேண்டுமென்ற உள்ளப்பாங்கு உடையவராக இருக்கிறாரா என்பனவற்றை மட்டுமே ஆய்ந்து முடிவு கட்டவேண்டும். பல்வேறு ஆலயங்களில் கும்பாபிஷேகம் என்று சொல்லிச்சொல்லி இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்களைப் பாழடித்துவிட்டு, அந்தக் கோயில்களில் சோற்றுக்கு, நிவேத்தியத்துக்குத் திண்டாடுகிற நிலையை ஆண்டவனுக்கு ஏற்படுத்திவிடுகிறார்களோ என்ற மனக் கொதிப்பில் சொல்லுகிறேன்.

30th March 1965] [திரு. சா. கணேசன்].

தவிர, அந்த மனப் புண்பாட்டில் சொல்கிறேனே தவிர, யார் மீதும் எனக்கு சிறிய அளவு கூட விருப்போ, வெறுப்போ இல்லை. நல்ல தெய்வ பக்தியும், அந்தத் துறையிலே ஈடுபாடும் உடைய அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கவனித்து கணித்துச் செய்யவேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கு மேலே வேறு வார்த்தை கிடையாது. அவ்வளவு அக்கிரமங்கள் அங்கே நடக்கின்றன என்பதை அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூறுகிறேன்.

எல்லாப் பள்ளிகளிலும் செகண்டரி கிரேடு டிச்சர்ஸ்தான் இருக்க வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தத்தைச் செய்திருப்பது நியாயம். அது அத்தியாவசியம். அதற்குக் கீழ்ப்பட்ட கல்விபுடையவர்கள் ஆசிரியர்களாக வருவது என்பது மிகத் தவறு. ஆனால் அந்த ஆசிரியர்மார்களில் சிலர் செகண்டரி கிரேடு தரத்தை அடைந்தும், இன்னும் அவர்களுக்கு செகண்டரி கிரேடு தகுதியையோ, ஊதியத்தையோ கொடுக்கவில்லை என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றி அவ்வப்போது அமைச்சர்களுக்கு ஏராளமான மனுக்கள் வரும். அதிலே ஒன்றிரண்டு எங்களுக்கும் வருகின்றன. இந்தத் துறையிலே இன்னும் கவனத்தைச் செலுத்தி, ஆசிரியர்களுடைய தகுதி பெருக வேண்டுமென்ற அதே நேரத்தில் தகுதியைப் பெருக்கிக் கொண்டவர்களுக்கு ஊதியத்தைச் சரியாகக் கொடுத்து அதன் மூலம் அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செம்மையாக நிறைவேற்ற வழி வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே பென்ஷன் வாங்கும் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்கள், அதிகாரிகள் நிலையை மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லப் படுகிறது. அவ்வப்போது விலைவாசி ஏறிக் கொண்டே போகின்றன. அதனால் அவர்களுக்குக் கஷ்டங்கள், கிரமங்கள், வாழ்க்கைத் திண்டாட்டங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதைக் காணும் போது பென்ஷன் விதியையும் விகிதத்தையும் அவ்வப்போது ஏற்படுகிற நிலைமைக்கேற்ப மீண்டும் சிந்தித்து, அதைச் சோதித்து, அதிலே என்ன திருத்தங்கள், மாற்றங்கள் செய்யவேண்டுமோ அவற்றைச் செய்ய நாம் முயலவேண்டும். நாம் பெரும்பாலும் இங்கிலாந்து பார்லிமெண்டு ஆட்சி முறையை பின்பற்றுகிறவர்கள். அங்கெல்லாம் கூட எத்தனையோ தரம் பென்ஷன் முறையிலே திருத்தங்களை ஏற்படுத்தி உயர்வுகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பழைய காலத்தில் 15 ரூபாய் சம்பளம் இருந்த அடிப்படையிலேயே இன்றும் பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. அன்று ஒரு ரூபாய்க்கு 6½ படி அரிசி கிடைத்தது. அவர்கள் இன்னும் ஆண்டவன் கிருபையினால் சாகாமல் இருக்கலாம். அந்த விகிதா சாரத்தின்படி இன்று பார்த்தால், 1½ ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கிடைக்காத காலத்திலே அதே அளவுதான் பென்ஷன் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்வது நியாயமாகாது; அறமாகாது. விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு ஏற்றபடி வாழ்க்கை நிலை, லாபம் முறை அதிகப் பளுவாக ஆகிவிட்ட காரணத்தால் அவற்றிலும் சிந்தித்து அதற்கேற்றவற்றை நாம் கைக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய மதிப்பீடுகளைப்பெல்லாம் ஆட்சியாளர்களோ, துறை

[திரு. சா. கணேசன்] , [30th March 1965]

அதிகாரிகளோ, அல்லது குழுக்களை நியமித்தோ வகுக்கச் செய்யலாம். எப்படிச் செய்யவேண்டுமென்பதைப்பற்றிச் சொல்ல இல்லை; எப்படியாவது செய்யவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

பொதுத் துறையைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கலியாண சுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். பொதுத் துறையிலே பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதை நீக்க வேண்டுமென்பதிலே யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இல்லை. 'பொதுத் துறையிலே இவ்வளவு குறைபாடுகள் இருப்பது பொதுத் துறை வேண்டாமென்பவர்களுக்குக் கொடுத்த தீனி' என்று சொன்னார்கள். தீனி என்பது மாடுகளுக்கு, மிருகங்களுக்குத் தான் பொருந்தும். உணவு என்று கண்ணியமாகச் சொல்லியிருக்கலாம். நான் அதற்குத் திருப்பி அப்படியே பதில் சொல்லலாம். ஆனால் அப்படிச் சொல்ல மாட்டேன். பொதுத் துறையிலே இவ்வளவு ஊழல்கள் நடக்க விட்டுக் கொண்டிருப்பது இவர்களைப் போன்ற சர்வாதிகார எதேச்சாதிகாரத்திற்குக் கிடைத்த ஒரு வாய்ப்பு. அவர்கள் சொன்ன வார்த்தையை நான் உபயோகப்படுத்த இல்லை. தீனி என்பது மிருகங்கள் சாப்பிடுவது. பொதுத் துறையிலே என்னென்ன தவறுகள் ஏற்படுகின்றன? பொதுத் துறையா, தனியார் துறையா எது நல்லது என்று விவாதிப்பது வேறு விஷயம். நாங்கள் பொதுத் துறையே வேண்டாமென்று சொல்லுகிறவர்கள் அல்ல. அதே நேரத்தில் எல்லாவற்றையும் பொதுத் துறையிலே கொள்ளவேண்டுமென்பதைத்தான் நாங்கள் வெறுக்கிறோம். பொதுத் துறையிலே ஏன் இவ்வளவு நஷ்டங்கள் அல்லது கஷ்டங்கள் அல்லது தவறுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். பொதுத்துறை என்றால் யாருக்கும் எந்த விதமான பொறுப்பும் இல்லாமல், லாப நஷ்டத்தில் பாதிப்பு இல்லாமல் இருப்பதுதான் முதல் காரணம். லாப நஷ்டம் தன்னைப் பாதிக்கும் என்ற உணர்ச்சி வருமானால் நாம் ஓரளவு லாபம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். செம்மை பெயரளவுக்காவது காட்டப்படும். அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துகிற பொதுத் துறையிலே நஷ்டங்கள் ஏற்பட அடிப்படைக் காரணங்கள் என்ன என்பதையும் நாம் சிந்திக்கவேண்டும். நிர்வாகம் முழுக்க முழுக்க வாணிப ரீதியிலே (கமர்ஷியல் லைன்) நடைபெறவேண்டும். ஆட்சி ரீதியிலே 'ரெட்டேபிசம்' நடக்கக்கூடாது. எந்தப் பொதுத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் வாணிப ரீதியிலே நடக்கவேண்டும். தனிக்கை முறையும் ஆட்சி நெறியிலே இருக்கப்படாது. சாங்ஷன் இருந்தால் ஆடிட்டர் சரி என்று சொல்லிவிடுவார். மைக் வைக்க 2,000 ரூபாய் செலவு என்பதற்கு சாங்ஷன், வவுச்சர் இருந்தால் சரி என்று சொல்லிவிடுவார்கள். ஆனால் கமர்ஷியல் ஆடிடிங் இருந்தால் 'மைக் வைக்க 2,000 ரூபாய் செலவு ஏன்? 35 ரூபாயில் முடியுமே' என்ற வினாவை எழுப்புவார்கள். அந்த வினாவை நாம் எழுப்ப முடியாது. அவற்றையெல்லாம் அரசியல் முறையிலே நடத்துகிற காரணத்தால்தான் இத்தனை கஷ்டங்களும் நஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன என்பதை மனத்திலே கொள்ள வேண்டும். இவற்றை எல்லாம் கவனித்துச் செய்வதற்கு அதற்குத்

30th March 1965] [திரு. சா. கணேசன்]

தக்க ஒரு தனிக்குழு (எக்ஸ்பர்ட்ஸ் கமிட்டி) இருக்கவேண்டும். அது வெறும் அட்வைசரி கமிட்டியாக இருக்கக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட குழு தேவையில்லை. கண்காணிக்கத்தக்கதான ஒரு குழுவை அமைத்துச் செயல்படுத்தவேண்டும். பொதுத் துறையாகி விட்டால் தீமை இல்லாமல் நன்மை பயக்கும் அளவுக்குச் செயல்பட வேண்டும். இந்த மாதிரிக் கருத்துக்களைக் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கக்கூடாது. தேச முன்னேற்றத்திற்கு, மக்கள் நன்மைக்கு ஏற்ற முறையில் வேறு வண்ணக் கண்ணாடி போட்டு நோக்காமல், நேர் கண்ணிலே ஆட்சியாளர்கள் கண்டு, தெரிந்து, தெளிந்து முடிவு கட்டவேண்டுமென்று கூறி உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். இன்றைய தினம் கன்னியாகுமரியில் இருந்து இந்த ராஜ்யத்தின் வடக்கு எல்லை வரையிலும் எல்லாப் பகுதிகளிலும் கொள்முதல் செய்யப் படுகிறது.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

நெல் கொள்முதல் செய்யும்போது அதில் ஒரு சீரான முறை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கும் தகவல்களைப் பொறுத்து ஒரு ஏக்கருக்கு உள்பட்ட நிலங்களுக்குக் கூட சில பகுதிகளில் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டு நெல் வசூலிக்கப்படுவதாக செய்தி வந்திருக்கிறது. அதன் உண்மையை அரசாங்கம் தெளிவு படுத்தி எல்லோருக்கும் சீரான அளவிற்குத்தான் இது நிர்ணயிக் கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் புலப்படுத்த வேண்டும். எந்த இடத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு திருநெல்வேலி ஜில்லா பஞ்சத் திற்கு உட்பட்டிருக்கிற நிலைமையில் தண்ணீர் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமையில் ஆரம்பத்தில் விளைவிற்கு பயிர் செய்யப் பட்டதை கணக்கில் எடுத்து அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து அந்த அடிப்படையில் மறுபடியும் விளைவு இருந்தாலும் சரி, அரைகுறை விளைவு இருந்தாலும் சரி, அந்த நிலையில் கொள்முதல் செய்வதாக புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆங்காங்கு இருக்கிற நிலையை உத்தேசித்து அதற்குத் தகுந்த அளவிற்கு கணியத்தோடும், கருணையோடும் அதிகாரிகள் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சப் பகுதிகளான அந்த இடங்களில் அரசாங்கம் அவசரமான முடிவு எடுத்து பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை அங்கு உடனடி தொடங்க வேண்டும். காலதாமதமில்லாமல் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டும். பஞ்சப் பகுதிகளில் பஞ்சராயத்து, பஞ்சராயத்து யூனியன்மூலம் செய்யும் வேலைகளுக்கு மக்கள் கொடுக்கவேண்டிய உதவித் தொகைகளை வேல் செய்து பல்பிடங்களிலும் அந்த வேலைகளை அவசரமாக துவக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பஞ்சப் பகுதி களில் கஷ்டம் ஏற்படுவதற்கு முன்பே சில கிராமங்களில் எந்தெந்த அளவிற்கு உணவுப் பொருள்களை ரேஷன் மூலம்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [30th March 1965]

கொடுத்து வந்தார்களோ அந்த நிலைமையில் இன்னும் சிறு அளவில் கூட மாறுதல் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பஞ்ச நிலையை உத்தேசித்து, கடினமான முறையில் அங்கு கஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதை உணர்ந்து உணவுப் பொருள்களை அங்கு வழங்கி அவர்கள் கஷ்டங்களைப் போக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் நாடெங்கும் இயங்கும் நிலையில் அதற்கு ஒரு தனி கொள்கை உண்டு என்று நினைக்கிறேன். எல்லை மீறி வர்த்தகர்கள் லாபம் பெறுவதுபோல் கூட்டுறவு ஸ்டோர்களும் லாபம் பெறுவது நோக்கமல்ல. அதிக லாபம் பெறுவதைத் தடுக்க உதவ வேண்டும். பலயிடங்களில் நடந்து வருகிற கூட்டுறவு ஸ்டோர்களை பொறுத்தவரையில் வியாபாரிகள் இடமிருந்து பொருள்களை வாங்கி விற்று வியாபாரிகள் வியாபாரம் செய்வதுபோன்றுதான் கூட்டுறவு ஸ்டோர்களும் நடந்து வருகிற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே மாகாண அளவில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் கூட ஆலோசனை செய்து குறைந்த பட்சம் 10 சதவிகிதமாவது விலையிலிருந்து குறைத்து எந்தளவிற்குக் கொடுக்கமுடியுமோ “To shape purchasing capacity at the State level” அதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்வது நல்லது. கிராமாந்திரங்களில் வங்கிகள் இன்று கொடுக்கும் கடன் உதவியைப் பெறுவதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக மனு செய்வதில் இருந்து சென்ட்ரல் பாங்க் தீர்மானம் நிறைவேற்றுகிற வரையில் பல்வேறு ப்ரொசீஜர்களில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவற்றை எந்தளவு குறுக்கி இந்தக் கடன்களை கொடுத்து உதவ முடியுமோ அந்தளவிற்கு உதவி செய்யவேண்டும். பல நல்ல வேலைகளுக்கு, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ், வேறு பல திட்டங்களின் கீழ் திட்ட வேலைகளுக்கு கிராம மக்களில் இலவசமாக நிலங்கள் கொடுத்தவர்கள் உண்டு. அதற்காக முன்கூட்டியே சம்மதம் கொடுத்தவர்களும் உண்டு. அப்படி இலவசமாக கொடுத்த நிலங்கள், கொடுக்க சம்மதம் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் இவை முற்றிலும் ஆர்ஜிதம் செய்து பூர்த்தியாகாத நிலையில் அப்படி இலவசமாக கொடுத்தவர்களும் பட்டாவிற்கு தீர்வை கொடுக்கும் சிரமம் இருக்கிறது. அந்தமாதிரி நிலையை தவிர்ப்பதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து பகுதிகளில் சில பஞ்சாயத்துக்கள் அவர்களின் சக்தியையும் மீறி மரங்களை நட்பிருக்கிறார்கள். ஆர்வத்தோடு அதைச் செய்திருக்கிறார்கள். லட்சக்கணக்கான மரங்கள் நடப்பட்டு அவை இன்றில்லாவிட்டாலும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திலாவது பூரண பலன் அளித்து பஞ்சாயத்துக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். ஆனால் நடட மரங்கள் பட்டுப் போகும் நிலை ஏற்படாது தடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் நிதியிலிருந்து அவற்றை பராமரிக்க செலவு செய்வதற்கு அவர்கள் கைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அந்த மரங்களைப் பாதுகாக்க என்ன செலவு ஏற்பட்டாலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிதியிலிருந்து எந்த அளவிற்கு செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்ய அரசாங்கம் உதவ வேண்டும். நடட் மரங்கள் பட்டுப் போகாமல்

30th March 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

பந்தோபஸ்து செய்யப்பட வேண்டும். ஜில்லாவில் உள்ள அதிகாரிகள் வாரத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் குறை கேட்கும் பணி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லா அதிகாரிகளும் ஒரே குறிப்பிட்ட நாளில் இருப்பது என்பது வழக்கத்தில் இல்லை. அந்த நிலை மாறி ஜில்லாவில் அல்லது டிவிஷனில் உள்ள அதிகாரிகள் அத்தனை பேர்களும் குறிப்பிட்ட ஒரு நாளில் அங்கங்கு இருப்பார்கள் என்றால் அங்கு வேலையாகப் போகிறவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். திருநெல்வேலி ஜில்லா மட்டுமல்லாமல் இன்று ராஜ்யம் பூராவிலும் உப்புத் தொழிலுக்கு ஒரு கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தி அளவிற்கு அதிகமாக ஏற்படுகிறது. தூத்துக்குடி, வேதாரண்யம் போன்ற பகுதிகளில் உற்பத்தியாகும் உப்பு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு ஜப்பான், இந்தோனேசியா போன்ற வெளி நாடுகளுக்கு சென்று கொண்டிருந்தது. போதிய அளவில் ஏற்றுமதி செய்ய முடியாமல் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம் தேசத்தில் மற்ற பகுதிகளிலும் உப்பு உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது. ஆக, ஏற்றுமதி ஒருபுறம் இருக்கட்டும். நாம் தயார் செய்யும் உப்பு எல்லாம் அப்சார்ப் செய்ய முடியாத நிலையில் இருப்பதினால் அதை உபயோகிக்க கெமிக்கல் பாக்டரிஸ் ஒன்று தான் அதற்கு மருந்தாகும். ஆங்காங்கு இப்படி ஒன்றிரண்டு பாக்டரிஸ் இருந்தாலும், தூத்துக்குடி அடுத்துள்ள இடத்தில் தனியார் துறையில் ஆகட்டும் சரி அல்லது சர்க்காரே சில தொழில்கள் ஏற்படுத்த நிதி ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து சோடா ஆஷ், கான்டிக் சோடா போன்றவைகளை உற்பத்தி செய்யும் பாக்டரிகளை தூத்துக்குடி அடுத்து ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஸ்ரீபெரும்புதூரில் இருப்பதுபோல் நாங்கு லோரியில் சிறிய அளவில் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க இன்சென்டிவ் இன்டஸ்ட்ரியல் ஸ்கீம் இருக்கிறது. நாங்குனேரி வரட்சி மிகுந்த பகுதி. அங்கு பனைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. பனைபடு பொருட்களைக் கொண்டு பல பொருள்கள் செய்யலாம். ஆகவே அதற்கு அடுத்துள்ள தாலுகாவான திருச்செந்தூரில் அதை வைத்துத் தொழில் செய்வதற்கான தொழில் நிறுவனங்கள் அமைவ உதவ வேண்டும். இந்த ராஜ்யத்தில் 14 உப்பு கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அவை பாங்கியிலிருந்து கடன் பெறுவதில் சில சிரமங்கள் இருக்கின்றன. பாங்கியிலிருந்து ஓரளவு அவற்றிற்கு கடன் கொடுத்தாலும், அரசாங்கத்திலிருந்து அவர்களுக்கு தாராளமாக கடன் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். அப்படிச் செய்து பாத்திகளை அபிவிருத்தி செய்து உப்பின் தரத்தை அபிவிருத்தி செய்ய உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வீவேர்ஸ் கூட்டுறவு சங்கங்கள் போன்று இந்த உப்பு கூட்டுறவு சங்கங்களும் வீடு கட்டும் திட்டம் பற்றி உதவி செய்வதற்கு அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும். மீன் துறையில் இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்து 22 திட்டங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆனால் 9 திட்டங்களுக்குத்தான் மத்திய அரசாங்கம் உதவி செய்திருக்கிறது. அதைக் கொண்டு அமுல் நடத்த நினைக்கிறார்கள். அந்த 22 திட்டங்கள்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [30th March 1965]

எவை எவை என்ற விவரம் கூட இல்லை. உணவுப் பொருள் நெருக்கடி இருக்கும். இந்த நேரத்தில் அந்த 22 திட்டங்களையும் மறுபடியும் இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சிபார்சு செய்து வலியுறுத்திப் பெற்றுவது உதவி செய்ய முடியுமா என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் யோசித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். நஞ்சண்ட ராவ் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அப்ரோப்ரியேஷன் பில்லை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். நம் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கல்விக்காக 30 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி நல்லமுறையில் அது வேலை செய்து வருகிறது. ஆனால் கல்வி இலாகாபற்றிப் பலர் பல சந்தர்ப்பங்களில், நேற்று கூட இந்த மன்றத்தில் சில குறைகளைக் கூறினார்கள். தமிழில் ஒரு பழமொழி உண்டு. காய்ச்ச மரத்திற்குத் தான் கல்லடி விழும் என்று. நானும் கூடக் காய்ச்ச மரத்தில் ஒன்றிரண்டு கற்களைப் போடுகிறேன். ஆரம்பக் கல்வி நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்று திட்டம் இருக்கிறது. ஆரம்பக் கல்வி என்றால் ஆதாரக் கல்வி, பேசிக் எஜுகேஷன் கல்வி இலாகாவிலுல் நல்லமுறையில் ஏற்றுக்கொண்டதொரு திட்டம். சென்னை ராஜ்யத்தில் ஆதாரக் கல்வி எந்த முறையில் நடந்து வருகிறது என்பதைப்பற்றி நான் கூடுதலாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இங்குள்ள பள்ளிகளில் பாதிப் பள்ளிகள் ஆரம்பப் பள்ளிகளாகவும், மீதிப் பாதிப் பள்ளிகள் நான்-பேசிக் ஸ்கூல்களாகவும் இருக்கின்றன. எவ்வளவு நாட்கள் இப்படியிருக்கும் என்று தெரியவில்லை. அமெரிக்காவில் நீக்ரோக்களின் கஷ்டத்தைப் பார்த்து லிங்கன் சொன்னார் : "I believe this Government cannot endure permanently half slave and half free" என்று, அமெரிக்காவில், வெள்ளைக்காரன் என்றால் சுதந்திரமாகவும் நீக்ரோக்கள் என்றால் அவர்கள் அடிமைகளாகவும் இருக்கிற நிலை தாங்க முடியாத நிலை என்று லிங்கன் சொன்னதுபோல் நம் ராஜ்யத்தில் பாதி பேசிக் ஸ்கூல்கள், பாதி நான்-பேசிக் ஸ்கூல்கள் என்றிருப்பது எவ்வளவு நாட்களுக்கு இருக்கும்? இந்த நிலை மாற வேண்டும். எல்லா இடங்களிலும் பேசிக் எஜுகேஷனை நல்லமுறையில் ஒத்துக் கொண்டு பேசிக் எஜுகேஷனை சீக்கிரத்தில் எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் கொண்டு வருவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். இந்த ஆதாரக் கல்வியைப் பற்றி சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் திரு. கணேசன் போன்றவர்கள் நல்லமுறையில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கும் நல்ல நம்பிக்கையிருக்கிறது. காந்தியடிகள் இதைப்பற்றி என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி நாம் அறிந்திருக்கிறோம். எதற்கெடுத்தாலும் காந்தியடிகளைத்தான் இவர்கள் சொல்வார்கள் என்பதற்காக அதை நான் சொல்லவில்லை. காலஞ் சென்ற நேரு அவர்கள் 1955-ம் ஆண்டில் ஆவடி காங்கிரசில் இதற்காக தீர்மானத்தைப் போட்டு, அந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசிய பொது குறிப்பிட்ட சில வார்த்தைகளை நான் வாசிக்கின்றேன் . . .

30th March 1965] [திரு. எஸ். நஞ்சுண்டராவ்]

“The Planning Commission and the Government of India have already accepted the policy of introducing basic education as the future pattern of primary as well as secondary education in India, since basic education uses the medium of productive activity and corraelates academic subjects to different castes and to the social environment ; it is evidently suitable for the needs and conditions of India. The Congress calls upon all the State Governments to further as early as possible this policy so as to implement it fully in both rural and urban areas இதைத் தான் நான் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும் to implement it fully in both rural and urban areas in a systematic and well planned manner within a period of ten years.

Looked at purely from the educational point of view any modern educationist is bound to accept this basic method of education, and yet unfortunately, and to my great surprise, some educationists in our country have criticised it and have said that this is a throw-back to some primitive stage of education. I can only say that they have not taken the trouble to understand what basic education is. Further, they have not quite understood what India is aiming at to-day. . . .

அதைச் சொல்லுகிறபோது, நேரு அவர்கள் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நிறைவேற்றுவதற்காக இன்னொரு கருத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதாவது

“Basic education should given the child some cultural attainments, character, and the capacity to work with his hands and to co-ordinate manual labour with mental and intellectual ability. That is the type of basic education we want.”

கடைசியாக தீர்மானத்தை எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு பேசுகின்ற சில வார்த்தைகளையும் குறிப்பிட வேண்டும்

“That training of our youth in mind and body is a subject of the highest importance for us. We must get rid of the extraordinary notion that manual work is something degrading. There is nothing more ennobling than manual work and nothing better for physical or mental health ”.

இதைச் சொல்லி, கடைசியில் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கடைசியாக ஒரு சில வார்த்தைகளை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பேசிக் எஜுக் கேஷன் அதாவது ஆதாரக் கல்வி என்பது வெறும் நூற்பு நெசவுத் தொழிலை மட்டும் தெரிந்து கொள்வது அல்ல. விவசாயம் போன்ற தொழில்களையும் ஆதாரக் கல்வியில் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். அடுத்ததாக நான் தீண்டாமை ஒழிப்பு விஷயமாகச் சொல்லும்போது—நேரு அவர்கள் ஆங்கிலம் நீடித்து இருக்க வேண்டும் என்று சொன்ன வாக்குறுதி சட்டபூர்வமாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காக நமது தமிழ் மாகாணத்தில் எவ்வளவோ கிளர்ச்சிகள் நடந்தது. நேருவின் வாக்குறுதி சட்ட

[திரு. எஸ். நஞ்சுண்டராவ்] [30th March 1965]

பூர்வமாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகப் பெரிய பெரிய கிளர்ச்சிகளை எல்லாம் நடத்தினார்கள். ஆனால் தீண்டாமையைப் பற்றிக் காந்தியடிகள் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

"I would rejoice to think that we had a Harijan girl of stout heart, incorruptible and crystal like purity to be our first President of the Indian Republic. It is no vain dream. . . ."

ஒரு அரிஜன இந்தியக் குடியரசின் தலைவராக இருக்க வேண்டும் என்று காந்தியடிகள் சொன்னார்கள். இந்த வாக்குறுதி பெரிய வாக்குறுதியாக இருக்கிறது. நேருவின் வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று பெரிய கிளர்ச்சி நடந்தது. ஆனால் 10 கோடி அரிஜனங்கள் இந்த நாட்டில், அவர்களுக்காகச் சொன்ன காந்தி அடிகளின் வாக்குறுதியை தேசம் எப்போது நிறைவேற்றப் போகிறதோ தெரியவில்லை. இது நிறைவேறினால் தான் தீண்டாமை ஒழிப்புக்குத் தூண்டுகோலாக அமையும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் சில கருத்துக்களை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குக் கேள்வி நேரத்தின்போது நேரு அவர்களின் திருஉருவப் படத்தை இந்த மன்றத்தில் அவர்களின் ரூபகார்த்தமாகச் திறந்து வைக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சபையிலுள்ள பல கட்சி உறுப்பினர்களும் வேண்டிக் கொண்டார்கள். அதைப் பார்த்து எனக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. அதில் நான் சொல்லக் கூடிய கருத்து என்னவென்றால், நேரு மறைந்த 27—5—1964—நாளைக் கருத்தில் கொண்டு ஒவ்வொரு வருடமும் மே மாதத்தில் இந்த நாளை ஜனநாயக தினமாக நாம் கொண்டாட வேண்டும். அன்றையதினம் சட்டசபையில் நேருவினுடைய ரூபகார்த்தமாக ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து, அதில் நம்மை நாம் ஜனநாயகத்திற்காக அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.

"We should rededicate ourselves to Democracy". என்ற கருத்தையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : மதிப்புமிக்க துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 26 நாட்களாக வருகின்ற ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையையும் மற்ற மற்ற இலாகாக்களுக்கான மான்யங்கள் ஒதுக்குவதைப் பற்றியும் விவாதித்து, வருகின்ற ஆண்டில் 171 கோடி ரூபாயை நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குச் செலவு செய்வதற்கான நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவினை இன்றையதினம் கொண்டு வந்து விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில், இந்த மான்யக் கோரிக்கைகளை விவாதித்த போதிலும் சரி, சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளை நடத்துகின்ற போதிலும் சரி, ஜனநாயகப் பண்பு காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பதில் எந்த அளவுக்கு நாங்கள் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டோம் என்பதனை சபை முதல்வர் அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஜனநாயகத்தின் மீது ஆளும் கட்சி மட்டுமின்றி, எதிர்க் கட்சியாக இருக்கின்ற நாங்களும் அசையாத நம்பிக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த நம்பிக்கை வளர வேண்டும் என்பதில் சலியாத ஆர்வத்தைக் காட்டுகின்ற இதே நேரத்தில்,

30th March 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

கடந்த 20 நாட்களாக இங்கே நாம் விவாதங்களை நடத்தியிருந்தாலும், எங்களைப் பொறுத்தளவில் நாங்கள் மிக வேதனையோடு தான் இருந்தோம் என்பதை என்னால் சொல்லிக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. அதற்குக் காரணம் எங்கள் கட்சித் துணைத் தலைவராக விளங்குகின்ற கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் பிடிக்கப்பட்டு, பாலையங்கோட்டை சிறையில், 45 நாட்களாகத் தள்ளப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதே போல் எங்கள் கட்சி உறுப்பினராக இருக்கின்ற கனம் ராஜாங்கம் அவர்கள் மீது குற்றங்கள் சாட்டப்பட்டு அவர்களும் இன்றையதினம் சிறைக்குள்ளே காலம் தள்ளிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் மீது நான்கு நாட்களுக்கு முன்பு வேறு ஒரு வழிக்கு அரசாங்கத்தால் தொடரப்பட்டது. அந்த வழக்கில் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களுக்கும், எங்களுடைய இன்னொரு தலைவர் திரு. என். வி. நடராஜன் அவர்களுக்கும், ஆறு மாதம் சிறைவாச தண்டனை என்று தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது நீதி மன்றத்தால். அது போதாது என்று நம்முடைய அரசாங்கம் அவர் நடத்துகின்ற 'முரசொலி', பத்திரிகையின் மீது சட்ட விசேடமான பிரசுரங்களைப் பிரசுரித்ததாக இன்னொரு வழக்கையும் தொடர்ந்து இருக்கிறார்கள். அவர் மீது மட்டுமன்றி அவருடைய மருமகன் திரு. மாறன் மீதும் கைது செய்து வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களின் குடும்பம் தமிழ் வளர்ப்பதற்காகவும் தமிழ் நாட்டிற்காகவும், அரசியல் பொதுவாழ்க்கையில் தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு, மகத்தான விலை கொடுத்து வருகிறது என்பதனை தமிழ்நாட்டிலுள்ள மக்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிட விரும்புவது நம்முடைய அரசாங்கம் இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் அவரை கைது செய்து காவலில் வைத்ததோடு விடாது அவர் மீது வழக்கும் தொடர்ந்திருக்கிறது. அவ்விதம் வழக்குத் தொடர்ந்த பிறகும் ஏன் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் உள்ளே வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்? எல்லோருக்கும் ஆசை இருக்கிறது என்றாலும் ஆளும் கட்சிக்கு ஆசைகள் வளர்ந்து கொண்டே போகின்றன! ஆசைகள் அலைமோதினாலும், அவைகளுக்கிடையிலும் நாட்டில் நல்ல பண்புகள் வளர வேண்டும் என்று காந்தியடிகள் சொன்னார்கள். நல்லவர்கள் தான் எதிர் காலத்தை நடத்திச் செல்ல வேண்டும் என்றும் கூறியிருந்தார் காந்தியடிகள். அந்த வகையில் இன்றையதினம் காங்கிரசில் இருக்கின்ற வயதானவர்கள் எதிர்கால சந்ததிகளுக்கு, எதிர்கால உலகத்திற்கு வழி நடத்திச் செல்லுகின்ற அளவுக்குப் பொறுப்பையும், சகிப்புத் தன்மையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். நான் யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்பவில்லை, ஜனநாயகத்தில் புயல் உருவாகலாம், அந்தப் புயலைப் புன்னகையோடு சமாளிக்க வேண்டிய ஆற்றல் இருந்தல் வேண்டும்; இடியோசைகள் கேட்கலாம். அவற்றுக்கெல்லாம் இன்னிசையாகப் பதில் தரக்கூடிய பண்பு இருதரப்பிலும் வளர வேண்டும்; எத்தகைய கடுமை தென்பட்டாலும் கருணை உள்ளத்தோடு இருந்தல் வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தால் தான் வளர்ந்து வரும் ஜனநாயக அமைப்பை

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [30th March 1965]

வளர்த்துக் கொள்ள முடியும். ஆளும் கட்சியாக இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சி அந்த வகையில் இல்லாமல், எதிர் கட்சிகளை எவ்விதத்திலெனும் அடக்கி ஒடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரே தன்மையில் தன் போக்கிலேயே போகின்ற அளவுக்கு வழி அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறதே ஒழிய எதிர்க்கட்சிகளையும் அணைத்துக் கொண்டு, வருகின்ற முக்கியமான பிரச்சனைகளுக்கு என்னென்ன செய்யலாம் என்பதனைக் கேட்டு, எதிர்க் கட்சிகளுடைய கருத்துக்கள் சரியாக இருந்தால், அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு, தவறாக இருந்தால், அதைத் திருத்துவதற்கு முற்பட வேண்டும், இல்லையென்றால் அதைப் பொதுமக்கள் நிர்ப்புக்கு விடுகின்ற உயர்ந்த மனப்பான்மையாலது கொண்டிருந்தால்—அந்தத் தன்மை வளருமாலால்—நிச்சயமாக தமிழ் மாநிலத்தைப்போல தழைத்து நிற்கின்ற மாநிலத்தை வேறு எங்கும் காண முடியாது. எங்களுக்கு இருக்கிற வருத்த மெல்லாம் இந்தச் சட்ட மன்றம் கூடிய நேரத்திலே எவ்வளவு சிந்தாகூலம், எவ்வளவு சிக்கலோடு நாமெல்லாம் இருந்தோம் என்று மறக்க முடியாது, எங்களுடைய சிந்தாகூலத்தையெல்லாம் இங்கு இருக்கிற ஆளும் கட்சி தவிர்த்திருக்கலாமே என்பது தான். நானே தினமும், அதற்கு மறு தினமும், மொழி பற்றிய விளக்கங்களைக் கேட்கப் போகிறோம், பேசப் போகிறோம். அப்படிப் பேசுவதற்கு முன்பாகவே, விவாதிப்பதற்கும் முன்பாகவே, இதையே இங்கு இருக்கிற எல்லோரும் கூடி ஆராய்ந்து அது பற்றி ஒரு முடிவு எடுத்து நாட்டு மக்களுக்கு அறிவித்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் உருவாகியிருக்காதே என்ற ஒரு வருத்தம் எங்களுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை நான் எடுத்துச் சொல்லுகிற நேரத்தில், இன்றைய தினம் பல இடங்களிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மீது வழக்குப் போடுகிற ஒரு நிலைமை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏதாவது ஒன்று என்று சொன்னால் உடனே அதனுடைய திசையையே திருப்பி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் எத்தனை பேர்களைப் பிடிக்கலாம், எவர் மீது வழக்குப் போடலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறதே தவிர, எங்கே உண்மை இருக்கிறது, எப்படிக்கலவரங்கள் முனைத்தன, கலவரங்களுக்கு யார் காரணமாக இருந்தார்கள் என்று கண்டு அறிய வேண்டும். அரசியல் லாபத்திற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. தமிழ்நாட்டில் நீதி விளங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், நீதி தழைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், தமிழ்நாட்டில் நீதிமான்கள் ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நிலைநாட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்தகைய விசாரணையின் மூலம் உண்மையை நிலைநாட்ட வேண்டும். இந்த மன்றத்திலுள்ள கனம் உறுப்பினர் மகாலிங்கம் அவர்கள் விவாதத்தின் போது அன்றைய தினம் பேசிய பேச்சினை உண்மையிலேயே நான் ஈரவேற்கிறேன். அந்த அளவில், இன்னும் நாள் ஆகிவிடவில்லை, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நீதிமான்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவினை அமைத்து, எப்படிக்கலவரங்கள் ஏற்பட்டன, கலவரங்கள் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யும் அளவுக்கு வளர்ந்தது, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் இல்லாமல் அதிகாரிகள்

30th March 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

தவிர்த்திருக்க முடியாதா, போலீஸ் நிலையத்திலிருந்து புறப்பட்டு அதிகாரிகள் எங்கெங்கு என்னென்ன செய்தார்கள் என்று விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்வது நல்லது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பெரியவர்களைப் பிடிக்கின்ற காட்சியை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த அளவில் சிசுக்களையும், பச்சைக் குழந்தைகளையும், எப்படி எப்படி போலீஸ் அதிகாரிகள் லாரிகளில் அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு போனார்கள் என்பதனை நாம் மறக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு இங்கே என்ன பயங்கரம் ஏற்பட்டுவிட்டது? என்ன பூகம்பம் ஏற்பட்டு விட்டது? 10 வயதுக் குழந்தை, 7 வயதுக் குழந்தை, கடைக்கு 12 வாக்பப் போன குழந்தை, இவர்களை அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு போய் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும், சிறைச்சாலைகளிலும் மூன்று நாள், நான்கு நாள், பத்து நாள் என வைத்துக் கொண்டிருப்பது என்று சொன்னால், போலீஸ் நிர்வாகத்தினருக்கு முதல் அமைச்சருக்குக் கெட்ட பெயர் உண்டு பண்ண வேண்டுமென்ற ஆசை இருந்ததா? அல்லது முதல் அமைச்சரே அப்படி போலீஸ் நிர்வாகம் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினாரா? எது உண்மையோ நமக்குத் தெரியாவிட்டாலும், அந்தந்தத் தாய்மாமர்களும், பெரியவர்களும் அன்றைய தினம் எந்த அளவுக்கு வருத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கண்ணீருக்கு நாமெல்லாம் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் அமைதிப் பாதுகாப்புக் குழு என்று போலீஸ் தரப்பிலிருந்து ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது. கமிஷனார் அவர்கள் ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் அமைதிப் பாதுகாப்புக் குழு ஏற்படுத்தவேண்டும், அந்த அந்த வட்டாரப் பிரமுகர்கள் அதிலே இடம் பெற வேண்டும், அவர்கள் அமைதியைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே ஒரு அமைதிப் பாதுகாப்புக் குழு கூட்டினார்கள். மைலாப்பூர் வட்டாரத்தில் ஒரு அமைதிப் பாதுகாப்புக் குழு கூட்டப்பட்டது. கமிஷனருக்கு நான் ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அமைதியைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் என்னுடைய கழகத்தின் சார்பாக நானே எந்த எந்த உதவிகளைக் கோருகிறார்களோ அந்த அந்த உதவிகளைச் செய்து தரத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று நல்ல எண்ணத்தோடு கடிதம் எழுதினேன். என்னுடைய சேவையைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடாதா? திரு. அரங்கண்ணல் சாதாரண மானவனாக இருக்கலாம். பணியாற்ற முன் வருகிற நேரத்தில், என்னுடைய உதவியைப் பெற்றுக் கொண்டு, பல வட்டாரங்களிலிருக்கிற கவுன்சிலர்கள்—கழகப் பிரமுகர்கள் ஆகிய எங்களைப் பயன்படுத்தி அமைதியை உருவாக்கும் மனம் அரசாங்கத்திற்கு வரக் கூடாதா? அதற்கு முயற்சிக்கக் கூடாதா? பாதுகாப்புக் குழுவில் யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்று விவரம் கேட்டேன். அவர்களுடைய பெயர்களை நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. ஏதோ ஒரு கட்சி சார்பிலே பல பேர் அழைக்கப்பட்டது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் பிடித்துக் கொடுக்க குழு அமைக்கப்பட்டதாக விளங்கியதே தவிர அமைதியைப் பாதுகாப்பதற்கு.

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [30th March 1965]

காக்க வேண்டுமென்று குழு அமைக்கப்படவில்லை. இப்போதும் நேரம் ஆகிவிடவில்லை. சிறு குழப்பம் என்றாலும் 600-க்கு மேல் இருக்கிற சேரிகள் பக்கம் தான் கவனத்தைச் செலுத்தி யார் யாரையோ பிடித்துக் கொண்டு போய் அடைக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமை மாறவேண்டுமானால் அநதந்த வட்டாரத்திற்கு ஒரு அமைதிப் பாதுகாப்புக் குழு ஏற்பாடு செய்யுங்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் வேண்டிய உதவிகளை, ஒத்துழைப்புகளை நல்கத் தயாராக இருக்கிறோம். நம்முடைய கனம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே அரசியல் புகாதா என்று கேட்கலாம். இதிலே அரசியல் புகத் தேவையில்லை. அந்த மாதிரி அமைதிப் பாதுகாப்புக் குழு அமைத்தால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் ஒத்துழைப்புத் தரத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் 17 கோடி ரூபாய்க்கு நாம் வரி போட்டுக் காரியங்களைச் செய்கிறோம். இங்கே முன்பு நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 100 கோடி ரூபாய்க்குப் பட்ஜெட் போடுகிற பாக்கியம் வராது செல்லுகிறேனே என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப் பெரும் பாக்கியம் நம் முதல் அமைச்சருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. 17 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டு வருலிக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, இந்திய துணைக்கண்டத்திலேயே அதிக வரியைப் போட்டுக் கொண்டிருப்பது நம்முடைய சென்னை மாநிலம் தான். அதிலும் சேல்ஸ் டாக்ஸ், மோட்டார் டாக்ஸ் மூலமாக ஏராளமான பணம் நமக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னொன்றும் குறிப்பிட நான் ஆசைப்படுகிறேன். இந்தியாவில் ஒருவருடைய சராசரி வருமானம் 295 ரூபாய். ஆனால் தமிழ் நாட்டில் ஒருவருடைய சராசரி வருமானம் 267 ரூபாய் தான். வருமானம் குறைவு, ஆனால் கொடுக்கிற வரிகளோ அதிகம். அது மட்டுமின்றி, நம்முடைய சர்க்கார் பெற்றிருக்கிற கடன் தொகையும் அதிகம் ஆகும். 1946-47-ம் ஆண்டில் நம் மாநிலம் கொடுக்க வேண்டிய கடனாக இருந்தது சுமார் 20 கோடி ரூபாய் தான். ஆனால் இன்றைய தினம் 1965-66-ம் ஆண்டில் நாம் கொடுக்க வேண்டிய கடனாக இருப்பது 389 கோடி ரூபாய். 20 கோடி ரூபாய் எங்கே 389 கோடி ரூபாய் எங்கே என்பதனை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது மட்டுமின்றி 1964-65-ம் ஆண்டுக்கு இருக்கின்ற மொத்தக் கடனுக்கு நாம் வட்டியாக மட்டும் கொடுக்க இருப்பது 8½ கோடி ரூபாய். விவசாயம் மூலமாக எந்த அளவுக்கு நமக்கு வரி வருகிறதோ அவ்வளவு வரியையும் நாம் வட்டியாகக் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இதைக் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில், கடந்த முதல் திட்டத்தின்போது 37 % மத்திய அரசாங்கத்தின் பிடிப்பு நமக்கு இருந்தது. இரண்டாவது திட்டம் முடிகிற நேரத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தின் பிடிப்பு 54.6 % ஆக உயர்ந்தது. மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் அது 65.3 % ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கடன்களை எதிர்பார்க்கிற காரணத்தினால் அவர்களுடைய பிடிப்பு, அவர்களுடைய ஈடுபாடு நம் இலா

30th March 1965] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

காக்களில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலை நம் விரும்புகிற ஸ்பெடரல் ஸ்ட்ரக்ச்சுருக்கு மாறானது ஆகும். நான்காவது திட்டத்திற்கு ஏராளமான பணத்தைத் தேட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கடனாகப் பெறுவதை விட்டு விட்டு மத்திய அரசாங்கத்தின் ரெயில்வே மூலமாக வருகிற தொகையில் அதிகப் பங்கு, எக்ஸ்சிஸ் அதிகப் பங்கு பெற முயற்சிக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல் மத்திய அரசு கனரகத் தொழில்களை ஆரம்பித்து ஏராள லாபத்தைச் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் மாநில அரசுக்கு வருவாய் வரக் கூடிய துறைகள் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட துறைகளை யெல்லாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிற நேரத்தில் தனியார் துறைக்குத் தீனி போடுகிற மாதிரி இருக்கிறது என்று கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் சொன்னதாகக் கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நம் அரசு, தீனி போடுவது அல்ல, தனியார் துறைக்கு சீனி வைத்து, பாக்கு வைத்து தனியார் துறையை வளர்ப்பதாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி வளர்ப்பது நல்லதல்ல. எதிர்காலத்தில் அரசுக்கு மட்டுமல்ல, தமிழ்நாட்டுக்கும் நல்லதல்ல என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை ஆதரித்து அரசாங்கத்திற்கு ஒரு சில யோசனைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட் கூட்டத்தில் அரசாங்கம் செலவினங்களுக்குக் கேட்ட தொகையெல்லாம் இந்தச் சட்டசபை 'பாஸ்' பண்ணியிருக்கிறது. இதை எவ்விதம் சீராக நடத்த வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை என்று சொல்லும் பொழுது, அது கனம் அமைச்சர்களுடைய கடமை ஜனநாயக நாட்டில் ஒரு சில கலவரங்கள் மூலம் ஜனநாயகத்தை அழித்துவிட முடியும் என்று நினைப்பவர்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல் முதல் அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் தைரியமாக, திடமாக இருந்தார் என்பதில் அவர்களுக்குப் பாராட்டுதல் வருகிறது. பாராட்டுதலுக்கு விரோதமாகவும் சிலர் கருத்து தெரிவித்து இருக்கலாம். ஆனால் பொது மக்களின் ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்பட்ட வேண்டுமென்று நினைப்பவர்கள் இந்த நாட்டில் அதிகமான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கலவரத்தின் மூலம் ஜனநாயகத்தை அழித்து விட முடியாது என்பதை நிலைநாட்டுவதற்கு என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், செய்வதை மக்களிடத்திலே சொல்ல முடியும் என்று நம்புகிறேன். முதல் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் நிர்வாகத்திலும் ஜனநாயகத்தை முக்கியமாக நிலைநாட்ட வேண்டும். 'அபிஷியல் பியூராகிரஸி' யிடம் நிர்வாகத்தை விட்டுவிடக்கூடாது. ஜனநாயகம் என்றால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள், அந்த பிரதிநிதிகளிடையே இருக்கிற அமைச்சர்கள் இந்த நாட்டை ஆளுகிறார்கள் என்ற எண்ணம் மக்களுக்கு முதலில் வரவேண்டும். 'அபிஷியல் பியூராகிரஸி' அதாவது அதிகாரிகளிடம் போனால் தான் காரியம்

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

[30th March 1965]

நடக்கும், அவர்கள் மூலம் தான் காரியம் செய்ய முடியும் என்ற நிலைமை மக்களிடத்தில் வந்துவிட்டால், ஜனநாயகம் செத்துவிடும் என்று நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நான் ஏன் இப்படிச் சொல்கிறேன் என்றால், 500 பேர்கள், 1,000 பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மாகாணம் முழுதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் ஒரு சில கொள்கைகளின் அடிப்படையில், திட்டங்களின் அடிப்படையில் என்று இருந்தால், அதற்கு 'நாங்கள் ரிபோர்ட்டு கால் பார் பண்ணுகிறோம்' என்று மந்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக திரு. வி. சங்கரன் அவர்கள் காலையிலே ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தார்கள். 1,000 பேர்கள் தமிழ் பண்டிதர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். 5-ம் தேதி வேலையை விட்டுப் போக வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 4-ம் தேதி நோடஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு நாங்கள் அதிகாரிகளிடத்தில் ரிப்போர்ட் 'கால் பார் பண்ணுகிறோம்' என்று சொன்னால் 'அபிகியல் பியூராகிரசி' யிடம் ரிபோர்ட் 'கால் பார்' பண்ணுகிறோம் என்று சொன்னால் அது 'டெமாகிரசியா' என்று நான் கேட்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல; கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் தமிழ் பண்டிதர்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். தமிழிலே ஒரு பழமொழி உண்டு. வெறும் வாயையே மெல்லுகிறவர்கள் அவல் அகப்பட்டால் விட்டுவிடுவார்களா—அவல் கிடைத்தால் விடமாட்டார்கள், தமிழ் பண்டிதர்கள் பட்டாளம் என்னவெல்லாம் செய்வது எப்படி பண்ணுவது என்று இந்தி வெறியர் இருப்பதுபோல தமிழ் வெறியைக் கிளப்பக் கூடியவர்கள் இவர்கள் என்று நமக்குத் தெரியும். ஒன்றும் இல்லாமல் 4-ம் தேதி நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு, 5-ம் தேதி வேலையை விட்டுப் போங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது சர்க்காருக்குத் தெரியாது, மந்திரிகளுக்குத் தெரியாது, அதிகாரிகள் பண்ணுகிறார்கள், 'லோ, அபிஷியல் பியூராகிரசி' எப்படி இருக்க முடியும் என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம். கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி-யில் ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் 35 சதவிகிதம் மார்க்குகள் வாங்கியவர்கள் செகண்டரி கிரேடு டிச்சராவதற்கு டிரையினிங்குக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். மதராஸ் 40 சதவிகிதம் வாங்கி ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் டிரையினிங்குக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். இரண்டு பேர்களையும் செகண்டரி டிச்சர்களாக வைத்தார்கள். 35 சதவிகிதம் வாங்கி ஆங்கிலம் படித்துவந்த செகண்டரி கிரேடு வாத்தியார்களுக்கெல்லாம் நீங்கள் 35 சதவிகிதம் ஆங்கிலத்தில் வாங்கியிருக்கிறீர்கள். இன்று முதல் நீங்கள் எலிமெண்டரி ஸ்கூல் வாத்தியார்கள் என்று ஒரு உத்தரவு போகிறது. 500 பேர்கள் அலறுகிறார்கள். ஏன் இந்த 8 வருஷங்களாக இதை அல்ல பண்ண வேண்டும் தீர அமர யோசித்து உத்தரவு போட வேண்டாமா? உத்தரவு போடுவதற்கு முன்பு அதிகாரிகள் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? சர்க்காரைக் கேட்டுச் செய்திருந்தால் எனக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் உத்தரவு போட்டிருந்தால் எனக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. அவர்கள் சென்று 'கன்னிங்ஸ் பண்ணுவதற்கு முடியும். 'நான் செய்தேன், நியாயம் என்று தான் செய்தேன்' என்று அவர்கள் 'ஜஸ்டிபை' பண்ண முடியும்.

30th March 1965] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

‘ஜஸ்டிபை’ பண்ணுகிற தைரியம் அவர்களுக்கு உண்டு. அதிகாரிகள் இப்படிச் செய்வது என்பதைத் தான் என்னால் ‘டாலரேட்’ பண்ண முடியவில்லை. இந்த நிலைமை போக வேண்டும். அதிகாரிகள் பண்ணுவதற்கும், அமைச்சர்கள் பண்ணுவதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது.

9,000 ஏக்கர் தீய்ந்து போய்விடுகிறது. ஒரு குளத்தில் அதற்கு வேண்டிய ‘டெட் வாடர்’ கிடைக்கிறது என்று அதிகாரிகளுக்குக் கடிதம் எழுதினோம், காகிதம் எழுதினோம்; காவடி எடுத்தோம். மந்திரிகளிடத்தில் எல்லாம் சொன்னோம். மந்திரி 15 நாட்களுக்குள் அதிகாரிகளிடத்தில் ‘ரிபோர்ட்டு கால் பார் பண்ணுகிறேன்’ என்று சொன்னார். கடைசியில் மந்திரியே முடிவு எடுத்து குளக்கரையை வெட்டி, அங்கிருந்து தண்ணீர் கொண்டு போக வேண்டும் என்று உத்தரவு போடப்பட்டது. 9,000 ஏக்கர் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறது. மந்திரிகள் முடிவு எடுக்கிறார்கள் என்றால், மக்களுடைய கஷ்டம் நன்றாகத் தெரிந்து முடிவேடுக்கிறார்கள். ‘அப்பொலிஷன்’ இருக்கிறது, விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சிலர் ‘அப்போல்’ பண்ணுகிறார்கள். அதிகாரிகள் பயன்படுகிறார்கள். படித்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், என்ன செய்வது என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால், மந்திரிகளுக்கு மக்களுடைய நிலைமை நன்றாகத் தெரியும். மந்திரி தவறு செய்து விட்டால், 5 வருஷங்களுக்குப் பிறகு அவர்களைக் காட்டிற்கு அனுப்பிவிட முடியும் என்பது மக்களுக்கும் தெரியும். அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு 30 வருஷங்களுக்கு ‘காரண்ட் சர்வீஸ்’. அவர்கள் என்ன செய்தாலும் யாரும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அமைச்சர்களை ஐந்து வருஷங்கள் கழித்து போகச் சொல்லிவிடலாம். உத்தரவு போடுவதற்கு முன்னால் அமைச்சர்கள் நிலைமைகளை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு உத்தரவு போடுவார்கள். ஆகவே, ஜனநாயகத்தில் இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த பட்ஜெட்டில் உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி நிச்சயம் நீக்கப்பட்டுவிடும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டவர்களில் நானும் ஒருவன். ‘ஆப்டர் ஆல்’, ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேலே கொஞ்சம் வருகிறது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஸ்டேட்மெண்டில் நம்முடைய அதிகாரிகளுடைய திறமையினாலும், அமைச்சர்களுடைய திறமையினாலும் 7 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வசூலித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். பாராட்டுகிறேன். ரூ. 1 கோடி அல்லது 1½ கோடியை ‘புட் ஆர்டிகிள்ஸ்’ மீது விதிக்கப்படும் விற்பனை வரியைத் தாராளமாக விட்டுவிடலாம். எழைகள் இதனால் பலன் அடைவார்கள். பனக்காரர்கள். ‘லக்ஸூரியஸ்ஸைப்’ ‘என்ஜாய்’ பண்ணுகிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டில் அந்த வரியை கனம் மந்திரி அவர்கள் எடுக்காவிட்டாலும், நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அடுத்த வருஷம் பட்ஜெட்டை இங்கே சமர்ப்பிக்கும்பொழுது ‘உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியை எடுத்து விட்டேன்’ என்று சொல்வார் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் அதை வற்புறுத்துகிறேன்.

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [30th March 1965]

அடுத்தபடியாக, அதிகாரிகளுடைய 'பியூராகிரஸி' பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, ஒன்று முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், அவர்களுடைய ரூமில் பேசும்பொழுது 'எங்கள் ஜில்லாவில் அரிசியைக் கொடுக்கிறார்கள். அரிசியைச் சோறு மாதிரி அவித்துக் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு படி அரிசிக்குக் கால் படி அரிசி கூடஇல்லை, நெல்லாகக் கொடுத்துவிட்டால், கிராம மக்கள் வீட்டிலேயே குத்திக் கொள்வார்கள், சத்தும் அதிகமாக இருக்கிறது, கொள்னை அடிக்கிறார்கள் ரைஸ் மில்காரர்கள்' என்றும் சொன்னோம். அப்பொழுது ஒரு செக்ரடரியும் இருந்தார். அப்படிக்கொடுப்பதில் ஒன்றும் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது என்று சொன்னார். அதை வைத்துக் கொண்டு கலெக்டரிடம் கூட அழுது சொன்னோம், பெரிய கூக்குரல் வந்தது. சோறு போல அரிசியை அவித்துக் கொடுக்கிறார்கள்; ஒரு படி அரிசிக்குக் கால் படி அரிசி கூடத் தேறவில்லை; நெல்லாகக் கொடுங்கள் என்று சொன்னோம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியும் 'அபிசியல் பியூராகிரசி' யிடம் இருந்து உத்தரவு வந்துவிடுமா? இன்றுவரை உத்தரவு வரவில்லை அதிகாரிகளிடமிருந்து. 'ரைஸ் மில்காரர்களிடம் உங்களுக்கு ஏதாவது கமிட்மெண்டு இருந்தால், ஜனங்களிடமிருந்து அதை வாங்கிக் கொள்ளலாம், பொது ஜனங்களிடமிருந்து ரூ. 2 வாங்கிக் கொண்டு அந்த ரூபாயை ரைஸ்மில்காரர்களிடம் கொடுங்கள்' என்று கலெக்டரிடம் கெஞ்சினோம்; ரெவின்யூ போர்டு மெம்பரிடம் கெஞ்சினோம். பேசும்பொழுது நியாயம் என்று ஒத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் அங்கிருந்து உத்தரவு போடுவதே கிடையாது.

ஒரு ஏகர் பற்றிச் சொன்னோம். எங்கள் ஜில்லா சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் திரு. ராமைய்யா அவர்களிடம் பேசினோம், என்ன கஷ்டம் என்று அவர்களிடம் சொன்னோம். ஒரு ஏகருக்குக் குறைவாக வைத்திருப்பவர்களிடம் 'ப்ரொக்யூர் மெண்டு' பண்ண வேண்டாம் என்று உத்தரவு போட்டிருப்பதாக அறிந்தோம்; சந்தோஷப்படுகிறோம். அதிகாரிகளிடம் சொல்லி உத்தரவு வாங்கிவிட முடியாது. அதுமாத்திரமல்ல. செக் போஸ்டு இருப்பதினால் ஊரில் ஏராஜகம் கூட வந்துவிடும். உள்நாட்டுக் குழப்பம் வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னோம். சட்டசபைக் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருப்பதினால் அமைச்சர்களும், சட்டசபை மெம்பர்களும் கலந்து பேசக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. செக் போஸ்டை எடுத்துவிட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார். அவரை நான் பாராட்டுகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் செக் போஸ்டை எடுத்துவிட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது பற்றி பரம சந்தோஷம் அடைகிறேன். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், டெமாகிரஸி என்று சொல்லும் பொழுது, 'அபிஷியல் பியூராகிரஸி'-க்கு பொறுப்பு இல்லை, அமைச்சர்களுக்குத் தான் பொறுப்பு. அதிகாரி தவறு செய்துவிட்டால், அதிகாரி செய்தது தவறு, அதிகாரி பொறுப்பு அல்ல, நான் தான் பொறுப்பு என்று அமைச்சர் சொல்ல வேண்டும். அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போடுவது அமைச்சர்களுடைய கடமை.

30th March 1965]

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

நமது நிதி இலாகா எப்பொழுதுமே ரொம்ப காலம் தொட்டு ரொம்பத் திறமையான இலாகாவாக இருந்து கொண்டு வருகிறது. மூன்று, நான்கு தரம் ஸப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட் வருகிறது. சரியாகக் கால்குலேட் பண்ணியிருந்தால், 3, 4 ஸப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம். அதைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால், என்ன சர்க்கார் இப்படித் திட்டமே இல்லாமல், திறமையே இல்லாமல் போடுகிறார்கள் என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுவதற்கு இடம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். ஆகவே, இப்படி மூன்று, நான்கு சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டுகள் வருவதை நிறுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்ய அவர்களுக்குத் திறமை இருக்கிறது. நல்ல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-30
a.m.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சில வருஷங்களுக்கு முன்னால், நான்-அபிஷியல் கமிட்டிகள் இருந்தன. உபாத்தியாயர்களை ட்ரெயினிங்குக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்றாலும், வேறு எதுவானாலும், அங்கே ஒரு நான்-அபிஷியல் கமிட்டி இருக்கும்; அது பார்த்துச் சிபாரிசு செய்யும். ஆனால், அது இன்றைக்குப் போன இடம் தெரியாமல் போய்விட்டது. அங்கே சொல்லுகிறார்கள், ரூ. 250 கொடுத்தால் தான் அட்மிஷன் என்று அதே நேரத்திலே ஒரு நான் அபிஷியலாக இருந்தால், இந்த மன்ற உறுப்பினராக இருந்தால், மறுமுறை அவர்கள் அங்கே தலைகாட்ட முடியாது. ஆகவே, அவர்கள் மக்களுக்குப் பயப்படுவார்கள். அதிகாரிகள் அப்படியில்லை. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது, பந்தோ பஸ்து இருக்கிறது. திரு. கல்யாணசுந்தரம் சொன்னார்கள், அதைப் பற்றிச் சொல்லுவதற்கு எனக்கு நேரம் இல்லை. ஆகவே, அப்படி முன்பு இருந்த நான்-அபிஷியல் கமிட்டியை எங்கெங்கே வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் போட வேண்டும் என்று கனம் முதல் அமைச்சரிடம் கேட்டுக் கொண்டு உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கல் மசோதா விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கும் இதே நேரத்திலே; கடந்த ஒரு மாத காலத்திலே நடைபெற்ற சட்ட மன்ற நிகழ்ச்சிகளிலே, காரசாரமான விவாதங்கள் நடைபெற்றும், இறுதியாக முடிவு காணும் நேரத்திலே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்வது ஒன்று உண்டு. நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் ஒரு புறம் இருக்க, நாளையும், மறுநாளும், தமிழ் மொழி பற்றி, ஆட்சி மொழி பற்றி, இந்த மன்றத்திலே விவாதிக்க இருக்கிறோம். இந்த விவாதத்தைப் போன்று ஏற்கனவே செய்து, நாம் தீர்மானம் போட்டு நிறைவேற்றி அனுப்பியிருந்தால், நாட்டில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடந்து இருக்காது. இந்த விரும்பத்தக்காத, வேண்டாத நிகழ்ச்சிகள் நடந்து இருக்காது. இன்றைக்கு நேருஜியின் உறுதி மொழி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும், என்பதில் நிலையிலாத நிலைமை இருக்கிற காரணத்தினால், நாம் அதைப் பற்றி மறுபடியும் வற்புறுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[30th March 1965]

என்றாலும், நாட்டிலே ஏற்பட்ட விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பிறகு இன்றைக்கு சுமுகமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சுமுகமான நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகும், இந்தச் சட்ட மன்ற எங்கள் கட்சித் துணைத் தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி இன்றைக்குப் பாளையங்கோட்டை சிறையிலே பாதுகாப்புக் கைதியாக வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது பல வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கிறதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் கூற விரும்பவில்லை. ஆனால், பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்து வைக்க நாட்டில் அவரால் என்ன ஆபத்து ஏற்பட்டு விடும்? வேறு கட்சிகளைப் போல் நாட்டை மாற்றுவார்க்குக் காட்டிக் கொடுக்கிறவர்களா அவர்கள்? அவர்களைக் கைது செய்ய வேண்டிய அவசியம் என்ன? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொருத்த வரையில், சைனாக்காரனுக்கோ அல்லது வேறு ஈனானுக்கோ நாட்டைக் காட்டிக் கொடுத்து விடுவோம் என்கிற நிலைமை என்றைக்கும் இல்லை என்பதை நிச்சயமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமக்குள்ளே பல விவாதங்கள் நடைபெறலாம். அது தாயும் மகளும் பல்லாங்குழி ஆடுவது போலாகும். ஆனால், பிறருக்கு எதிராக நாம் எல்லோரும் ஒன்றுதான். நாங்கள் விலைவாசிப் போராட்டத்தின் காரணமாகச் சிறைச்சாலைகளில் பட்ட அவதிகளையெல்லாம் மறந்து, வெளியே வந்தும், சைனாக்காரன் ஆக்ரமிப்பு என்ற நேரத்திலே, எங்கள் அரும்பெரும் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா 'தம்பி, மாற்றுவாக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது' என்று சொன்னதும், நாங்கள் அத்தனைபேரும், இந்த நாட்டிலிருந்து சைனாக்காரனை விரட்ட முன் வந்தோம்; வேறு பல கட்சிக்காரர்களையும்விட, ஏன் பல ஆளும் கட்சிக்காரர்களையும் விட அதிகமாக முயற்சிகளையும், பிரசாரங்களையும், மற்ற பல சாதனங்களையும் செய்து வந்திருக்கிறோம். அப்படி இருக்கும் போது, இன்றைக்குப் பாது காப்புச் சட்டத்தின் கீழ் எங்கள் கட்சித் துணைத் தலைவரைப் பிடித்து வைத்திருப்பது நியாயம் இல்லை. எனவே அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல. இந்த விவகாரங்கள் சம்பந்தமாக, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற சில தினங்களுக்கு முன்பு ஒரு பட்டியலை இங்கே வாசித்துக் காட்டினார்கள். அந்தப் பட்டியலில் இந்தப் போராட்டத்தை யார் யார் நடத்தினார்கள், யார் யார் எந்தெந்த ஊரில் இருக்கிறார்கள். யார் யார் எந்த எந்த ஊரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று தெரியப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக இந்த நாட்டிலே இன்றைக்குப் போலீசார் வீடு வீடாகச் சென்று ஆட்களைப் பிடிக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்திலே, கரூரில், நல்லவர்கள் வாழ முடியவில்லை. வழக்குகளைப் போடுகிறார்கள். இவர்களைச் சும்மா விடக் கூடாது என்று, சாட்சிகளைத் தயாரித்து, குற்றவாளிகளாக ஆக்கி, அவர்களை அடித்து நொறுக்கி முன் தினம் கூடப் பல பேர்களை மணப்பாறையில் கைது செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்திலே, நானையும் மறுநாளும் இங்கே நாம் மொழிப் பிரச்சினை பற்றி விவாதிக்க இருக்கிறோம். ஆகவே, இனிமேல் போராட நேரம் இல்லை. ஆகவே, மாணவர்களை விட்டு விட்டு

30th March 1965]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அவர்கள் மீது போட்ட வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கியதைப் போல், இந்த வழக்குகளையும் வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உண்மையிலேயே சொல்லலாம். போலீஸ்காரர்கள் செய்யும் வேலை அது என்று. இன்றைக்கு அப்படி வழக்குகள் ஜோடனை செய்யப் பல லட்ச ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே இப்படிப்பட்ட கேசுகளை வாபஸ் வாங்கினால் பல லட்ச ரூபாய்கள் செலவு ஆவது நிறுத்தப்படும், ஆகவே, இப்படிப் பட்ட நிலைமைகளுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மாணவர்கள் கிளர்ச்சி குறித்து முன்னாள் ஐ.ஜி. ஒரு யோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் போராட்டத்திற்குக் காரணம் மொழிப் பிரச்சனையிலே இருக்கும் குழப்பம் இருந்தாலும், குறிப்பாக மாணவர்களைக் கொண்ட படை ஒன்றை அமைக்கலாம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த யோசனையை அவர்கள் சுர்க்காருக்கும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த யோசனை எந்த அளவில் இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. நடந்தவை நடந்து விட்டன; இனி நடப்பவை நல்லவைகளாக இருக்கட்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து இந்த நிதி ஒதுக்கம் மசோதாவைப் பொருத்த வரையில், என்னுடைய தொகுதிக்கு அதிகமாக நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் ஒரு சில நிமிஷங்களில் முடித்துவிடுகிறேன். இந்த திட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்று சொல்லும் இந்த நேரத்திலே, இந்த மூன்றாவது திட்டத்திலே எடுக்க வேண்டிய வேலைகள் பட்டியலில் எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்து வந்த சிலவை—பெருமதிப்பிற்குரிய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதால், மற்றவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்றோ என்னவோ அல்லது அவர்கள் எப்பொழுதும் அலட்சியப் படுத்தும் காரணத்தினாலோ என்னவோ—நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. 1953-ம் ஆண்டிலிருந்து, நான் அந்த மாவட்ட மன்றத்தில் அங்கத்தினனாக இருந்தபோதே, ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, செங்கரை யூருக்கும், கள்ளிக்குடிக்கும் இடையிலே கூழையாற்றில் ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தோம். 1953-ம் ஆண்டிலேயே அது மாவட்ட மன்றமாக இருந்தபோதே, அந்தப் பாலத்தைக் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தோம். அதேபோல, தின்னியத்திற்கும், பருத்திக்காலுக்கும் இடையில் கூழையாற்றில் பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் இருந்தது. அதெல்லாம் படிப்படியாக மறைந்து மறைந்து இப்பொழுது கடைசியாக சென்ற ஆண்டு கடைசியாக மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்திலே அவற்றிற்கு முக்கியத்துவம், முதலிடம் ப்ரையாரிடி கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால், மூன்றாவது திட்டத்திலே, அளவுக்கு மிஞ்சி செய்திருக்கிறோம் என்பதெல்லாம், அமைச்சர் அவர்களுடைய ஊர்களிலும், அவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள் இடங்களிலும், தொகுதிகளிலும் செய்திருக்கிறார்களே தவிர

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

[30th March 1965]

எங்கள் தொகுதியில் எந்தப் பணியும் செய்ய முன்வருவதில்லை. அந்த மாவட்டத்திற்கே செய்வதைவிட்டுக் கொண்டே வருகிறார்கள். அதை யெல்லாம் உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல ஏரிகளைச் சீர் செய்ய பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. கண்ணாகுடி, குமுளூர், தச்சன்குரிச்சி திருப்பட்டுர் ஏரிகள் இன்னும் அந்த நிலையிலேயே இருக்கின்றன. இப்பொழுதாவது அவற்றை எடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதேபோலப் பப்ளிக் ஓர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டு கீழே உள்ள பல ஏரிகள் பாழாகி, மேடிட்டு, தண்ணீர் தேங்க வசதியில்லாமல் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ஏரிகளை மராமத்துச் செய்ய வேண்டும். அதோடு, பூவாளுர் மைதானம் ஏரி, புன்செய் சங்கோதி ஏரி, இடங்கிமங்கலம் ஏரி, வெள்ளனூர் ஏரி, இவற்றை மேடிட்டிருப்பதைச் சீர்திருத்த வேண்டும் என்றால் அதற்கான கருவிகள் ராமநாதபுரம், செங்கல்பட்டு முதலிய மாவட்டங்களில் வேலை செய்து கொண்டு இருப்பதால், அங்கிருந்து வந்ததற்குப் பிறகுதான் வேலை செய்ய முடியும் என்கிறார்கள். அதிலே இன்னொரு விசித்திரம் என்ன வென்றால், அந்த ஏரியினுடைய ஒரு கரை ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கும், மற்றொரு கரை பப்ளிக் ஓர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கும் சொந்தமாக இருக்கிறது. அதோடு அதிலே தூர் வார வேண்டிய பொறுப்பு எஸ்.எம்.ஐ.பி. டிபார்ட்மெண்டிடம் இருக்கிறது. இந்த வேலைகள் உடனடியாக முடிக்கப்பட வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அமைச்சர் அவர்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாவட்ட மன்றமாக இருந்த காலத்தில் எங்களுடைய மாவட்டத்தில் லைம்ஸ்டோன், ஜிப்ஸம் இவைகளை வெட்டியெடுக்கும் பகுதிகளுக்கு 'ராயல்டி ஸெஸ்' கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் உருவாக்கப்பட்ட நேரத்தில் அந்தச் சட்டம் மாற்றப்பட்டு, இப்பொழுது அந்த 'ராயல்டி ஸெஸ்' இல்லாத காரணத்தால், சிறிய கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களும் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அங்கே வெட்டி யெடுக்க கூடிய பொருள்களுக்கு விநிக்கக்கூடிய வரிகள் நம்முடைய சர்க்காருக்கு வருகிறது என்றாலும், 'ராயல்டி ஸெஸ்' முறையை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மறுபடியும் கொண்டு வர வேண்டும். அதை நம்முடைய உள்துறை அமைச்சர் அவர்களும், பஞ்சாயத்து அமைச்சர் அவர்களும் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டு, என் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களை நான் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன்.

இந்தச் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு சில வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். குறிப்பாக இங்கே செக்கரடேரியட்டில் ஏற்கனவே அவர்களுக்கு Lounge Room ஒன்று அவர்களுடைய 'ரிலாக்ஸேஷனு'க்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது அதை ஏதோ சில

30th March 1965] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

முக்கிய தலைவர்கள் பேசும் இடமாக வைத்துவிட்டார்கள். ஆகையால், சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு அந்த வசதி குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வசதி மீண்டும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் தங்கும் ஹாஸ்டலில், பெண் அங்கத்தினர்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுடன் Guest ஒருவர் வாடகை இல்லாமல் தங்க அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஆண் அங்கத்தினர்களுக்கு அந்த நிலை இல்லை. இப்பொழுது எல்லாவற்றிலும் ஆண்களோடு பெண்கள் சரிநிகர் சமானம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற போது, ஆண் அங்கத்தினர்களும் ஹாஸ்டலில் தங்க வரும்போது மனைவியாரையும் அழைத்துக்கொண்டு வந்தால், அவர்களை Free Guests ஆக அனுமதிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, தனியார் துறையில் நடத்தப்படுகிற பள்ளிக் கூடங்களுக்கெல்லாம் மாதா மாதம் ஆசிரியர் சம்பளத்தைக் கொடுப்பதற்கு 'கிரான்ட்' கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், அவர்களுடைய பள்ளியை நிர்வாகம் செய்வதற்கு 'மெயின்டினென்ஸ் கிரான்ட்' கொடுக்கப்படவில்லை. சாதாரணமாக அவர்களுக்கு வரக்கூடிய அந்த என்டென்மென்டிஸ்ட்ரிருந்தே செய்து கொள்ளலாம் என்று தற்காலிகமாக அப்பொழுது கூடின கமிட்டியிலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுது ஒரு வருஷம் பூராவும் அதற்குச்செய்ய வேண்டிய செலவை அந்த என்டென்மென்டிஸ்ட்ரிருந்து வரக்கூடிய தொகையிலிருந்து நடத்த முடிவதில்லை. ஆகையால், எலிமென்டரி ஸ்கூலுக்கு மாணேஜ்மென்ட் கிரான்ட் என்று 7 சதவிகிதம், 10 சதவிகிதம் என்று கொடுப்பது போல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் மாணேஜ்மென்ட் கிரான்ட் கொடுக்கும்படியான நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

'நான்-பேஸிக்' ஆரம்பப் பள்ளிகளை 'பேஸிக்' காக மாற்றாமல், அவைகளை அப்படியே வைத்துக்கொள்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். 'பேஸிக்' என்று சொல்லி, கிராமத்தரங்களில் உள்ள பிள்ளைகளுக்குத் தெரிந்த வேலைகளேதான் 'தொழில்' என்ற பெயரில் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலும் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. பிள்ளைகளின் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படக் கூடிய தொழில் சொல்லிக் கொடுக்கப்படவில்லை. எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஏதாவது தொழில் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றாலும், 'நான்-பேஸிக்' பள்ளிகள் எல்லாவற்றையும் கூட ஒரே மாதிரியாக மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாலை நேரக் கல்லூரிகள் திறக்கப்படுவதை நான் வரவேற்கிறேன். மதுரை, திருச்சி போன்ற பெரிய நகரங்களிலும் மாலை நேரக் கல்லூரிகளைத் துவக்கி நடத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [30th March 1965]

ஸ்டேட் கன்ஸல்டேடிவ் கமிட்டியில் பெரிய பெரிய அதிகாரிகளும், அமைச்சர்களும், ராஜ்ய சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்கள் போன்றவர்கள் கூடி 'கம்யூனிடி டெவலப்மென்ட்' போன்றவற்றைக் குறித்து விவாதித்து, அதிலே இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை நன்றாகக் கலந்தாலோசித்து நிவர்த்திப் பண்ணக்கூடிய நல்லதொரு வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது அந்த ஸ்டேட் கன்ஸல்டேடிவ் கமிட்டி கூடுவதே இல்லை. அந்தக் கமிட்டியை மறுபடியும் செயல்படும்படிச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

வேலூரில் பழைய காலத்தில் 'ரிவோல்ட்' ஏற்பட்ட காலத்தில் இறந்தவர்களை வைத்த ஸெமெட்ரி அப்படியே கண்காணித்து வரப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அதிலே 'சர்ச்' கட்டுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு அங்கிருக்கும் பொது ஜனங்கள் மிகவும் அதிர்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருந்தது போலவே, ஞாபகச் சின்னமாக இருக்கும் நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடி நீர் வசதிகளை அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும்; அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் நாம் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். இருந்தபோதிலும், கடலோரப் பகுதியில் உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன் இருக்கும் இடத்திலே கூடக் குடி நீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. குறிப்பாக, தரங்கம்பாடியில் உள்ள மக்கள் எப்போதும் உப்புத் தண்ணீர் குடிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்களே தவிர; அவர்களுக்குக் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. பஞ்சாயத்துக்கோ பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கோ உள்ள நிதி வசதியை வைத்துக்கொண்டு அவர்களால் செய்ய முடியாது. அதைப் போன்ற வசதியில்லாத சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு நிறைய நிதி ஒதுக்கி; பொது ஜனங்களுக்கு எப்படியும் குடி நீர் வசதி செய்து கொடுக்கும்படியான நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்கிருக்கும் ஆஸ்பத்திரியில் உள்ள நோயாளிகள் ஓரணாக் கொடுத்துத் தண்ணீர் வாங்கிக்கொண்டு வந்து குடிக்கக் கூடிய நிலைமையில் அந்த ஆஸ்பத்திரி நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

லோகல் பண்டு ஆஸ்பத்திரிகளைச் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளாக மாற்றிவிட்ட பிறகு; அங்கிருக்கும் எஸ்.ஐ.எம். டாக்டர்களுடைய சர்வீசை இன்னும் ரெகுலரைஸ் செய்யாமல் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த டிஸ்பென்சரிகளில் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகளுடைய சர்வீசும் இன்னும் ரெகுலரைஸ் செய்யப்படவில்லை அவர்கள் ஏற்கனவே வாங்கிய விகிதத்தில் தான் சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர; இப்பொழுது நாம் உயர்திய அளவிற்குச் சம்பளத்தைப் பெறாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நான் அமைச்சரிடத்திலும் சொன்னேன். அதற்கு ஆவன செய்வதாகச் சொன்னார்கள். இருந்தபோதிலும் கூட, கிட்டத்தட்ட மூன்று வருஷங்களாக நான் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். அது இன்னும் நிவர்த்தி செய்யப்படவில்லை.

30th March 1965] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

அங்கிருக்கும் தொழிலாளிகளும் டாக்டர்களும் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். அதற்குக் கூடிய சீக்கிரத்தில் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இரிகேஷன் சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால், அதிலே 300 பேர்கள் 'இரிகேஷன் மேஸ்திரி' என்ற பெயரில் இந்த நாட்டிலே இருந்து வருகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலும், அதைச் சார்ந்திருக்கக்கூடிய சிதம்பரம், கடலூர் போன்ற இடங்களிலும் இவர்கள்தான் வயல்களுக்கு நீர் வசதியைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வேலைக்கு எந்த விதமான செக்யூரிட்டியும் கிடையாது; பின்ஷனும் கிடையாது. வேலைக்கான சர்வீஸ் கண்டிஷன் இருக்கிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை. நினைத்த மாதிரத்திலே 'விட்டுக்குப் போ' என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் அவ்வளவு நல்ல வேலை செய்யக்கூடியவர்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல. அவர்களில் 60 பேரை முதல் கிரேட் ஆக்கி, அவர்களுக்கு ரூ. 70—2—100 சம்பளமாக இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் இருக்கக்கூடிய மேஸ்திரிகளை டெலிபோன் குமாஸ்தாக்களாக்கி 240 பேர்களுக்கு ரூ. 60-1-80 என்று சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இரண்டு பேரும் ஒரே வேலையைச் செய்கிறார்கள். ஆனால், சிலரை முதல் கிரேடாக் கியிருக்கிறார்கள். முதல் கிரேடுக்கென்று ஏதாவது தனி க்வாலிபி கேஷன் இருக்கிறதா என்றால், அதில் வித்தியாசம் இல்லை. இத்தனை வருஷம் சர்வீஸ் போட்டிருந்தால்தான் முதல் கிரேடு இன்னும் வரையறை இல்லை. அதிகாரிகள் இஷ்டப்படி முதல் கிரேட் கொடுக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறதே தவிர, விதிமுறை ஒன்றும் இல்லை. இப்படி அங்குள்ளவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

ரோடு இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்று ஹைவேஸ் இலாகாவில் பணி புரிகின்றார்கள். அவர்களால் நல்ல முறையில் ரோடுகள் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ரோடில் இருக்கும் மாங்களையும் அவர்கள் கண்காணித்து வருகிறார்கள். ரோடு மேஸ்திரி, ரோடு இன்ஸ்பெக்டர் என்று இரு காரர் ரோடுகளைப் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய சர்வீசும் இன்னும் ரெகுலரைஸ் செய்யப்படவில்லை. சம்பளமும் நல்ல முறையில் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது நாம் பெரிய அதிகாரிகளுக்குக் கூட சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால், இப்படிப்பட்ட முழு நேர வேலை செய்துகொண்டிருக்கிற ஊழியர்களுக்கு 'விவிங் வேஜ்' கூடச் சரியாகக் கிடைக்காத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் வெளியில் வேலை செய்தாலும் தினம் ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் பெற்றுவிட முடியும். ஆனால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளம் மிகக் கேவலமான நிலைமையில் இருக்கிறது. அதையும் சீக்கிரத்தில் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டிலிருக்கக்கூடிய ஏழை அரிசனங்களுக்கு வீட்டு மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கப்படுவதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன்.

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [30th March 1965]

அதே மாதிரி நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய பிற்பட்ட வகுப்பினரும் சரி, ஏழைகளும் சரி, அவர்கள் இந்த நாட்டில் எங்கெங்கே புறம்போக்கு இருக்கிறதோ அதில் எல்லாம் வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ரோடு ஓரங்களிலும் வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்ஜினியர்களும் மற்றவர்களும் வந்து அந்த வீடுகளைப் பிரித்து எறிந்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் படும் கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஆங்காங்கு இருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களில் 3 சென்ட்டாவது நிலம் கொடுத்தால் நல்லது. இந்த நாட்டு மக்களை 'மன்னர்கள்' என்று சொல்கிறோம். படித்தாலும் படிக்காவிட்டாலும் இந்த நாட்டு மக்களுக்கெல்லாம் நாம் வாக்குரிமை கொடுத்திருக்கிறோம். இவ்வளவும் கொடுத்திருந்தும் அவனுக்கு ஒரு குடியிருப்பு இடம் கூட இல்லாத நிலை இருப்பது மிகவும் மோசமான நிலையாக இருக்கிறது. இந்த நிலையைக் கவனித்து, அதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்: கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சர்க்காருடைய மானியக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றிவிட்டு இன்றைக்கு நிதி ஒதுக்கல் நிலைக்கு வந்திருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டில் இதே நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவின் மீது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசிய போது, மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நாட்கள் போதாது, கூடுதலாக நான்கைந்து தினம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூட நம்முடைய பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரை பிப்ரவரி இறுதி வாரத்தில் தொடங்கி மார்ச் இறுதி வரையில் நடத்தலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சென்ற ஆண்டு சட்ட மன்றம் பிப்ரவரி 27-ம் தேதி தொடங்கியது என்றால் இவ்வாண்டு மார்ச் 1-ஆம் தேதி தான் துவங்கிற்று. சென்ற ஆண்டைப் போலவே தான் மானியக் கோரிக்கைகளுக்காக 29 நாட்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. இப்படி நடைபெறுகிற காரணத்தினால் என் போன்ற அங்கத்தினர்களுக்கு கருத்துக்களை விளக்கமாகவும், தெளிவாகவும் சொல்ல வாய்ப்பு இல்லாமல் போகிறது. குறிப்பாக முக்கியமாகக் கருதப்படுகிற விவகாயம், கல்வி, கூட்டுறவு, தொழில் வளர்ச்சி இப்படிப்பட்ட மானியங்களுக்காவது இரண்டு இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்கி அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லும் வாய்ப்பை அடுத்த ஆண்டில் இருந்தாவது ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுவும் ஒரே நாளில் நான்கைந்து மானியங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஒரு நாளைக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று மானியங்களுக்கு மேல் வரக் கூடாது என்பதாகக் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரிசன மானியத்தின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நினைத்தேன். நேரம் இல்லாமல் அப்போது விட்டு விட்டேன். அரிஜனத் துறையில் இப்போது 2 பரிசுகள் வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் இரண்டு பரிசுகளைச் சேர்த்துக் கொண்டால் அரிசன மக்கள் வாழக் கூடிய பகுதி நல்ல சுகாதாரத்தோடு,

30th March 1965] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

செம்மையாக இருப்பதற்கும், தீண்டாமை ஒழிக்கப்படுவதற்கும் உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலாவதாக இன்றைய தினம் நன்றாக இருக்கிற அரிசனக் காலனி களுக்குப் பரிசு வழங்கப்படுகிறது. அதோடு ஒரு பரிசை— ஒவ்வொரு காலனியிலும் மிக நன்றாக சுத்தமாக, சுகாதார நிலையில் வைத்துக்கொள்ளப்படுகிற—தலைசிறந்த வீட்டிற்குக் கொடுப்பது என்று வைத்தால்—எல்லோரும் பரிசு வாங்கத் தங்கள் தங்கள் சொந்த வீடுகளை நல்ல முறையில் வைத்துக் கொள்ள முயல்வார்கள். அதன் காரணமாகக் காலனிகளின் பொதுச் சுகாதாரம் நல்லமுறையில் மேம்பாடு அடையும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே முறையில் இன்னொரு பரிசையும் தரவேண்டும். இப்போது கலப்பு மணங்கள் அதிகமாக நடைபெறத் தொடங்கியிருக்கின்றன. சாதி வேறுபாடு குறைந்து வரத் தொடங்கியிருக்கிறது. அரிசன சமூகத்தோடு கலப்பு மணம் செய்துகொள்பவர்களுக்கு ஒரு பரிசு கொடுத்துப் பாராட்டினால் இந்தக் கலப்பு மணங்கள் வளருவதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று குழந்தைகளுடைய உள்ளம் பளிங்கு போன்றது. எந்தக் கறையும் படியாதது. வேற்றுமையும், அங்கு கிடையாது. பளிங்கு போன்ற குழந்தைகளின் உள்ளத்தில் நாம் தான் கறையை உண்டாக்குகிறோம். சாதி மத வேறுபாட்டு உணர்ச்சிகள் அந்தக் குழந்தைகளின் உள்ளத்தில் ஏற்படாதிருக்க—இந்தச் சென்னை மாநகரத்தில் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகளை ஒன்று திரட்டிச் சேர்த்து வைத்துக் கல்வி போதிக்கவும், உண்டு உறங்க ஏற்பாடு செய்து கொடுத்த முறையில் வளரவும் ஒரு பெரிய ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காலஞ்சென்ற நமது மதிப்பிற்குரிய பண்டித நேரு அவர்களுடைய பெயரைக் கூட அந்த ஹாஸ்டலுக்கு இடலாம். குழந்தை களிடத்தில் அளவிலா அன்புடையவர் அவர். இந்த மாதிரியாக சென்னையில் நாம் முன்னோடியாக ஒரு விடுதி ஏற்படுத்துவது சாதி வேற்றுமையற்ற சமுதாயத்தை உண்டாக்குவதற்கு வழி வகுக்கும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது இல்லா விட்டாலும் இரண்டு தலை முறைகளுக்குப் பிறகாவது நல்ல பயன் இதனால் ஏற்படக்கூடும்.

அடுத்து கைத்தறியைப் பற்றிச் சொல்கின்றபோது—கைத்தறி நிதித் கார்ப்பரேஷன் இப்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எந்தக் கார்ப்பரேஷன் வந்தாலும் மாஸ்டர் வீவர்சு களுக்கும், பெரிய பெரிய வியாபாரிகளுக்கும் தான் பயன்படக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறதே தவிர தனிப்பட்ட நெசவாளர் களுக்குப் பயன்படுவதில்லை. இன்றைய தினம் தனிப்பட்ட நெச வாளர்கள் கடன் தொல்லையினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு இருக் கிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தனிப்பட்ட நெசவாளர்கள் ஏன் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சேரக் கூடாது?

[30th March 1965]

திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : அவர்கள் எல்லோரும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சேர்க்கப்படவேண்டும். இன்றைக்குச் சங்கங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளப் பட்டிருப்பவர்கள் மிகமிகக் குறைவு. எல்லோரையும் சேர்க்க வேண்டும் என்றால் பல ஆண்டுகள் ஆகும். இதற்கிடையில் தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கும் கூடக் கடன் வசதியைச் செய்து கொடுக்க தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது அமைக்கப்படுகிற நிதிக் கார்ப்பரேஷன் தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கும் கடன் உதவி அளிக்கவேண்டும். அதோடு இன்றைய தினம் விதைத்தறிகள் புகுத்தப்படுகின்றன. அதை அடியோடு மறுக்க முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இது வரையில் விசைத்தறிகளே நம் மாநிலத்தில் கூடாது என்று உறுதியாக எதிர்த்துச் சொல்லிவந்த தமிழ்நாடு கைத்தறியாளர் சங்கமே இன்றைக்குத் தலைகூனிந்து இணங்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதுவரையில் இரண்டோடு போட்டியிட்டு வந்த கைத்தறி இனி மூன்றாவதோடு கூடப் போட்டியிடக்கூடிய நிலை வந்து விட்டது. கதருக்கும், மிஸ்துணிக்கும் இடையில் இதுவரை கைத்தறி சிக்கித் தடுமாறிக் கொண்டிருந்தது போதாமல் இனி விசைத்தறிகளும் வந்துவிடப்போகின்றன. கைத்தறிகளின் நிலை இதனால் சமாளிக்க முடியாது போய்விடும். ஆகவே விசைத்தறியைப் புகுத்துவதற்கு முன் கண்டிப்பாக கைத்தறிகளுக்கு என்று சில ரகங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். கைத்தறிக்குத் தக்க பாதுகாப்பு இன்றி விசைத்தறிகள் புகுத்தப்படக் கூடாது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் சில சொல்ல விரும்புகிறேன். கோடம்பாக்கத்திற்கும் துங்கம்பாக்கம் ஸ்டெர்லிங் ரோடுக்கும் இடையில் 2½ மைல்கள் இருக்கின்றன. அதை ஒரு ஸ்டேஜாக வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கோடம்பாக்கம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து வட பழனிக்கு இடையில் உள்ள தூரம் 1 மைல் 1 பர்லாங் இருக்கும். இதை இரண்டு ஸ்டேஜாக வைத்திருக்கிறார்கள். ஏன் என்று தெரியவில்லை. இதைப்பற்றியும் கோடம்பாக்கத்தில் உள்ளவர்கள் குறை கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கவனித்து ஒரே ஸ்டேஜாக வைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக மேற்கு மாம்பலத்தில் அதிகமான பேர்கள் அலுவலகத்திற்குப் போக வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆபீஸ் நேரங்களிலாவது மாம்பலத்தில் நிற்கிற பல்கள் மேற்கு மாம்பலத்திற்குச் சென்று திரும்புகிற வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித்தான் வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சொல்லி இருக்கிறேன். கோடம்பாக்கம் பஸ் நிலையத்தை ஒட்டி புறம் போக்கு நிலம் இருக்கிறது. அதைத் தனிப்பட்டவர் ஒருவர் கட்டிக் கொண்டு அனுபவிக்கிறார். கடைகளையும் கட்டியிருக்கிறார்.

30th March 1965] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

வாடகையே ரூ. 250 வரும். இப்படி ஒருவர் புறம்போக்கு நிலத்தில் கூட்டிக் கொண்டு அனுபவிக்க விடலாமா என்பதைப் பற்றிப் பல முறை சொல்லி வருகிறேன். அவர் கட்டியுள்ள கடைகளினால் பஸ் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சல் வருகிறது. இருந்தும் அவர் காங்கிரஸ் தலைவர் என்பதனால் அரசாங்கம் விட்டுவைத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய என் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் போலீஸ்காரர்களின் அத்துமீறிய செயல்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். போலீஸ்காரர்களைப் பற்றி ஓர் ஆண்டுக்கு முன் திரு. பரமகுரு என்கிற டி.எஸ்.பி. சென்னை போலீஸ் ஜர்னலில் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருந்தார்கள். “வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் அடக்குமுறை காவல் படையாக இருந்த போலீஸ் இப்போது அன்பு நெறிக் காவல் படையாக விளங்குகிறது” என்றும், காவல் நிலையங்களில் நுழைவது கண்ணியக் குறைவு எனக் கருதியது மாறி விட்டது என்றும் குறிப்பிட்டார். நான் அதைப் படித்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இன்றைக்கு அந்த நிலையில் அந்த இலாகா இருக்கிறதா என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். போலீஸ் நிலையத்தில் கால் வைக்க ஏழை எளிய மக்கள் எல்லாம் ஆஞ்சுகிறார்கள். “பிடித்து உள்ளே போடு” என்று சொல்லிவிடப் போகிறார்களே என்பதாக போலீஸ் இலாகாவில் அடக்குமுறைச் செயல், அத்துமீறிய செயல்கள் அதிகமாக வளர்ந்துவிட்டன. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. போலீஸ்காரர்கள் அன்பு நெறியில் மக்களிடத்தில் பழக வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வந்த பிறகு நாட்டில் துப்பாக்கிச் சூடுகள் ஏராளமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் அறிவோம். அது போதாது என்று இந்தச் சபையில் பேசிய இரண்டு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுவும் “திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரை நடுரோடில் வைத்துச் சுட வேண்டும், பிரங்கி வைத்துச் சுட வேண்டும்” என்கிறார்கள். நன்றாகச் சுட்டும் எந்த எந்த இடத்தில் யார் யார் சுடப்பட வேண்டியவர்கள் என்று சொல்கிறார்களோ அவர்கள் அனைவரும் தங்கள் மார்புகளைச் சுவைதற்குக் காட்டிக்கொண்டு நடுத்தெருவில் நிற்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். காந்தியடிகளுடைய அகிம்சா தத்துவத்தை உலகம் புரிந்துகொள்ளட்டும். ஆட்சியாளர்களிடத்தில் எல்லா அதிகாரமும் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைச் சொல்லிச் சொல்லி, வெறுப்பை வளர்த்துவிட வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12-00
noon.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த நிதி மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கும் உணவு நெருக்கடியைப் போக்குவதற்காக உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கு நியாயமான

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [30th March 1965]

ஒரு விலை கிடைக்க வேண்டுமென்ற ஒரு திட்டத்தை நாட் தீட்டி விலை நிர்ணயம் செய்து அதன்படி கொள்முதல் செய்து வருகிறோம். நாம் நிர்ணயித்த விலையும், நாம் கொள்முதல் செய்கின்ற முறையும் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற பலனைக் கொடுக்கிறதா என்று சிந்தித்துப் பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை என்றுதான் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற பொருள் களுக்கு ஒரு விலையை நிர்ணயம் செய்து அந்த விலைக்குக் குறை யாத அளவில் சர்க்கார் விலையை நிர்ணயம் செய்து, அந்த விலைக்குச் சர்க்காரே கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று திட்ட மிட்டோம். அந்த அடிப்படையிலே விலை நிர்ணயம் செய்தோம். ஆனால் அந்தக் கொள்முதல் பொறுப்புக்களைத் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடத்திலும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடத்திலும் ஒப்படைத்து இருக்கிறோம். அந்தப் பொறுப்புக்களை ஏற்றுக் கொண்ட தனிப்பட்ட வியாபாரிகளும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலைக்கு வாங்குகிறார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக ௧8 கிலோ கொண்ட ஒரு நெல் மூட்டையின் விலை ரூ. 28.54 பை என்று சர்க்கார் விலை நிர்ணயம் செய்திருந்த போதிலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ரூ. 20.75 பைசாவுக்குத் தான் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டசபையிலேயேகூட நான் கேள்வி கேட்கின்றபொழுது, என்னுடைய ஜில்லாவிலே வரி வசூல் செய்கின்ற காலமாக இருக்கிற காரணத்தால், கூட்டுறவுக் கடன்களைத் திருப்பிக் கட்ட வேண்டிய நிர்ணயம் இருக்கின்ற காரணத்தால் அங்கே தேங்கிக் கிடக்கின்ற நெல்லை வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லை. ஆகவே, அந்த நிலையைப் போக்குவதற்காக ஒரு ரூபாயைக் குறைத்தாவது விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறினேன். ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் 'ரூ. 21 கொடுத்து வாங்குவதற்கு வியாபாரிகள் தயாராக இருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்த விலைக்கே தேங் கிக்கிடக்கிற நெல்லைக் கொள்முதல் செய்வதற்கு முயற்சிகள் மேற் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய குறிக் கோள். ஆனால், தனிப்பட்ட வியாபாரிகள், லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஒரு மூட்டைக்கு 1 ரூ. அல்லது 2 ரூ. குறைத்துக் கொள்முதல் செய்யக்கூடிய நிலையைக் கண்டிப் பாகக் போக்க வேண்டும். அதைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். குறிப்பாகத் தானியக் கிடங்குகள் கட்டி முடிக்கப்பட்ட பிறகு சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலைக்குக் கொண்டு வந்து கொடுத் தால் அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்கிறது. ஆனால், சாதாரண விவசாயிகள், 10 மூட்டை அல்லது 20 மூட்டை என்று விற்கக் கூடியவர்கள் அந்தக் கிடங்குகளுக்குக் கொண்டுபோய் விற்பதிலே சிரமங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, தஞ்சை ஜில்லாவில் அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலைக்குக் குறையாத அளவில் கொள்முதல் செய்வதற் கான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

30th March 1965] [திரு. எம். தண்டாயுதபாணி]

அடுத்தபடியாக, இந்த ஹரிஜன இலாகாவினால் நடத்தப்படுகின்ற ஹாஸ்டல்களில் ஒவ்வொரு நபருக்கும் 18 ரூபாய் உதவித் தொகை கொடுக்கிறோம். ஆனால் தனி நபர்கள் நடத்துகின்ற ஹாஸ்டல்களில் அந்தத் தொகையைப் பெறுவதற்கு, அந்தந்த உயர்நிலைப் பள்ளி தலைமையாசிரியரிடமிருந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் தலைமையாசிரியர்கள் இந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கும் அந்த ஹாஸ்டலுக்குத் தொடர்பு இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆகவே, தனிப்பட்ட நபர்களால் நடத்தப்படுகின்ற ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களிலே இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு அந்தத் தொகை கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இதைப் போக்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.) ஒரே ஒரு வார்த்தையுடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். நில அடமான பாங்குகளிலே கடன்கள் வழங்குகிறோம். விவசாயிகள் சர்க்காரிடத்திலிருந்து பெறப்படுகின்ற தண்ணீருக்கும் சேர்த்து, தண்ணீர்த் தீர்வை கொடுக்கிறோம் என்று உத்தரவாதம் அளிக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி உத்தரவாதம் அளித்தவர்களுக்குக் கடன்கள் நில அடமான பாங்குகள் மூலம் வழங்க முடியாத நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகவே, இதைப் போக்கி, அந்த விவசாயிகளுக்கும் கடன் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் எனது கருத்துக் களையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உணவுப் பொருள்கள் விஷயத்தில் சர்க்காருடைய நிலையை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு விவசாயி நெல் அறுவடை செய்தால், அவனிடம் 40 குவிண்டாலுக்கு மேல் நெல் ஸ்டாக் இருந்தால், அவன் அந்தந்தத் தாலுகாவில் இருக்கக் கூடிய டி.எஸ்.ஓ-ஸிடம் 15 நாட்களுக்கு ஒரு தடவை ஸ்டாக்கைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று ஒரு விதிமுறை இருக்கிறது. நான் இதிலே என்னுடைய சொந்தக் கருத்தாக இதைச் சொல்கிறேன். இந்த விதிமுறை விவசாயிகளுக்குப் பொருத்தம்தானா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஒரு வியாபாரி இருக்கிறார்; அவர் ஊர் ஊராகச் சென்று அங்கங்கே நெல் அளந்து கொண்டு வருகிறார். ஆகவே, அவர் 15 நாட்களுக்கு ஒரு தடவை ஸ்டாக்கைச் சர்க்காருக்கு அறிவிக்க வேண்டும் என்பது நியாயம். ஆனால் விவசாயி தன்னுடைய கழனியிலே அறுவடையாகக் கூடிய நெல்லை, 40 குவிண்டாலுக்கு மேல் இருந்தால் சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்பது சரியல்ல. 15 நாட்களுக்கு ஒரு தடவை என்றிருப்பதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியிலே, அரக்கோணம் தாலுகாவில் உள்ள மேலபுரம் கிராமத்திலே கொள்முதல் செய்தார்கள் சுமார் 200 மூட்டைகள் வரைக் கொள்முதல் செய்து

[திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி] [30th March 1965]

கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் அளந்து தைத்துப் போட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். அத்தனையும் அப்படியே வைத்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள் வியாபாரிகள். வந்து எடுத்துக் கொண்டு போகவில்லை. பணமும் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, சர்க்காருடைய உணவுக் கொள்கை குழப்பமான ஒரு கொள்கையாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குள்ளேயே குழப்பம் இருக்கிறது. விவசாயியைப் பிடிப்பதா, வியாபாரியைப் பிடிப்பதா, அல்லது லெவியா என்று அவர்களுக்குள்ளேயே குழப்பம் இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குள்ளேயே குழப்பம் இருந்து வருகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்பொழுது செக் போஸ்ட்களை யெல்லாம் தளர்த்தப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். எந்த அளவில் எங்கெங்கே தளர்த்தப் போகிறார்கள் என்பது தெரிய வில்லை. ஒரு தாலுகாவிலிருந்து ஒரு தாலுகாவுக்குக் கூடக் கொண்டுபோகக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். விதை நெல்லைக் கூடக் கொண்டுபோக முடியவில்லை. விதை நெல்லைக் கொண்டு போகக்கூடிய வண்டியை மறித்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த வகையில் சர்க்காருடைய குழப்பத்தைப் பொதுமக்களுக்கும் ஏற்படுத்துகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். பருப்பு தானியத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இத்தனை டன் வந்துவிட்டது, எவ்வளவு ஆயிரம் டன் இருக்கிறது என்று எல்லாம் சொன்னார்கள்; இந்த செஷனிலே சொன்னார்கள். இந்த மகராஜர்கள் கண்ட்ரோல் என்று சொன்னார்கள். போய்ப் பாருங்கள், ஒரு மூட்டைக்குப் 10 ரூபாய் அதிகமாகிவிட்டது. கண்ட்ரோல் என்று வைத்துவிட்டால் ஒரு மூட்டைக்குப் 10 ரூபாய் கூடிவிடுகிறதே ஒழிய குறையவில்லை. ஆகவே, நிலையான ஒரு பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரே ஒரு விஷயத்தைமட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கேள்வி நேரத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கின்ற பொழுது புலி பசித்தாலும் புல்லைத் தின்னாது என்று சொன்னார்கள். கேவலம் தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தனைபேரும், புல்கள்தான். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் மொழிப் பிரச்சினையிலே பேசும்பொழுது கிளர்ச்சிக்குத் தூண்டிவிட்டவர்கள் மில் முதலாளிகள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் மீது பாய வேண்டிய முதலமைச்சர் புல்கள் மீது பாய்கிறார். நேற்று முந்திய தினம் கூட எங்கள் கட்சித் தோழர் ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். புல்களிடத்தில்தான் வீராப்புக் காட்டுகிறோம் தவிர, முதலாளிகளை ஒன்றும் செய்யவில்லை. பாளையங்கோட்டைச் சிறையிலே எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். நாளை முக்கியமான மொழிப் பிரச்சினையை இந்த மன்றம் விவாதிக்கப் போகிறது. அவரை இத்தனை நாட்களாக விடுதலை செய்யாதது எப்படியோ போகட்டும். நாளை விவாதிக்கப்படுகிற பிரச்சினையின் பேரில் தான் இந்தச் சர்க்கார் எங்கள் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களைக் கைது செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவருடைய அபிப்பிராயத்தை இதைப் பொறுத்துக் கேட்கலாம். அந்த வாய்ப்பை அவருக்குக் கொடுக்கலாம். நாம் ஜனநாயகம் என்று பேசுகிறோம்.

30th March 1965]

[திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி]

நேருவினுடைய படத்தைக் கூட மாட்ட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். நேருவினுடைய ஜனநாயகத்தைப் பின்பற்றுகிறோமா என்றால் இல்லை. இங்கே நடக்கின்ற முறை ஜனநாயகமா என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்புக்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, 170 கோடி 63 லட்சத்திற்கு நிதி ஒதுக்கம் கோருகின்ற மசோதா கனம் முதலமைச்சர் அவர்களால் மன்றத்தின் ஆய்வுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது 7 நாட்கள் பொது விவாதம் நடைபெற்ற பிறகு மானியக் கோரிக்கைகளின் பேரில் 17 நாட்கள் பொது விவாதம் நடைபெற்று இப்போது நிதி ஒதுக்குகின்ற மசோதா நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய நிலையில் இந்த அவை வந்திருக்கிறது. முதலிலே, சென்ற ஆண்டிலே கூறப்பட்ட அதே கருத்தை மீண்டும் நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். நம் முடைய அவையின் சட்டதிட்ட விதிப்படி பொது விவாதத்திற்கு 8 நாட்களுக்கு அதிகப்படாமலும், மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு 20 நாட்களுக்கு அதிகப்படாமலும் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்ற விதி இருந்தும், நாம் மானியக் கோரிக்கைகளைப் பொறுத்தவரை 17 நாட்கள் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதற்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் நாட்கள் மிக மிகக் குறைவு என்று முன்பே எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறேன். சென்ற ஆண்டும் இதைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னேன். மிக விரிவாக விவாதித்து ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கையையும் நிறைவேற்ற வேண்டியது அவசியம். மன்றத் திலே விவாதிக்கப்படுகிற, சொல்லறப்படுகிற கருத்துக்கள்தாம் அமைச்சர்களுடைய கவனத்தையும், அதிகாரிகளுடைய கவனத்தையும், ஈர்க்க முடியும். இப்போது நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய செயல்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. எனவே, மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு ஒதுக்கப்படுகிற நாட்கள் அதிகமாக இருக்க வேண்டும். எல்லா உறுப்பினர்களும் சில சில மானியக் கோரிக்கைகளில் தங்கள் தங்கள் தொகுதியைப் பற்றிய பிரச்சினைகளை, குறைபாடுகளை எடுத்து வைக்க விரும்புகின்றனர். பிரச்சனைகளுக்கு ஒரு பரிகாரம் காண வேண்டுமென்ற விழைவின் பேரிலே, தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்ற கடப்பாடு உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, விதிப்படி அதிகப்படியான 20 நாட்களை ஒதுக்குவதோடு மேலும் சில நாட்களை மானியக் கோரிக்கைகளைப் பற்றி விவாதிப்பதற்காக ஒதுக்குவதற்கு சட்டதிட்ட விதிகள் திருத்தப்பட்டால் கூட ஓரளவு நல்ல பலன் ஏற்படும். எப்படியும் மார்ச் திங்கள் 30-ம் நாள் நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவை நிறைவேற்றித்தீர வேண்டிய நிலைமையில் மன்றம் இருக்கிறது. ஆகவே, பிப்ரவரி திங்களிலேயே நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் படிக்கின்ற ஏற்பாட்டையும், அதற்குப் பிறகு விவாதம் செய்கின்ற நிலைமையையும் ஏற்படுத்தினால், பிறகு அதிக நாட்கள் இருக்கும் நிலையில், மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை விளக்கமாக

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [30th March 1965]

எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும். சென்ற ஆண்டே இதைப் பற்றி வற்புறுத்திக் கூறியும் என்ன காரணத்தாலோ நிதிநிலை அறிக்கையை மார்ச் திங்களில் வைக்கும்படியான நிலைமையே ஏற்பட்டிருக்கிறது. கல்வித் துறையைப் பற்றி, சுகாதாரத் துறையைப் பற்றி, விவசாயத் துறையைப் பற்றி, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைப் பற்றி வரும் மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது மிகவான உறுப்பினர்கள் பேச விரும்புகிறார்கள் அடுத்த ஆண்டிலாவது அதிக நாட்கள் ஒதுக்கப்பட்டு, பிப்ரவரி திங்களிலேயே நிதிநிலை அறிக்கை விவாதிக்கப்பட வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசும்போது கனம் உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவிக்கிறார்கள்; ஆலோசனைகள் பலவற்றைக் கூறுகிறார்கள்; வேண்டுகோள் பல விடுக்கிறார்கள். அவ்வாறு எடுத்துக் கூறப்பட்ட கருத்துக்களின் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன? கூறப்பட்ட குறைபாடுகள் நீக்கப்பட்டனவா இல்லையா? அவை என்ன ஆயின? என்பதைப் பற்றி மன்ற உறுப்பினர்கள் அறிந்து கொள்ள இப்போது வாய்ப்பில்லை. கனம் அமைச்சர் பதிலுரை தருகின்ற நேரத்திலே எல்லாவற்றிற்கும் பதில் கூறும் நிலை அமைச்சர் களுக்கே ஏற்படுவதில்லை. ஆகவே, எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களின் மீது எடுக்கப்பட்ட முடிவு என்ன? அமைச்சர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள்? அதிகாரிகள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள்? அந்த போசனைகளிலே ஏற்கக் கூடியன என்ன? ஏற்கக் கூடாதன என்ன? இவற்றை யெல்லாம் கவனித்து விளக்கம் தரும் நிலைமை இருக்குமானால், தொடர்ந்து உறுப்பினர்கள் விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசும்போது, முன்பே கூறிய கருத்துக்களை மறுபடியும் கூற வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் போய்விடும். மின்சாரத் துறையைப் பொறுத்தவரை ஆண்டுதோறும் விவாதத்திற்கு வருவதற்கு முன்னால், சென்ற ஆண்டில் இந்த மன்றத்தில் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையில் என்னென்ன கருத்துக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுப் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன, என்னென்ன கருத்துக்கள் மீது நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது, என்ற விளக்கக் குறிப்பைத் தருகின்றார்கள். அதைப் போன்றே ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கையும் விவாதத்திற்கு வரும்போதும், சென்ற ஆண்டிலே உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களின் அடிப்படையில் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன என்ற விளக்கக் குறிப்பைத் தருவார்களேயானால், சிலவற்றைத் திரும்பத் திரும்ப மன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாமல், அரசாங்கத்தின் நோக்கத்தை அறிந்து வற்புறுத்த வேண்டியதை வற்புறுத்தலார்கள். இதனால் சிறிது சிரமம் ஒவ்வொரு துறையினருக்கும் ஏற்படுமென்றாலும், எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய விளக்கக் குறிப்பைக் கொடுப்பார்களானால் கனம் உறுப்பினர்கள் மேற்கொண்டு தெரிவிக்க வேண்டிய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பார்கள். இதனை ஒரு சிரமம் என்று கருதாமல், எப்படி மின்சாரத் துறையினர் விளக்கக் குறிப்பைக்

(L.A. BILL NO. 8 OF 1965)

30th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கொடுக்கிறார்களோ, அதே போன்று மற்றத் துறையினரும் விளக்கக் குறிப்புத் தர நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மன்றத்தின் மூலமாக நாட்டிலுள்ள நிலைமைகளை, அமைச்சர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இந்த மாநிலத்தின் ஆட்சி நிர்வாகம் பற்றி ஆலோசனை சொல்லவும், மக்களின் வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்றுவதற்கான வழிகளைக் காணவும் இந்த அவை பயன்பட வேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர்களுடைய கவனத்திற்கு வராத பல முறைகேடுகளையும் குற்றச் சாட்டுகளையும், குறைகளையும் அந்தந்தத் தொகுதி உறுப்பினர்கள் இங்குதான் எடுத்து வைக்க முடியும். ஆகவே, மன்றத்தில் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ள அதிக சந்தர்ப்பங்கள் தரப்பட வேண்டும். அந்தந்தத் தொகுதியினுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்றவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிற கருத்துக்களின் அடிப்படையில் நிர்வாகத்தில் இருக்கின்றவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியவர்களாகிறார்கள். ஆகவே, அதற்கு அதிகச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

எதிர்க்கட்சியினர் கூறுகின்ற ஆலோசனைகள், வேண்டுகோள்கள் எல்லாம் மறுக்கப்படுகிற முறையிலே பொதுவாகப் பதில்கள் வருகின்றனவே தவிர, 'பரிசீலிப்போம், யோசிப்போம், யோசித்து முடிவு கூறுகிறோம்' என்று பதில் வருவதில்லை. அது சாதாரண யோசனையாக இருந்தாலும் சரி, கடைப்பிடிக்கக்கூடிய யோசனையாக இருந்தாலும் சரி, மறுக்கப்படுகின்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. அண்மையில் ஏற்பட்டிருக்கும் மக்களுடைய மொழி உணர்ச்சியை நாடு நன்றாக அறியும். மொழிப் பிரச்சனை எல்லா மக்களுடைய உள்ளத்தையும் கவர்ந்த ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதிலே மாணவர்கள் அத்தனை பேரும் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். பல்வேறு அரசியல் கட்சியினர் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். கல்வித் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். அலுவலகத்திலே பணிபுரிபவர்கள் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். வணிகத் துறையிலே இருக்கிறவர்கள் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு, ஆட்சி மொழிப் பிரச்சினையிலே முடிவு காண்பதிலே அத்தனை மக்களும் அக்கறை காட்டிவருகின்றனர். அந்தப் பிரச்சினை மற்றைய சாதாரணமான பிரச்சினைகளைப் போன்று ஒதுக்கித் தள்ளக்கூடிய ஒன்றல்ல. அது ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்திலும் இடம் பெற்று நின்று அதற்காகத் தங்களுடைய உரிமை, பொருளை, உழைப்பை ஈய வேண்டுமென்ற ஆர்வம் தரத்தக்க பிரச்சினை. அந்தப் பிரச்சினையிலே நாட்டிலுள்ள பெருவாரியான மக்களால் தீர்வு காண வேண்டுமென்ற முயற்சி எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று, அமுத்தத்திருத்தமாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அறப் போராட்டங்களையும், கிளர்ச்சிகளையும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டு வருகிறது. மற்றவர்களும் நடத்தி வருகிறார்கள். மாணவர்களும் அறக் கிளர்ச்சிகளிலே ஈடுபட்டு வருகின்றனர். ஆட்சிமொழிப் பிரச்சினையைப் பற்றி ஆராய அண்மை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [30th March 1965]

யில் முதலமைச்சர்கள் மாநாடு டில்லியில் கூடிக் கலைந்துள்ளது. இந்த மாநில மக்களுடைய எண்ணம் எந்த அளவிலே நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது, எந்த அளவு நிறைவேற்ற இந்த மாநில அரசு தயாராக இருக்கிறது, எந்த அளவுக்கு இதை நிறைவேற்றுவதிலே மத்திய அரசாங்கத்தார் ஆவல் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது கனம் முதலமைச்சர் அவர்களால் விளக்கப்படவில்லை. அதற்கான சந்தர்ப்பத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் டில்லியிலிருந்து திரும்பி வந்தவுடனேயே உண்டாக்கித் தந்திருக்க வேண்டும்.

நிதி நிலை அறிக்கையை இந்த அவையின் முன் வைப்பதற்கு முன், இரண்டு நாட்கள், மொழிப் பிரச்சனைபற்றி விவாதிக்க ஆரம்பத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தால் மொழிப் பிரச்சனை பற்றி விவாதிக்க விரும்புகிறவர்கள், தாங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். மொழிக் கிளர்ச்சி பற்றியும், ஆங்காங்கு ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் பற்றியும் கனம் உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்கியிருந்தால், நிதிநிலை அறிக்கையின் போது நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டு அந்தக் கருத்துக்களை விவாதிக்கத் தெரிவிக்க வேண்டிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்காது. அதைத்தான் நான் பொது விவாதத்தின் போதும் குறிப்பிட்டேன். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளிக்க இந்த அரசு தவறியதால் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் கனம் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் முழு நேரத்தையும் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது செலுத்த முடியாத அளவிற்கு மொழி சம்பந்தமாக, கிளர்ச்சி சம்பந்தமான பிரச்சனைகளைக் குறித்து கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருந்தார்கள். அப்படிச் சந்தர்ப்பம் அளிப்பதில் ஒரு குறையும் ஏற்பட்டு விடாது. எதிர்க் கட்சியினர் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல சந்தர்ப்பம் முன்னரே அளித்திருக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்திருந்தால் இந்த அவையில் எந்த வித விபரீதமான மாறுதலும் ஏற்பட்டிருக்காது. முதலிலேயே மொழிப் பிரச்சனைபற்றி விவாதிக்க சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டிருந்தால், வெளி நடப்பு போன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. மான்யக் கோரிக்கைகள் மீதும், பொது விவாதத்தின் போதும் பல்வேறு துறைகளைப்பற்றி அதிகப்படி கவனம் செலுத்தியிருக்க முடியும். முன்பே மொழிப் பிரச்சனக்காக இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்குவதில் இந்த அரசுக்கு என்ன கஷ்டம்? என்ன நஷ்டம்? டெல்லிக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் போய் வந்தவுடன், நாட்டில் உள்ள உணர்ச்சியைக் கருதி, கிளர்ச்சியின் முக்கியத்துவத்தைக் கருதி, அதன் பயனாக ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைக் கருதி கனம் உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்டறிந்திருக்க வேண்டும். மொழி பற்றிய விவாதம் நாள் தோறும் நடைபெறுகிறது. இது முதலிலேயே எடுக்கப்பட்டிருந்தால், சொல்ல வேண்டியவைகளை அன்றே சொல்லி முடித்திருப்பார்கள். பலர் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க முன்கூட்டியே வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. இப்போது இந்த அவையில் எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் இல்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ராஜாங்கம் அவர்கள் இங்கு இல்லை. எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த எங்களுக்கு இது மிகவும் வருத்தத்தை

30th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

யும், துயரத்தையும் தரத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும். நெருக்கடி காலத்தில் மட்டும் பயன்படுத்தப்படும் என்று வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்ட பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும், மற்ற அடக்கு முறைகளையும் கையாளுகிறார்கள். போர் இல்லாத சாதாரண காலத்தில் எப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமோ அதே போன்று தான் பொது வாழ்க்கைத் துறையிலும், அரசுத் துறையிலும் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. பாதுகாப்புச் சட்டம் இருந்தாலும் நடைமுறையில் சாதாரண காலமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் சாதாரண காலத்தில் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் மூலம் துணைத்தலைவர் தோழர் கருணாநிதி அவர்களை அடைத்து வைத்திருப்பது பழி வாங்கும் உணர்ச்சியோடுதான் இந்த அரசு செய்கிறது என்ற நினைப்பு என்னையோர் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. வேறு காரணங்கள் காட்டி அவர் மீது வழக்கு தொடர முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருந்தால் நீதி மன்றத்தில் தீர்வு காண முற்பட்டிருக்க முடியும். எந்தக் காரணத்திற்காக கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்றால், காரணம் சொல்ல முடியாது, காரணம் சொல்வதற்கு இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இத்தகைய நடவடிக்கைகளை இந்த மாநில அரசுதான் மேற்கொண்டதா அல்லது மத்திய அரசு தான் விட்டு இத்தகைய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறதா என்ற வினா கேட்கப்பட்டபோது, மாநில அரசுதான் நடவடிக்கைகள் எடுத்தது என்று விடை அளிக்கும்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். காரணம் சொல்ல மாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளவு காலத்திற்கு அப்படி வைக்கப்படுவார்கள் என்பதற்கு தெளிவு இல்லை. எப்போது விடுவார்கள் என்பதற்கும் தெளிவு இல்லை. எந்தக் காரணமும் சொல்ல முடியாத அளவிற்கு அவர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்டங்களைக் குறிப்பிட்டு உள்ளபடியே இன்ன குற்றம் என்று சட்டிக் காட்டி வழக்குமன்றத்தில் வைத்து தீர்வு காணாத அளவில் அதிகாரம் இருப்பதால் பழி வாங்கும் உணர்ச்சியோடு இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. பழிவாங்கும் நோக்கந்தான் இதற்குக் காரணம் என்று உறுதி யாகச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. தோழர் ராஜாங்கம் அவர்களை காவலில் வைக்கும்போது அவர்கள் தாக்கப்பட்டார் என்ற கருத்தை கனம் உறுப்பினர்கள் பலர் இங்குத் தெரிவித்தார்கள். அதிகாரிகள் கொடுக்கிற அறிக்கைகளின்படி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் செய்திகளைத் தெரிவித்தார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூறும் கருத்துக்களை அவர் நம்ப மறுக்கிறார். ஆகவே கனம் உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்களின் அடிப்படையில், அதைப்பற்றி விசாரித்து, அதுவும் நீதிபதி மூலம் விசாரித்து, அது உண்மையா, இல்லையா என்று கண்டறிந்து இந்த மன்றத்திற்கு தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற சாதாரண வேண்டுகோளைக் கூட முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்துவிட்டார்கள். அவை உண்மையா, இல்லையா என்று நீதிபதி மூலம் கண்டறிந்து இம்மன்றத்திற்குத் தெரிவிப்பதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? அவரை இங்கே கொண்டு வந்து நிறுத்தி, உண்மையை எடுத்துச் சொல்லும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். அல்லது அவர்கள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [30th March 1965]

கருத்தை சபாநாயகர் அவர்களின் மூலம் இந்த மன்றத்திற்கு வைத்திருக்கலாம். இந்த சிறிய வேண்டுகோளைக் கூட இந்த அரசு மறுக்கும்போது வேதனையும் வருத்தமும் தான் ஏற்படுகின்றன. அந்த நிலையில் எதிர்க்கட்சியினர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

தகாத செயல்களில், கலவரங்களில் யார் ஈடுபட்டிருந்தாலும் அவர்களைத் தண்டிப்பது பற்றிக் கவலையில்லை. அப்படி முன்னேற்றக் கழகத்தினர் யாராவது தகாத செயல்களில் ஈடுபட்டிருந்தால், யாராவது கலவரங்களில் ஈடுபட்டிருந்தால், அவர்களைக் கழகத்திலிருந்து விலக்க கழகம் ஆயத்தமாக இருக்கிறது என்று உறுதி தெரிவிக்கிறேன். கட்சி வேறுபாடின்றி முறைகேடான செயல்களில், தகாத செயல்களில், தீய செயல்களில் யார் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களோ அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நியதியை, நீதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் மீண்டும் வற்புறுத்துகிறேன். எங்களது சாதாரண வேண்டுகோள்கள் கூட எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஹரிஜன நல இலாகா குழு ஒன்று அமைப்பது பற்றிய வினாவிற்கு விடை அளிக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவில் யார் யார் அங்கம் பெறுகிறார்கள் என்ற வினா எழுப்பப்பட்டபோது கனம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை வைத்தார்கள். அந்தக் குழுவில் ஒரே ஒரு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர் மட்டும் தான் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். மற்ற உறுப்பினர்கள் காங்கிரஸின் முன்னாள் எம்.எல்.ஏக்கள் இன்னாள் எம்.எல்.ஏக்கள், காங்கிரஸ் முன்னாள் எம்.பி-க்கள், இன்னாள் எம்.பி-க்கள், காங்கிரஸ் தலைவர்கள் என்று இப்படியாகத்தான் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். இதை தேசியப் பிரச்சனையாக கருத வேண்டும். பல கட்சி அங்கத்தினர்களும் அதில் இடம் பெற வாய்ப்பு ஏற்படுத்தினால்தான் அதன் நோக்கம் சரிவர நிறைவேற வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தேன். பட்டியலைப் பார்க்கும் போது அதில் முக்காலே மூன்று வீசம் காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ.க்கள் எம்.பி-க்கள் தான் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். இனிமேல் அமைக்கப்படும் குழுக்களிலாவது அந்நிலை இல்லாதிருக்குமா என்று கேட்டதற்குப் பார்ப்போம் என்ற அளவிற்குக்கூட பதில் தர அமைச்சர்கள் மறுக்கிறார்கள். அது கலெக்டரின் பொறுப்பு, கலெக்டர் எப்படிச் சொல்லுகிறார்களோ அப்படித்தான் நாங்கள் போடுவோம், ஒன்றிரண்டு சிறிய மாற்றங்கள் வேண்டுமானால் செய்யப்படும் என்று கடைசி வரையில் உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்களே தவிர, இதை தேசியப் பிரச்சனையாகக் கருதி, நல்லமுறையில் நல்லதொரு சூழ்நிலை அமையும் விதத்தில் பதில் தரவில்லை. இது ஆலோசனைக் குழுதான், நிர்வாகம் செய்யும் குழு அல்ல. மன்றத்தின் எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களுடையவும் ஒத்துழைப்பு அடிக்கடி பல்வேறு பிரச்சனைகளில் கோரப்படுகிறது. ஆனால் எங்களது சாதாரண வேண்டுகோள் கூட மறுக்கப்படுவது மிக்க வருத்தத்தை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஆகவே இனிமேலாவது அத்தகைய வேண்டுகோள்கள் நிறைவேற்றத்தக்க

30th March 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அளவிற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நிதி ஒதுக்கம் செய்யும்போது பல தடவை துணை மான்யக் கோரிக்கைகள், மதிப்பீடுகள் வைக்கப்படுகின்றன. அவ்வப்போது இருக்கிற நிலைமையை அறிந்து வைப்பதில் தவறில்லை. ஒரு இனத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அந்த இனத்திற்கு செலவழிக்கப்படாமல் சிற்சில சமயங்களில் வேறு இனங்களுக்குத் திருப்பி விடப்படுகிறது. ஆகவே முன்ஊட்டியே திட்டம் இடும்போது, ஒரு இனத்திற்கு தொகை ஒதுக்கும்போது திட்டத்தை சரிவர பரிசீலனை செய்து அமைக்கவில்லையா, அல்லது அது அந்தத் துறை விட உள்ள கோளாறு, குறைபாடா? ஆக, ஒரு இனத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டது வேறு ஒரு இனத்திற்கு திருப்பி விடப்படும் நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படி இந்த மன்றத்தின் அனுமதி பெற்று திருப்பி விடுகிற முயற்சி எடுக்கிறபோது இன்ன காரணத்திற்காக இதை திருப்பி விடுகிறோம் என்ற விளக்கம் தரவேண்டும்.

நான்காவது நிதிக் குழுவினரிடம் இந்த அரசு சார்பாக ஒரு அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் அடிக்கடி எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களின் அடிப்படையில், பல சிபார்சுகள் செய்திருப்பது மிக மிக வரவேற்கத் தக்கதொன்று. மாநிலம் பெறுகிற மான்யம் இந்திய அரசிலிருந்து மிகுதியாக வரவும், வேறுபாடு இல்லாத அளவிற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கை அடிப்படையில், வழங்கப்படவேண்டுமென்ற கருத்து வற்புறுத்தப்பட்டிருப்பதும் வரவேற்கத் தக்கது. மாநில அரசு அதிகமாக மத்திய அரசின் தயவை நம்பி வாழ வேண்டிய நிலைமை இல்லாமல், தான் வகுத்திருக்கிற கொள்கை அடிப்படையில், தன் செயல்களை, தன் வளர்ச்சியை தானே நிறைவேற்றிக் கொள்ள வழி ஏற்படுத்தித் தரும் வகையில் இந்திய அரசு நிதி ஒதுக்கம் செய்வதற்கும், மாநில அரசு தாங்கமுடியாத அளவிற்கு அதிகமான வட்டி கட்டாத வகையில் வழிவகை காண வேண்டுமென்றும் நிதிக் குழுவினரிடம் இந்த அரசு கருத்துக்களை சமர்ப்பித்திருப்பது கண்டு அதை நான் வரவேற்கிறேன். அது குறித்து நிதிக் குழு என்ன அபிப்பிராயம் சொல்லிற்று என்பது இந்த அவைக்குத் தெரியவில்லை. தெரிவித்த கருத்துக்களின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை. அவ்விதம் நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறினால் மேற்கொண்டு அதை வற்புறுத்தும் வகையில் இந்த அரசு மேலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதையும் நான் வற்புறுத்திக்கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12-31
p.m.

போலீசாருக்கு சம்பள உயர்வு ஓராண்டு முன்பாக கொடுக்கப் போவதாக உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. போலீசாருடைய அடிப்படை சம்பளம் உயரவேண்டும் என்பதில் கனம் உறுப்பினர்களில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. நாங்கள் அதை அடிக்கடி வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட இந்த சம்பள உயர்வை கூட திடீரென்று போராட்ட காலத்தில் கொடுக்காமல் நிதிநிலை அறிக்கையின்போது

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [30th March 1965]

கொடுத்திருக்கலாம். எவ்விதத்திலும் போலீசாருக்கு நிதி கிடைத்தது என்ற அளவில் எங்களுக்கு மகிழ்ச்சி என்றாலும் கூட, அவ்விதம் அளிக்கப்பட்ட சம்பள உயர்வு இன்னும் கொடுக்கப் படவில்லை என்று கூறப்படுகிறது, அப்படியானால் எப்போது கிடைக்கும்? அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அவசர அவசரமாக அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதியை ஏன் அவசரமாக செயல்படுத்தவில்லை? குறிப்பிட்டவாறு அவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு என்ன வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு தேவைப்படுகின்ற நேரத்தில், உரம் தரப்பட வேண்டும். விவசாயிகள் என்னென்ன உரம் வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ, அது கிடைக்காத காரணத்தினால் அந்த அளவுக்கு பற்றாக்குறை ஏற்படுவதாக சொல்லப்படுகிறது. விரும்புகின்ற உரம் உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, அதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டி நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முக்கியமாகப் பல்வேறு துறைகளிலும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதில் காலத்தாழ்வு ஏற்படாதவாறு பார்த்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும். காலந்தாழ்த்துவதினால்தான் லஞ்ச ஊழல் ஏற்படுவதற்கு வழி அமைகின்றது. இதன் காரணமாக லஞ்ச ஊழல்களை தடுப்பதற்காக எத்தனையோ நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்ட போதிலும், எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு நாம் எடுக்கின்ற நடவடிக்கை பயன் தரவில்லை என்பதை மத்திய உள்துறை அமைச்சர் திரு. நந்தா அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதில் முக்கியமாக அரசினர் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும் அந்த வகையில் ஏழை விவசாயிகள், பாட்டாளிகள், தொழிலாளர்கள் தங்கள் பிரச்சனையில் கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். ஆகவே காலந்தாழ்த்துவதை தடுத்து நிறுத்தவும், நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதையும் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த கனம் உறுப்பினர்கள் மான்யக் கோரிக்கையின் போது நடந்த விவாதத்தின் போதும், பொது விவாதத்தின் போதும், எடுத்துக்கூறிய கருத்துக்கள், விடுத்த வேண்டுகோள், எடுத்துக்கூறிய ஆலோசனைகள் அத்தனையையும் பரிசீலனை செய்து அவற்றுக்கெல்லாம் என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்பதைக்குறித்து இங்கே பதில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாவிட்டாலும் கூட—அதிகாரிகளிடத்தில் நினைவுபடுத்தி சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை எல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்டம் விவாதிக்கப்படும் நாட்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள்.

30th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இன்னும் அதிக நாட்கள் ஒதுக்கப்படவேண்டும், பொது விவாதம் ஆறு நாட்களுக்குப் பதிலாக எட்டு நாட்களுக்கும், மான்யங்கள் பற்றிய விவாதம் 17 நாட்களுக்குப் பதிலாக 20 நாட்களுக்கும் ஒதுக்கலாம் என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கனம் உறுப்பினர் காஞ்சி மணி மொழியார் அவர்களும் மான்யங்கள் நாலேந்து துறைகளுக்கு சேர்ந்தாற்போல் வருகின்றன, இதனால் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து எடுத்துக்கொள்வதால் குறிப்பிட்ட சில விஷயங்களைப்பற்றிப் பேச முடிவதில்லை, அதற்கான அவகாசம் இல்லாமல் போகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்படுவதற்கு மிக முன்னதாகவே இந்த வேலையை ஆரம்பிக்க முடியாது. அனேகமாகப் பார்த்தால் ஜனவரி மாதத்தில்தான் இதற்கான வேலை துவங்கும். முன்னதாக இந்த வேலையை ஆரம்பித்து நடத்தினால், எதிர்பாராத வகையில் பல உப மான்யங்களை கேட்கக் கூடிய வகையில் மதிப்பீடுகளைப் போடவேண்டியிருக்கும். ஆகவே ரொம்ப முன்னதாக எடுத்துக்கொள்வதில்லை. முடிந்தால் பிப்ரவரி இறுதிக்குள்ளாக—பிப்ரவரி மாதம் முடிவதற்கு இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பாகவே முடித்து சபையில் சமர்ப்பிக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் முயற்சியாக எப்போதும் இருந்து வருகிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டில் எதிர்பாராத வகையில் அப்படி முடியவில்லை. அதன் காரணமாக இப்போது மார்ச் மாதம் முதல் தேதி வரவு-செலவுத் திட்டம் சபையில் சமர்ப்பிக்கப் பட்டது. இருந்தாலும் சென்ற ஆண்டில் இருந்தது போலவே, அதற்கு எந்த விதத்திலும் குறைவு இல்லாமல் ஆறு நாட்கள் பொது விவாதத்திற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு மான்யங்களுக்கும் நாட்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. அந்த முறையில் விவாதமும் நடைபெற்றது. பொது விவாதத்திற்கு அதிக நாட்கள் ஒதுக்குவதைவிட மான்யங்களில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக எடுத்துக்கொண்டு பேசுவது பயனுள்ளதாக இருக்கும். பொதுவிவாதத்தின் போது எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. மான்யங்கள் வரும்போது, அந்தந்த மான்யங்களின் மீது மட்டும் பேசவேண்டும். பொது விவாதத்திற்கு அதிக நாட்கள் ஒதுக்குவதால் பொதுவாக எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத்தான் பேச வேண்டும். அதில் எதுவேண்டுமானாலும் பேசலாம். அதன் பின்னால் மான்யங்கள் வரும்போது தனித்தனியாக முன்னால் பேசியதைத்தான் திரும்பவும் பேசவேண்டும். ஆகவே பொதுவிவாதத்திற்கு ஆறு நாட்களுக்கு மேல் ஒதுக்க வேண்டியது அவசியம் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. மேலும், கனம் உறுப்பினர்கள் இதைப் பற்றி பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் யோசிக்கலாம். அதில் யோசித்துப்பார்த்து, எத்தனை நாட்கள் ஒதுக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ அதன்படி நாட்களை ஒதுக்கலாம். மற்றபடி மான்யங்களுக்கு நாட்கள் ஒதுக்குவது, முன்பெல்லாம், எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து ஆலோசித்து, எந்தெந்த வரிசையில் எடுத்துக்கொள்வது, என்னென்ன மான்யங்களை எடுத்துக்கொள்வது என்பதைப் பற்றி

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1965]

முடிவு செய்வார்கள். விடப்பட்ட பிற மான்யங்கள் எல்லாம் கில்லட்டின்னுக்கு விடப்படும். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக இருந்த முறைபோல் இல்லாது, இரண்டு மூன்று மான்யங்களை சேர்த்துப்போடுவதின் மூலமாகப் பல விஷயங்களையும் சேர்த்துப் பேசுவதற்கு அவகாசம் கிடைக்கும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் சில மான்யங்களைச் சேர்த்து நாம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டோம். அந்த முறையில்தான் சம்பந்தம் இல்லாத சில மான்யங்களைக் கூட எடுத்து, நாலைந்து மான்யங்களாகச் சேர்த்து போடப்பட்டது. சில நேரங்களில், ஒரு ஆண்டில் சில மான்யங்களையும், அடுத்த ஆண்டில் முன்னால் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளாத மான்யங்களையும் எடுத்துக் கொள்வது என்ற முறையிலும் வரிசைப்படுத்துவதும். இந்த அளவில் எத்தனை நாட்கள் நம்மால் ஒதுக்க முடிகின்றதோ அந்த அளவுக்கு ஒதுக்குவதில் எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமே இல்லை. ஆனால் குறிப்பிட்ட சில மான்யங்களை ஒரு நாளுக்குப்பதிலாக இரண்டு நாட்களாக வைத்துக்கொண்டாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம், இன்னொரு மான்யத்தை விட்டு விடலாம். இருக்கின்ற நோத்தைக் கணக்கிட்டு, சரிப்படுத்தி எதற்கு அதிக அவகாசம் இருக்கவேண்டும் என்றும், எதில் அதிகமாகப் பேசவேண்டும் என்றும் பார்த்து நாட்களை ஒதுக்குகிறோம். இப்போது நடைபெறுகின்ற விவாதங்களில் எல்லாம் கவனம் செலுத்தப்படுகிறதா என்று கேட்டால் நிச்சயமாக எல்லா விவாதங்களிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டுத்தான் வருகிறது. விவாதத்தில் சொல்லப்படுகின்ற எல்லா விஷயங்களுக்கும் என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, எவையெவை ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன, எவையெவை தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்கிற ஜாபிதா தயாரித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. இது அவசியம் என்றாலும் குறிப்பிட்ட இன்ன யோசனைக்கு, அல்லது குறிப்பிட்ட இன்ன பிரச்சனைக்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிக் கேட்டால் அதை விளக்குவதற்கு முடியும். ஆனால் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் இங்கே பொதுவிவாதமாக இருந்தாலும் சரி, மான்யங்களின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதமாக இருந்தாலும் சரி, அப்போது தெரிவிக்கின்ற கருத்துக்கள், தெரிவிக்கின்றவைகளை குறைபாடுகளாக இருந்தாலும் சரி குற்றச் சாட்டுகளாக இருந்தாலும் சரி, அவைகளை எல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவின் யோசித்து ஆராய்ந்து, என்னென்ன வகையில், அரசாங்கத்தோடு, அல்லது அமைச்சர்களோடு கலந்து ஆலோசித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது என்பதை நான் கூறுவேன். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை விவாதிப்பதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக மொழிப் பிரச்சனையைப்பற்றிப் பேசியிருந்தால் நல்லதாக இருந்திருக்கும் என்று கூறினார்கள். வரவு-செலவுத் திட்டமும் முக்கியமானது, அது போன்று மொழிப்பிரச்சனையும் முக்கியமானது, மொழிப் பிரச்சனை வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் பொது

30th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

விவாதத்தின் போது, விவாதிக்கக்கூடியது. ஆனால் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நான் குறிப்பிட்டது, மார்ச் 31-ம் தேதிக்கு முன்னால் நிதி ஒதுக்கல் மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று நாம் ஏற்பாடு செய்தபோது, அதை நிறுத்திவிட்டு மொழிப் பிரச்சனையை அப்போது நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்வது முறையல்ல அது, அவசியமும் இல்லை. எப்ரல் முதல் தேதியன்றும் இரண்டாம் தேதியன்றும்—அப்போது இரண்டாம் தேதி லீவு என்பது தெரியாது—எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறி, பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலும் இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. மொழிப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக ஏதாவது சம்பவங்களைப்பற்றி பேசவேண்டுமென்றால் அவசரப் பிரேரணைகளை கொண்டு வந்தால் அதற்குப் பதில் கூறலாம். வேண்டுமென்றால் பிற்பகல் அதற்காக ஒதுக்கிக்கொள்ளலாம். பின்னால் கடைசியில் இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்கி மொழிப்பிரச்சனையைப்பற்றிப் பேசிக்கொள்ளலாம் என்று யோசனை கூறப்பட்டபொழுது, பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் அது ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. ஆகவே இதையெல்லாம் தள்ளிப்போட்டு, மொழிப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாம் என்று சொல்லக்கூடிய குற்றச்சாட்டுக்கு எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லை என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்பு மொழிப் பிரச்சனை பற்றிப் பேசுவதும் ஒன்றுதான். இன்றைய தினத்திலிருந்து பேசும் போது கொஞ்சம் சாவதானமாகப் பேசலாம். பின்னால் மொழிப் பிரச்சனை பற்றிப் பேசும் போது வேறு கருத்துக்களை எப்போது பேசியிருக்கவேண்டும், என்ன பேசத் தவறிவிட்டோம் என்பதைக் கவனித்துப் பார்க்கலாம். மொழிப் பிரச்சனையில் முன்னமேயே கவனம் செலுத்தியிருந்தால், எவ்வாறு சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது, பிரதமர் உறுதிமொழியை நிறைவேற்றுவது எப்படி என்பதில் முன்னமேயே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருந்தால் இந்த சம்பவங்கள் கூட நேர்ந்திராது என்று கனம் உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னார்கள். பின்னால் மொழிப் பிரச்சனை பற்றிப் பேசும்போது அதைப்பற்றியெல்லாம் குறிப்பிடுகிறேன். மன்றத்தில் முக்கியமாக வரவு-செலவுத் திட்டம் விவாதிக்கப்படும்போது முக்கியமான சில உறுப்பினர்கள் இல்லாதது பற்றி மற்ற உறுப்பினர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் குறிப்பிட்டார்கள். முக்கியமான சில உறுப்பினர்கள் இல்லாதது பற்றி எனக்குக் கூட வருத்தம்தான். முக்கியமாக எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே இல்லை. அவர்கள் பாதுகாப்புக் கைதியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். மற்றொரு உறுப்பினர் மீது வேறு வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் இல்லாதது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஏதோ குறிப்பிட்ட தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் மீது ஏதாவது கேஸ் போட்டு அவர்களை வரவொட்டாமல் தடுக்கவேண்டுமென்ற குறுகிய எண்ணம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இல்லை; எனக்கும் இல்லை. பழி வாங்குகிற எண்ணம் எங்களைப் பொறுத்த மட்டில் யாருக்கும் இல்லை. கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1965]

அவர்கள், பழி வாங்குகிற மாதிரித் தோன்றும் என்று சொன்னார்கள். கம்ப்யூனிஸ்டுகளைப் பற்றி கூட பழி வாங்குவது ஒன்றும் இல்லை. அமைதியை நிலைநாட்டும் வகையில், மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் என்னென்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அவைகள்தான் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் அரசாங்கம் தன் கடமையைச் செய்யத் தவறியதாகும். இந்தப் பொறுப்பை உணர்ந்துதான் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய நிலையில் எடுத்துக்கொள்ளுகிறோமே தவிர, தனிப்பட்ட முறையில் வெறுப்பு ஒன்றும் இல்லை. வெறுப்பையே பரப்புகிறவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் மீது வெறுப்பு இல்லை. வெறுப்பைப் பரப்புகிறவர்களாக இருந்தால் அவர்கள் மீது வெறுப்பு உணர்ச்சியைத் திருப்ப வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தவர் ஒருவருக்கும் இல்லை. பாதுகாப்புச் சட்டம் என்பது நாட்டின் பாதுகாப்புக்காக ஏற்பட்ட சட்டம்—நெருக்கடி நிலைமைக்காக ஏற்பட்ட சட்டம்—நாட்டுக்கு விரோதமாக இருக்கிற எதிரிகளுக்கு நாங்கள் துணை போகிறோமா என்று கேட்டார்கள்—துணை போகிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை—ஆனால் நாட்டிலே இருக்கிற நெருக்கடியான நிலையையொட்டி, எதிரி எல்லையில் இருக்கிற நெருக்கடி நிலைமை இன்னும் இருக்கிறது என்ற நிலைமையில் அதற்கு உரிய வகையில் எவ்வாறு எல்லாம் பாதுகாப்பில் கவனம் செலுத்தவேண்டும், நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு பாதகம் ஏற்படக் கூடிய அளவில் செய்யக் கூடிய செயல்களை எவ்வாறு தவிர்க்க வேண்டும், பாதகம் ஏற்படக் கூடிய அளவில் செய்யக் கூடிய செயல்களைச் செய்கிறவர்கள் மீது எவ்வாறு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அந்த வகையில் டிஃபென்ஸ் ஆஃப் இந்தியா ஆக்ட் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. அகில இந்தம் இருக்கிறதா இல்லையா என்றால், வழக்குகூட இப்போது இருக்கிறது. தவறுதலாகப் பாதுகாப்புக் கைதியாக வைக்கப் பட்டிருக்கிறார்களா என்றால் அதற்குக் கூட வழக்கு போயிருக்கிறது. அரசாங்கம் கெட்ட எண்ணத்தில், தனிப்பட்ட வெறுப்பு காரணமாகப் பாதுகாப்புக் கைதியாக வைத்துவிட்டார்களா இல்லையா என்றால், அதுவும் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போயிருக்கிறது. ஒரு உயர் நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. அதற்கு மேலும் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் அப்பீல் தொடரப் போவதாகவும் தெரிகிறது. இதிலெல்லாம் வழக்கு மன்றம் தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டுமே தவிர, இதைக் குற்றச் சாட்டாக எடுத்துச் சொல்லுவது சரியல்ல. அவ்வாறே மற்றொரு கனம் உறுப்பினர் மீதும் வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டுமென்றே தொடர்ந்தார்கள் அல்லது தன்புறுத்தினார்கள், அடித்தார்கள் என்று கனம் உறுப்பினர்கள் 'கனம் உறுப்பினர்களே, சொல்லிவிட்டார்களே, என் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை' என்றால், கனம் உறுப்பினர் சொல்லிவிட்டால், எனக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. கனம் உறுப்பினர் சொன்னதோ, ஏற்றுக்கொள்வதா என்று நானும் விசாரித்தேன்.

30th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கனம் உறுப்பினர்களுக்கும் அவகாசம் இருந்தது. மேலும் இருக்கிறது. அவர்கள் என்றைக்கு கைது செய்யப்பட்டார்களோ மறு நாளே அவர்கள் மாஜிஸ்ட்ரேட் முன்பு ஆஜர் செய்யப்பட்டார்கள். அப்போது அவர்கள் குறைகள் ஏதாவது இருந்தால், ஏதாவது நேர்ந்திருந்தால் தெரிவித்திருக்கக் கூடும். அந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கக் கூடும். எப்போது வேண்டுமென்றாலும் நீதிபதி முன்பு இவ்வாறு துன்புறுத்தினார்கள் என்று சொல்லி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். என்னைப் பொறுத்த மட்டில் நான் விசாரிக்கலாம். நான் விசாரித்தேன். 'நான் விசாரித்தேன், அம்மாதிரி எனக்குப் புலப்படவில்லை' என்று கூறினேனே தவிர, மன்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள், அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுவது முறையல்ல.

இப்போது எதற்காக இம்மாதிரியெல்லாம் செய்தார்கள், எதை யொட்டிச் செய்தார்கள், மொழிப் பிரச்சனையில் மாறுபட்ட கருத்து கொண்டு செய்தார்களா அல்லது சட்ட மன்றக் கூட்டத்திற்கு வரக் கூடாது என்று செய்தார்களா என்றால் அது அல்ல. மொழிப் பிரச்சனையில் எந்தக் கருத்து வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம். இந்த விவாதத்தில் சில கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்கள், தெரிவித்த தோரணை எனக்கு வருத்தத்தைக் கொடுத்தது. கோர சம்பவங்கள் ஏற்பட்டன. அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்பட்டு மக்கள் அச்சமுற்றார்கள், அராஜக நிலைமை ஏற்பட்டது, அந்த நிலைமை நீடிக்கவேண்டுமென்று சிலர் விரும்பினார்கள், சிலர் அச்சமுற்றார்கள்—இது வரையில் யாரும் கேளாத நிலை ஏற்பட்டது, இழுக்கு ஏற்படக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டது, சமூக விரோதிகள் நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள், மற்றவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள், இளைஞர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். இப்படிப்பட்ட கோர சம்பவங்கள் ஏற்பட்டனவே என்று இதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கூடத் தோன்றவில்லை, அவர்கள் தெரிவித்த தோரணை அப்படி இருந்தது. இவ்வாறு நடந்துவிட்டது. இனி நடக்கக் கூடாது. எப்படி நடந்தது என்பது பற்றிக் கவலை இல்லை. எப்படியோ சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. சமாளித்தோம். மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள், எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற கனம் உறுப்பினர்கள் பாராட்டாமல் இருக்கலாம். ஆனால், மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லையென்றால் போலீசார் துணிந்து இதில் ஈடுபடவில்லையென்றால் எவ்வளவு விபரீதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கும், மக்கள் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்று மக்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். போலீசார் அத்துமீறி நடந்துகொண்டார்கள், குழந்தைகளைப் பிடித்தார்கள் என்றால், குழந்தைகள் தவறு செய்தால் அவர்களையும் பிடிக்கத்தான் வேண்டும். சென்னை நகரத்தில் கோர சம்பவங்கள் ஏற்படவில்லை. அன்று சொன்னது போல் மீண்டும் சொல்லுகிறேன், தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த மட்டில் கண்ணியமாக நாட்டுப் பற்றுடன் நடந்து கொண்டார்கள் என்று அவர்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1965]

களுக்கு மீண்டும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்றபடி இளைஞர்கள், மாணவர்கள், அவர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டார்கள். அவர்களே தீயச் செயலில் ஈடுபடும் நிலைமை ஏற்பட்டது. சின்னஞ்சிறுவர்கள் இத்தகைய அசம்பாவித பலாத்காரச் செயலிலெல்லாம் ஈடுபட்டு மக்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். ஆகவே போலீசார் கடமையையொட்டி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதை எடுத்துக் கொண்டது தவறு என்று சொல்லும் மனப்பான்மையைத்தான் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் ஒன்று நான் நம்புகிறேன். இவ்வாறு தவறுதலாகக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்த உறுப்பினர்கள் கூட இந்த அராஜக நிலை நீடிக்க வேண்டுமென்று விரும்பியிருக்க மாட்டார்கள். இந்த நிலை நீடித்தால் எல்லோரும் பாதிக்கப்படுவார்கள். மக்கள் நலனில் அக்கறை இருக்கிறவர்கள் யாரும் இந்த அராஜக நிலையை விரும்பவில்லை. இந்த அசம்பாவித நிலையை, விபரீத நிலையைச் சமாளிக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் தான் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டது தவறு என்று கூறுவது மிகத் தவறு. ஏன் இவைகளைச் சீக்கிரத்தில் அடக்கி விட்டார்கள் என்று கவலைப்படுவது போலத் தோன்றும். எண்ணம் இல்லாமல் இருக்கலாம்—அப்படிப் பேசுவது அந்தக் கருத்தைத்தான் தோற்றுவிக்கும். அவ்வாறு அபிப்பிராயம் தோன்றக்கூடிய வகையிலே கருத்துக்கள் தெரிவிக்கக்கூடாது என்று நான் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களை மிகவும் வேண்டிக்கொள்கிறேன். போலீசாருக்கு ரொம்ப கஷ்டமான நிலைமை, அதை உறுதியோடு, தியாக உணர்ச்சியோடு, தீரத் தோடு சமாளித்தார்கள்.

ஏதோ இன்கிரிமெண்டு கொடுக்கிறோம் என்றால் ஏன் அப்பொழுது கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். சிலர் வெறியர்களால் பலியாக்கப்பட்டார்கள் என்பதைக் கண்டும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல், வீரத்துடன் மக்களை பாதுகாக்கவேண்டும் என்று உயிருக்குப் பயப்படாமல் அவர்கள் நடந்துகொண்டு பாதுகாப்புச் செய்தார்கள், பாதுகாப்பு அளித்தார்கள், நிலைமையை சமாளித்தார்கள் என்றால், உடனே அவர்களுக்கு நம்முடைய பாராட்டுதலை பேச்சு அளவிலே மட்டும் தெரிவிக்காமல், ஒரு வருஷாந்திர இன்கிரிமெண்டு கொடுக்கும் அளவிலே தெரிவிப்பது நலம், அதுதான் முறை, அதுதான் நம்முடைய கடமை என்ற உணர்ச்சியோடு தான் அரசாங்கம் இதை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அது நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள், ஏதோ ஏமாற்றுகிற வித்தை அல்ல. கனம் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சிலர் இன்னும் போய்ச் சேரவில்லை என்று கூறினார்கள். எப்பொழுது போய்ச் சேரவேண்டுமோ அப்பொழுது போய்ச் சேரும். இன்கிரிமெண்டு கொடுப்பது என்றால், இன்கிரிமெண்டு கணக்குப் போட்டு அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படி அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்படும்பொழுது அவர்களுக்குப் போய்ச்சேரும்.

30th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பொதுவாக, நேற்று கூட துணை மதிப்பீடுகள் விவாதத்தில் சில உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். நான் வரவேற்கிறேன். போலீசார் மற்ற சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் மாதிரி இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஒரே மாதிரி வேலைக்கு ஒரே மாதிரி சம்பளம், ஊதியம் என்பது சாதாரண கொள்கை. ஆனால், நேற்று கனம் உறுப்பினர்கள் போலீசார்களை அப்படி மற்றவர்களைப் போலவே எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது, எவ்வளவோ ஆபத்து இருக்கிறது, ஆபத்துக்கு உட்பட்டு, ஆபத்தை பொருட்படுத்தாமல் வேலை செய்கிறார்கள். இன்னும் கொஞ்சம் சம்பள விகித அளவில் வசதி ஏற்படவேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். அதே தான் அரசாங்கத்தின் கருத்து. அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமை ஒரு பக்கத்தில் இருக்கிறது. இருந்தாலும், போலீசார் விஷயத்திலே வேறு என்னென்ன வசதிகளை அவர்களுக்கு அளிக்க முடியும் என்பது தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் மேலும் கைது செய்யப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கட்சி எங்களுக்குத் தெரியாது. கோரமான சம்பவங்கள் நடந்தன. போலீசார் சம்பவம் நடந்தது பற்றி இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்கிறார்கள். போலீஸார் இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்கிறபோழுது என்ன புலப்படுகிறதோ அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஒரு சாமியார் பற்றி சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் கேள்வி கோட்டார்கள். சாமியாராக இருந்தாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் சரி, போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தால் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருவதும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும்.

திரு. சா. கணேசன் : அதைப்பற்றி எந்தவிதமான விசாரணை நடக்கிறது, நடக்கிறதா, இல்லையா என்று தெரியவில்லை. செய்யல் நடந்து போயாகிவிட்டது. ஒருவிதமான 'ஆக்ஷனும்' எடுக்கவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைத் தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது பற்றி வரவேற்கிறேன். அவசரப்பட்டு ஏதோ நமக்கு சாமியாரைப் பிடிக்காது என்று நடவடிக்கை எடுத்துவிடுவதில்லை. நன்றாகப் பரிசீலனை செய்கிறோம். பரிசீலனை செய்வதற்கு தாமதம் ஆகிறது. இன்றைக்குக் கூட ஒருவர் கேட்டார். ரொம்ப தாமதம் ஆகிறது என்று சொன்னார்கள். நன்றாக பரிசீலனை செய்து, புலன் விசாரித்து, யார் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என்று ஏற்படுகிறதோ அவர்கள் மீது போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் முடிவு செய்யவேண்டியவர்கள் கோர்ட்டிகள், நீதி மன்றத்தினர். முடிவு அவர்கள் கையில் இருக்கிறது. போலீசார்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1965]

தங்களுடைய கடமையைச் செலுத்துகிறார்கள். அப்படிச் செலுத்துகிறபொழுது, ஒருவர் காங்கிரஸ்காரர், இன்னொருவர் தி.மு.க.-காரர், இன்னொருவர் கம்யூனிஸ்டு என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் அது முறையல்ல. அதற்காக அவர்களை கைது செய்தார்கள் என்று சொல்வது சரியானது அல்ல. யாராக இருந்தாலும், போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு, தங்களுடைய கடமையைச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. து. ப. அழகமுத்து: பரிசீலனை செய்வது என்றால், தி.மு.க.-வினராக இருந்தால் பரிசீலனை முன்னால் முடிந்து விடுகிறது. மற்றவர்களாக இருந்தால், பரிசீலனை நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எத்தகைய பங்கு அந்தந்த சம்பவங்களில் எடுத்துக்கொண்டார்களோ அதைப் பொறுத்திருக்கிறது. ரொம்ப பகிரங்கமாக இருந்தால், அப்படியே பிடித்துவிடுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னார். அவர் தலைமறைவாக இருந்தால் என்ன செய்வது? தலைமறைவாக இருந்தார்கள், இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் தான் அரெஸ்டு செய்தார்கள் என்று கனம் உறுப்பினர் சொன்னார்கள். வேறுமனே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதா? அவர் தலைமறைவாக இருந்தால் அதற்கு போலீசார் பொறுப்பா, அரசாங்கம் பொறுப்பா? தலைமறைவாக இருந்தால் கொஞ்சம் இருக்கட்டும் என்று இருக்கிறார்கள். பிறகு வெளியில் வந்த பொழுது பிடித்துக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே, நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வது என்றால், எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஒரு கட்சி என்ற காரணத்திற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. ஆகையினால் 'ஏதோ எங்கள் கட்சிக்காரர், அதனால் நீங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டீர்கள்' என்று சொல்வது நியாயமான வாதம் அல்ல என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

துணை மதிப்பீடுகள் அடிக்கடி வருவதைப்பற்றி சில உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சொன்னார்கள். துணை மதிப்பீடுகள் வருகின்றன என்றால், தவிர்க்கக்கூடாத வகையிலே தான் வருகின்றன. வளர்ச்சியிலே நாம் அக்கறை கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு திட்டத்திற்கு நாம் இவ்வளவு தொகை என்று மதிப்பிடுகிறோம். அந்தத் திட்டத்திற்கு அவ்வளவு செலவு ஆகவில்லை என்றால், பாக்கித் தொகையை வேறு திட்டத்திற்கு மாற்றுகிறோம். அப்படி மாற்றுவதற்கும் சட்டசபையின் அனுமதியைக் கோர வேண்டியிருக்கிறது. வரவு செலவுத் திட்டத்தில் எதிர்பாராத புதிய திட்டங்களை அங்கீகரிக்கவேண்டியிருந்தால், ஒரு ஆண்டு காத்துக்கொண்டிராமல் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முற்படுகிறோம். அந்த வகையிலே துணை மதிப்பீடுகள் வருகின்றன.

30th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கடன் அதிகப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது என்று கனம் உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் கூறினார்கள். வளர்ச்சி அதிகமாக இருந்தால், கடன்கள் வாங்கத்தான் வேண்டும். பெரிய முதலாளிகள், தனிப்பட்டவர்கள், பப்ளிக் செக்டார், பிரைவேட் செக்டார், கம்பெனிகள் யாராக இருந்தாலும் சரி, பெரிய முதல் போட்டு தொழில் செய்கிறது என்றால், எல்லாவற்றையும் சம்பாத்தியத்திலிருந்து போடுவது என்பதில்லை, பிதூராவ்ஜி சொத்துக்களை யெல்லாம் போட்டுவிடுவது என்பதில்லை அல்லது சம்பாத்தியத்தை மட்டும் போடுவது என்பதில்லை. இவ்வளவு கடன் வந்துவிட்டது அலுமினியம் பாக்டரிக்கு என்று சொல்வதிலே பயனில்லை. அரசாங்கம் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொழுது, ஓரளவுக்குத் தான் வரி போட முடியும், எல்லாவற்றிற்கும் வரி போட்டு நாம் பணத்தை சேகரித்து திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாது. திட்டங்களை நிறைவேற்றும்பொழுது நிறைய செலவு ஆகிறது, அதற்காக கடன் வாங்குகிறோம். கடன் வாங்குகிறோம் என்று சொன்னால் 31-3-1964-ல் அதாவது சென்ற ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் இறுதி வரையிலே ரூ. 318 கோடி 'பப்ளிக் டெட்' இருக்கிறது. ஆனால், புதிதாக நாம் சம்பாதித்து வைத்திருக்கும் அஸ்தி, மின்சாரம், நீர்ப்பாசனம் போன்ற பல திட்டங்களின் மூலமாக நாம் சம்பாதித்து வைத்திருக்கும் ஆஸ்தியின் மதிப்பு கடன் தொகையை விட அதிகமாக இருக்கிறது. முன்பிருந்த ஆஸ்தி அல்ல, கடன் வாங்கிய தொகையையும் வைத்துக் கொண்டு, வரிப்பணத்தையும் வைத்துக்கொண்டு, மத்திய சர்க்கார் பணத்தையும் வைத்துக்கொண்டு, நமக்கு வந்திருக்கிற ஷேரையும் வைத்துக்கொண்டு நாம் புதிதாக நிறைவேற்றியிருக்கிற திட்டங்களின் மூலம் ஏற்பட்ட ஆஸ்தியின் மதிப்பு எவ்வளவு என்றால் ரூ. 442 கோடி. கடனுக்கு மேல் ஆஸ்தி இருக்கிறது. அது தான் டெஸ்டு. அதைத் தான் வைத்துக்கொண்டு நாம் பார்க்கவேண்டும். நாம் வெறுமனே கடன் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். நாட்டை கடனில் மூழ்க வைத்திருக்கிறோம் என்பது அல்ல. கடன் எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அதிலிருந்து நாம் புதிதாக நிறைவேற்றிய திட்டங்கள், அந்த திட்டங்களின் மூலம் நாம் ஏற்படுத்திய ஆஸ்தி அதிகமாக இருக்கிறது. ரூ. 318 கோடி கடனுக்கு ஆஸ்தி ரூ. 442 கோடி என்றால், 100 கோடிக்கு மேல் இருக்கிறது வித்தியாசம். ஆகவே, கடன் அதிகமாக போய்விட்டது என்று யாரும் கவலைப்பட வேண்டாம் என்று தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஞ்சப்படி கொடுப்பதுபற்றி கனம் உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். அதிலே ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம், ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம், தனிப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்கிறோம், முனிசிபாலிடி ஊழியர்களுக்கும் கொடுக்கிறோம், பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ஊழியம் புரிகிறவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கும் நாம் கொடுத்துக் கொண்டு தான் வருகிறோம்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[30th March 1965]

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தயாரிப்பதைப் பற்றி கனம் உறுப்பினர் திரு. எம். கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சட்ட மன்றத்திலிருந்து ஒரு கமிட்டி போட்டு, இதையெல்லாம் ஆராயவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் இது பற்றி அவர்களுக்கு விளக்கியிருக்கிறேன். இப்பொழுது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தயாரிக்கப்படுகிற முறை சென்ற தடவை கையாளப்பட்ட முறையல்ல. இப்பொழுது நாஷனல் டெவலப்மெண்டு கவுன்சிலில் பல குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே மாநில அமைச்சர்களும் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு குழுவாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழு திட்டக் குழுவை கலந்து, மத்திய அமைச்சர்களையும் கலந்து, மாநில அமைச்சர்களையும் கலந்து இப்பொழுது ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக 'ரிலோர்ஸ் கமிட்டி' என்ற ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் நானும் ஒரு உறுப்பினராக இருக்கிறேன். பொதுவாக நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு எவ்வளவு தூரம் நாம் வருவாய் திரட்டுவது, எவ்வளவு தூரம் வருவாய் திரட்டக்கூடும் என்பது இப்பொழுது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. திட்டக்குழு இதையெல்லாம் ஆராய்ந்த பிறகு தான், ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் எவ்வளவு தொகை கிடைக்கும் என்பது தெரியும். திட்டத் திணுடைய அளவு என்ன என்பதெல்லாம் பொதுவாக இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, விவரங்களெல்லாம் பின்னால் தான் தெரியும். அப்புறம் இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் ஆராய்வது தான் நலம். ஆகவே தான் அவர்களுக்குக் கூறினேன். அடுத்த சட்ட சபைக் கூட்டம் ஜூலை மாதத்தில் இருக்கலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அதற்குள்ளே நமக்கு தகவல் தெரியும். இரண்டு நாட்களோ, மூன்று நாட்களோ சட்டமன்றத்திலேயே இதைப்பற்றி நாம் விவாதிக்கக்கூடும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் என்ன செய்யக்கூடும், என்ன செய்வதாக இருக்கிறோம் என்பதை விவாதிக்கக் கூடும் என்று சொன்னேன். வரி அதிகமாக வசூலிக்கப் படுகிறது, ஆகவே அதிகமாக திட்டத்திற்குச் செலவழிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். வரி தாங்கக் கூடியவர்கள் மீது போட்டு வசூலிக்கிறோம். நாஷனல் இன்கம் இருப்பதை விட, நம்முடைய சராசரி வருமானம், மற்ற மாநிலங்களுடையதை விட, அதிகம் இந்தியாவினுடையதைவிட நமக்குக் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நமக்கு ஜனத்தொகை அதிகம், ஜனத்தொகைப் பெருக்கம் அதிகம். ஆகவே, நம்முடைய சராசரி வருமானமும் குறைவாக இருக்கிறது. மொத்த ஜனங்களை வைத்து மொத்த வருமானத்தையும் வைத்து இதைக் கணக்கிடுகிறோம். இன்றைக்கு மொத்த வருமானம் ஐந்து கோடி என்றால், மக்கள் தொகை ஐந்து கோடி என்றால், தலைக்கே ஒரு ரூபாய் வரும். இதுவே இரண்டரைக் கோடி மக்கள் என்றால், ஒவ்வொருவருக்கும் 2 ரூபாய் வரும். எல்லோருக்கும் இரண்டு ரூபாய் வருகிறது என்பதில்லை. பணம் உள்ளவர்கள், இல்லாதவர்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து, சராசரி போடுகிறோம்; ஆகவே

30th March 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஜனத்தொகை அதிகமாக இருந்தால் இன்கம் குறைவாகிவிடுகிறது. வரி போடுவது எப்படி? தாங்கக் கூடியவர்கள் மேல் போடுகிறோம். மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்ய வேண்டியிருப்பதால், செய்து கொண்டிருப்பதால், தகங்கக் கூடியவர்கள் பேரில் வரி போடுகிறோம். வரி அதிகம் என்றால், பெருமை கொள்ள வேண்டும். கொடுக்கக் கூடியவர்கள் மீது போடுகிறோம்.

பாதுகாப்புக் கைதிகளாக வைக்கப்பட்டிருப்பவர்களுக்கு அல்வன்ஸ் கொடுப்பது போதாது என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் சொன்னார்கள். அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையின் பேரில் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறு மாதிரி கொடுப்பது என்பதை அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள். எனக்குப் பெரிய குடும்பம், எனக்குச் சின்ன குடும்பம் என்றெல்லாம் கணக்குப்பார்த்துக் கொடுப்பதில்லை. சிலருக்கு வருமானம் இருக்கிறது. வருமானம் இல்லாதவர்களுக்கு என்று தனியாகக் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் முழு நேர ஊழியர்கள் என்று சொன்னார்கள். எப்படியும் பாதுகாப்புக் கைதியாக வைத்து இருந்தால் அவர்களுடைய குடும்பம் பாதிக்கப் படக் கூடாது என்று கொடுக்கிறோம். எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்பது தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அது பற்றி டெடினியூக்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அது தொடர்ந்து கவனிக்கப்படும் விஷயம்.

நிர்வாகத்திலே சிக்கனம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நேற்று சொன்னதுபோல, சிக்கனத்தை எவ்வளவுதரம் முடியுமோ அவ்வளவு தரம் கையாண்டுதான் வருகிறோம். தரம் குறையக் கூடாது. பப்ளிக் செக்டார் திட்டங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். முக்கியமாக பால் பண்ணைத் திட்டம் பற்றிச் சொன்னார்கள். பால் பண்ணைத் திட்டம் உடனடியாக லாபம் சம்பாதிக்கும் திட்டம் என்று சொல்ல முடியாது. நல்ல பால் கிடைக்க வேண்டும். அதற்காக செலவு அதிகப்படக் கூடாது. அதிகச் செலவுக்குப் பால் என்று இல்லை. மற்ற திட்டங்களைப் போல, இவ்வளவு வட்டி கொடுக்கும் என்று கோரும் திட்டம் இல்லை. அதனால்தான், நியூஜிலாந்திலிருந்து உதவி அளித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அளித்ததை உதவியாக அளித்திருக்கிறார்கள். அப்படி உதவியாக அளித்தபோதிலும், மத்திய சர்க்கார் மூலம்தான் வருகிறது. அதற்கும் நாம் வட்டி போட்டு கணக்குப் போட்டுத்தான் பாலன்ஸ் ஷீட்டு போடுகிறோம். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் குறிப்பிட்டது போல, இவை நல்ல திட்டம். அதிலே குறைபாடுகள் இருந்தாலும், அது தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிற விஷயம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதியோர் பென்ஷனைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். முன்பே குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். பென்ஷனுக்குத் தகுதியுள்ளவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கம், எண்ணம். அந்த வகையில் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[30th March 1965]

கனம் சுதந்திராகட்சித் தலைவர் சில காரியாலயங்களை வேறு இடங்களுக்கு மாற்றக் கூடாதா, சென்னையிலேயே இருக்க வேண்டுமா என்றார்கள். சென்னையிலே தலைமைக் காரியாலயம் இருப்பதுதான் சௌகரியம். முன்பு வெள்ளைக்காரன் ஆட்சி காலத்தில், அவர்களுடைய சௌகரியத்திற்காக உதகமண்டலத்தில் வைத்தார்கள். வெள்ளைக்காரன் சௌகரியத்திற்காக வைத்தார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு சென்னையில் இருப்பதுதான் நல்லது. திருச்சியிலோ, வேறு எங்கோ இருந்தாலும், பல காரியங்களுக்காக சென்னைக்கு வந்துதான் ஆகவேண்டும், வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இங்கே இருப்பதுதான் வசதி, சௌகரியம். இருந்தாலும் ஒன்றிரண்டு காரியாலயங்கள் வெளி ஜில்லாக்களிலே வைத்துக் கொள்வாரா என்பது தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

மராமத்து இலாகா பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை மாற்றுவது சரியல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். அதே மாதிரி, அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகா பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதுவும் அப்படித் தான். இப்பொழுது மதுரையிலே ஒரு டெபுடி கமிஷனர் இருக்கிறார், தஞ்சையில் ஒரு டெபுடி கமிஷனர் இருக்கிறார்; அங்கங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளைக் கொண்டு சென்னையிலிருந்து நடத்துவது தான் சௌகரியமாக இருக்கும்.

அறநிலையங்களுக்கு தர்மகர்த்தா நியமிப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒன்று, லாயக்குள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும்; நம்பிக்கை வேண்டும், அந்த ஸ்தாபனங்களில், என்று சொன்னதை முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடுதான் நியமனம் செய்யப் படுகிறது. நியமனம் செய்யும் காரியங்களில் குறிப்பாக ஏதாவது தவறுதல் நடந்திருந்தால், கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அதை என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கொண்டு வந்தால் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

அரசிக் கொள்முதல் பற்றி பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அரசிக் கொள்முதலில் எதுவும் யாசகம் இல்லை, வரி யில்லை. 'லெலி' என்கிற ஆங்கிலச் சொல் இருந்தாலும், யாரையும் தொந்தரவு செய்து, காணிக்கைபோல் கேட்பதில்லை. நிச்சயமாக விற்கக் கூடியதை, அரசாங்கத்திற்குக் கொடுங்கள் என்கிறோம். முன்னால் அவர்கள் அதை யாருக்கு வேண்டுமானாலும் விற்கலாம் என்று இருந்தது. அப்படி இருந்ததால்தான், முன்பு பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அது மனிதனால் ஏற்பட்ட பஞ்சம். இயற்கையால் ஏற்பட்டது அல்ல. ஒரு ஏக்கர் வைத்திருப்பவன் எல்லா அரிசியையும் அப்படியே சாப்பிடுவதில்லை. அவனுக்கு மற்ற தேவைகள் இருக்கின்றன. ஒரு ஏக்கர் வைத்திருப்பவன் விளையாவிட்டால் என்ன செய்வது? அது வேறு விஷயம். வாங்கித்தான் சாப்பிடவேண்டும் ஆனால், விளைந்ததில், விற்றுத்தான் ஆகவேண்டும் என்பதை,

30th March 1965]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

எங்களுக்குக் கொடுக்க என்ன ஆட்சேபணை? கண்ட்ரோல் இருந்தால், அந்த விலை நிச்சயமாகக் கிடைப்பது இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதே விலைக்கு வாங்குகிறவர்கள் வாங்குவது இல்லை என்றார்கள். அது பற்றி தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. விளக்கம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது பற்றி சர்க்கார் கவனம் சலுத்தி வருகிறார்கள். கலெக்டர் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். விவசாயிகள் சுரண்டப்படாமல் அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படாமல், நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையில் விற்க வேண்டும். ஈரம் இருக்கிறது என்றால் அதற்கு வேறு விலை. அதிலே “ப்ளோர்ப்ரைஸ், மார்கெட் ப்ரைஸ்” என்றெல்லாம் இருக்கிறது. போதிய அளவு இதையெல்லாம் உணர்ந்து கொள்ளாததால்தான், உரிய விலை கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நியாயமாகப் புகார் இருந்தால், கலெக்டர் பார்த்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்கள்.

செக்போஸ்ட் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நேற்றே சொன்னேன். தாலுகாவுக்குத் தாலுகா போகக் கூடாதா என்று நினைக்கலாம். அப்படி யென்றால், அதற்கப்புறம் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் போய் விடும். வேறு தவறுகள் ஏற்படலாம். முன்பே ஏற்பட்ட அனுபவத்தை நாம் மறக்க முடியாது. அந்தப் பாடத்தை மறக்காமல், எந்த அளவுக்கு செய்யமுடியுமோ, அந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அனாவசியமாக மக்களுக்கு தொல்லை கொடுக்கும் நடவடிக்கைகளை எடுக்கமாட்டார்கள். அது பற்றி அவ்வப்பொழுது ஆராய்கிறோம். செக்போஸ்ட் அவசியம் இல்லாவிட்டால், அதை எடுத்துவிடுகிறோம்.

திருநெல்வேலியில் பஞ்ச நிலை பற்றிச் சொன்னார்கள். எவ்வளவு தூரம் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதெல்லாம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தப்படும் விஷயம். வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்று கூறி, இன்னமும் சபையின் நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ளாமல் என்வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 8 of 1965), be taken into consideration”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 was put and carried.

The Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 8 of 1965), be passed”.

The motion was put and carried and the Bill was passed.